

લંડન રાજ-રહસ્ય.

અથવા

મિસ્ટરીઝ ઓફ ધી કોર્ટ ઓફ લંડન.

(ભાગ ૧)

મુળ લેખક

સ્વર્ગસ્થ મીઝ જ્યોર્જ વીલીઅમ ટેનાટસ

અનુવાદ

માકરલાલ મગનલાલ કાપડિયા

૭, અનતવાડી, મુળદી નં ૨

પ્રકાશક

હરિલાલ વલ્લભાસ બ્રહ્મક્ષત્રી

૯૮, હોળીચકલા કોટ, મુળદી

સોલ એજન્ટ

વીક્રમલાસ હરજીવનદાસ ઠક્કર

જકરીયા મસીદ, મુળદી નં ૩

આવૃત્તિ ૧ લી.

૧૯૨૫

પ્રત ૧૫૦૦

કિંમત: રૂ. ૦-૧૪-૦.

ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગ્રંથાલય કોપીસાઈટ સંગ્રહ

લડન રાજ રહસ્યના આ પહેલા ભાગના સર્વ હકક સોલ એન્ટને
સ્વાધીન છે

આ પુસ્તક ૬૮, હોળી ચકલા, કોટ, મુળધર્મી હરિ-હર પ્રોન્ટીંગ
પ્રેસમાં ગ હરિલાલ વલ્લભદાસ પ્રહાક્ષત્રીએ છાપીને પ્રગટ કર્યું છે

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૨૦૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૮૧૬૭ ૨૧૬૨૨૨૫

વિષય

બે ભાવ.

હાલ રાજરહસ્ય અથવા મિસ્ટરીઝ ઝોફ ધી કોર્ટ ઝોફ હાલ નામક સ્વર્ગસ્થ આગલ નવલકથાકાર મી. જ્યોર્જ વીલીયમ રેનોલ્ડ્સની આખી આલમના સર્વશ્રેષ્ઠ ગણાયલી અદ્ભુત નવલકથા ગુજરાતી પ્રજા સમક્ષ મુકવાના એતણુ નિષ્ફળ પ્રયાસ અત્યાર અગાઉ થઈ ગયા છે હાલમ આઠ દશ વર્ષ થયા આ સાહસ ઉપાડવાનો હું વિચાર કરતો હતો, પણ સાધન અને સંજોગોને અભાવે એ કામ પડી રહ્યું હતું.

પ્રભુ કૃપાથી “વિલાસ” ના ત્રી અને મારા પરમ મિત્ર બાઈ હરિલાલ વલ્લભદાસ બ્રહ્મક્ષત્રી સાથે હું “વિલાસ” સાથે કાચા સુતરના તારથી બંધાયો અને “વિલાસ” ના આરંભથીજ ગુજરાતી આલમને આ મહાન નવલકથાનું દ્ષાણ કરવાનો મેં નિશ્ચય કર્યો અકવાડિક “વિલાસ” માં આ વારતા એટલી બધી લોકપ્રિય થતી ચાલી છે કે તેને પુસ્તક આકારે પ્રગટ કર્યા વિના છુટકોજ ન રહ્યો. આજે આ નવલકથાનો પ્રથમ ભાગ ગુર્જર વાચકોના કરકમળમા મુકવાને હું ભાગ્યશાળી થાઉં છું તે આભાર સર્વ શક્તિમાન પરમાત્માને અને મારી નવલકથાઓ વધાવી લેનાર મારા બહાલા વાચકોને !

હવે પછી આ વારતાના બાકીના ભાગો સીલસીલાબદ્ધ ઝડપથી પ્રગટ થતા રહેશે. અગાઉથી ચાર આના ભરી નામો રજીસ્ટર કરાવનારા આહકોને બાકીના ભાગો “વિલાસ” ની ઓપીસમાર્થ પોણી કિન્નને મળશે.

વિલાસ ઑફિસ. }
૯૮ હોળી ચકલા કોટ મુબઈ

મધુકર.

અનુક્રમણિકા.

પ્રકરણ	વિષય.	પાનું.
” ૧ છ	. હોટલમા	૧
” ૨ છ	લેને મધ પૂત ઔર-	૭
” ૩ છ	અગાણે મહેમાન	૧૬
” ૪ છ	.. કુમારી કન્યાની સુવાવડ .	૨૦
” ૫ છ	જર ચાહે સો કર !	૨૬
” ૬ છ	. પોલિસ અમલદાર . .	૩૨
” ૭ છ	ફાસીએ લટકેલા ખદમાસની વિધવા	૩૮
” ૮ છ	મવાલીઓનો અડ્ડો	૪૫
” ૯ છ	પહેલો પ્રેમ ...	૫૬
” ૧૦ છ	ભેદી બોચરામા	૬૮
” ૧૧ છ	સર રીચર્ડ રટેમ્ફર્ડની કમકથા	૭૬
” ૧૨ છ	પ્રેમમા ફસી	૮૭
” ૧૩ છ	ભેદમા ભેદ .	૯૨
” ૧૪ છ	પોલીસ માટે પથરાતી જાળ . .	૧૦૦
” ૧૫ છ	પેલા છુટ્ટાની પોકેટ છુક	૧૦૬
” ૧૬ છ	. ઈંગ્લડનો પાટવી કુવર .	૧૧૫

લંડન-રાજરહસ્ય

અથવા

મિસ્ટરીઝ ઓફ ધી કોર્ટ ઓફ લંડન.

પ્રકરણ ૧ લું.

હોરલમાં.

ઇ સ ૧૭૯૫ ના જન્યુઆરી માસમાં અમારી નવલકથા 'ના આરબ થાય છે એ સમયે ગ્રેટબ્રિટન અને યુરોપની રમણિ પર અનેક આશ્ચર્યજનક અને ભયકર ઘટનાઓ બનવા પામી હતી ત્રીજો જ્યોર્જ ઇંગ્લેન્ડના રાજસિંહાસન પર બીરાજનો હતો અને તેજ ઇંગ્લેન્ડનો કર્તાકર્તા ત્રિધાતા હતો. ગાદી પર આવ્યાને તેને લગભગ ૩૫ વર્ષ વહી ગયા હતા અને તેના પુત્ર પ્રિન્સ જ્યોર્જ અથવા પ્રિન્સ ઓફ વેલ્સની ઉંમર ૩૩ વર્ષની થઇ ગઇ હતી. જુવાનીના તૌરમાં નૌજવાનોને જે સારી નરસી ટેવો પડે છે તે સર્વ રાજ કુમારમાં સીંચી સીંચીને ભરાઇ હતી અને પુખ્ત વય હોવા છતાં તેની નાદાનીયત વીસ વર્ષના યુવાન જેવીજ હતી તે સમયે ઇંગ્લેન્ડના પ્રધાન મંત્રી વીલીયમ પીટ હતો ઇંગ્લેન્ડ સુકાન તેના હાથમાં હતું આકાશમાં અરાજકતાના વાદળો ઘેરાવા માંડ્યા હતા ફ્રાન્સના રાજવિશ્વની પૂર્ણાકૃતિ થઇ ત્યાં રિપબ્લીક યા ગ્રજસત્તાકની સ્થાપના થઇ ચૂકી હતી. ફ્રાન્સનું રાજતત્ત્વ જ્યોકોષ્ઠીન અને થર્મીડોરીઅન પક્ષના હાથમાં જઇ પડ્યું હતું ઇંગ્લેન્ડના સેનાપતિ ડ્યુક ઓફ વોર્ક હતો તેધરલેન્ડની લડાઈમાં તેની સરદારી નીચે અગ્રેજ ફ્રાન્સને બદનામી અને બેઇજાજતી સિવાય બીજું કંઇ મળ્યું નહોતું.

એજ સમયે લંડનની પાલ્લેમોન્ટમાં હિન્ડુસ્થાનના નામચીન ગવર્નરજન- રજ વેલ્લેન હેસ્ટીંગ્સનો કેસ જાખરી ચક્રમાર ચલાવી રહ્યો હતો ઇંગ્લેન્ડમાં

પ્રજામતનું જોર દિન પ્રતિદિન વધતું જતું હતું હેતીઅસ કોર્પસ નામનો કાયદો ફેટલાક દિવસથી રદ થયો હતો. રાજધર્મની પ્રધાનતા મદ પડી ગઈ હતી અને રાજના ઇશ્વરત્વનો વાવટો ઝૂકી પડ્યો હતો.

ફ્રાન્સ સાથે લડાઈ જમાવવાને માટે પ્રધાન મંડળ પ્રજા પાસેથી ભારી રકમ માગી રહ્યું હતું. ગુલામોનો વેપાર નાશુદ્ધ કરવા માટે વીલ્મર ફ્રાન્સ જામરી ધાધલ મચાવી રહ્યો હતો. અન્સવીકની રાજકુમારી કેરોલીન સાથે પ્રિન્સ ઓફ વેલ્સના વિવાહ નક્કો થવાની ખબર પ્રજાને મળી ચૂકી હતી.

ઐતિહાસિક બનાવોની આટલી માહિતીથી આ નવલકથા આમળ વધતા વાચનાર સહેલાઈથી સધળા રાજ પ્રપચો સમજી શકશે.

૧૭૬૫ નો જન્યુઆરી માસ ચાલતો હતો. એક દિવસ રાતે હોલબર્ન પરાના બ્યોર્ન એન્ડ બુલ્વર નામક હોટલના એક સુસજ્જિત દિવાનખાનામાં દેશ વિદેશના વેપાર કરનારા સોદાગરોનું એક ટાણું સગડીની આસપાસ વીંટાઈ વળાઈ ઊડાવતા ઊડાવતા વિષ વિષ જાતના મર્યા મારી રહ્યું હતું. ઠંડી ખૂબ પડતી હતી તેથી અરમી લાવવાને શરાખની ખાતી પર ખાલી ઉડતી હતી. કેટલાક વેપારીઓ વિદાય થવાની તૈયારી કરી રહ્યા હતા જેઓ લાખા પ્રવાસથી આવ્યા હતા તેઓ મોજમાજીદ કરીને પોતાનો જીવ બહેલાવી રહ્યા હતા.

આ હોટલમાં સામાન્ય રીતે પ્રવાસીઓ અને સોદાગરોનો અડકો જામેલોજ રહેતો તેથી સધળા એક બીજાને ખીછાનતા હતા. છતાં જો કોઈ નવો માણસ આવી પુગતો તો સવળા તેની સાથે રને-હાળ વર્તન ચલાવી તેને પોતાનો કરી લેતા હોટલોમાં અનેક જાતના માણસોની જીવ આવ થયા કરે છે પણ પ્રવાસી સોદાગરો જેવા સરલ, સાદા અને બુદ્ધિમાન સખસો દુનિયામાં ધણા યોગ્ય મળી આવે છે.

સાજના છ સાત વાગ્યાનો સમય હતો. સોદાગરો રાજદારી વિષય પર ચર્ચા કરી રહ્યા હતા. એજ સમયે દાર ઉધડ્યું અને લગભગ ૪૦-૪૫ વર્ષનો એક પાતળો પુરુષ ઓરડામાં દાખલ થયો.

* તેને જોતાજ ગધા બોલી હઠ્યા “અલ્લો મી પેજ! તમે આવી પહોંચ્યા ? કેમ છો ? ખુશ તો ખરા ?”

“તમારી મહેરબાનીથી ખુશ તો છું પણ પેટમાં બીલાડા બોલી રહ્યા છે આહ ! આજે કેરી મજાનનાક ચરદી પડે છે. હીકકલ એવું છે કે બહાર જતા દમ નીકળી જાય છે...બોય !” પેજ બોલ્યો.

“હ ” જોન નામનો નોકરે જવાબ વાળ્યો.

“મારે માટે જલદી ડીનર લાવ કપડા ઉતાર ને યુટ કાઢી સ્લીપર પહેરાવ ”

જોને તરતજ મી પેજનો ઓવરકોટ અને હેટ લઇ ખાંટીપર ટાંગી દીધા અને યુટ કાઢી તેની સ્લીપર હાજર કરી તે બોજન લેવા ચાલ્યો ગયો.

જોન ગયા પછી પેજ સમડી નજીક ખુરશી ખેંચી બેઠો તેણે હાથ પગ મરમ કર્યા અને પછી પોતાના સાથીઓ તરફ નજર કરી

• કેમ ? કેટલીક સફર કરી આંબ્યા ? કાલે રાતે કયા સુતાતા ? હમણા કયાથી આવ્યા ?” એક જણે પૂછ્યું.

“બહુ મજલ કાપી આવ્યો. કાલે એક્સપરી હોટલમાં રાત વાસો રહ્યો હતો. રહવારે નવ વાગે સાથી નીકળી હમણા અહિ આવી પહોંચ્યો.”

“એક્સપરીની કંઇ નવા જુની ?” એક્સપરીનું નામ સાંભળી એક જણે આગુરતાથી પૂછ્યું.

“હા હાલમાં પાપીઓનો સીતારો ચમકી રહ્યો છે પાપનું બજાર તેજ થઇ ગયું છે. હા ! હીક માદ આવ્યું ! તમે સર રીચર્ડ સ્ટેમ્પ્ફોર્ડને જોળ્યો છો ?”

“નામ સાંભળ્યું છે એના થોડાક કામની ખબર છે પણ બાજ સુધી રાજાશ્રીની સુરત જોવાની મળી નથી. સલા, એકએક એનું નામ દેવાની થી જરૂર ?”

“એ મોટા હિમરાવ માણસ છે એક્સબરી સહેરની નજીકના એક મામમા તેનો સુદર મહેલ છે. કહે છે કે એ બહુ ઠાઠમાકશી રહે છે સાના લગભગ બધા રહીસો કહે છે કે એ મોટા દાનવીર અને ધર્મીભાઈ સેકડો માણસને એ રોટી આપે છે એક્સબરીની મોટી બેકના એ ડીરેક્ટર છે પૂર બલકથી રહે છે મામમા એ ધર્મી-ત્સાના પોષાકમા સાધુ હોવાનો ડોળ કરે છે પણ સહેરમા અધર્મ અને પાપનો અવતાર ધારણ કરે છે ટૂંકમા એક પણ પાપ એવું નહિ હોય કે જે એણે ન કર્યું હોય-” પેળે વેપારીઓ આગળ બોલ્યું ફેકયો

“ એટલે ? ”

“ધણી વાત છે હજી કપટ, દગો પ્રપચ, જીગાર, ચોરી, સ્ત્રી હત્યા, આગ વિગેરે વિગેરે વિગેરે .”

સધળા આ બયકર વાત સાભળી કમ્પી ગયા અને પેળ તરફ ફાટી આપે જોઈ રહ્યા એક જણે કહ્યું “એ સાભળ્યું હતું કે અર રીચર્ડ અતિ બલા અને ખાનદાન મુહસ્થ છે અને પોતાની પત્ની પર અત્યત પ્રેમ રાખે છે”

આ સાભળતાજ પેળના વદન પર તિરસ્કારની છટા આવી તે બોલ્યો “હશે એજ ધર્મીભાઈ એક્સબરી બેકમા ઘોઠાળો કયે છે એજ બેકના રામસે નામના બીજા ડીરેક્ટરે એ ઘોઠાળો પકડયો છે એ માટેજ એ બદમાસે પોતાની સ્ત્રીનું ખૂન કર્યું અને ખૂન પ્રગટ ન થાય તે માટે પોતાના આલીશ્વાન મકાનને આગ લગાડી તે નાસી ગયો છે”

“આહ ! એ મનુષ્ય નથી શયતાન છે એને પકડવાને વોરટ નીકળ્યું કે નહિ ? ”

“ત્રણ ઇનામો જાહેર થયા છે, એને ગીરફતાર કરવાનું વોરટ નીકળ્યું છે પણ ચાલાક રોટ્ઝેડ હજી સુધી કાયદાની ચુગાલમા ફર્યો નથી”

જોએ જોઈ રહેલ છેડી બહારમાં જવાના હતા તેઓ આટલી વાત સામળ સરસામાં લઈ ત્યાંથી વિદાય થયા. બાકી હવે બાર માણસો રહી ગયા તેમાંથી પોતાના બે જાની મિત્રો સાથે પેન એક ઓરડામાં ગયો અને તેઓ અવનવી વાતો કરવા લાગ્યા.

“સર રીચર્ડને દેખાવ આપાદ રાજકુમાર એવો છે એમ કહેવાય છે કે કાલના મહારાજા જ્યોર્જ જ્યારે પાટવી કુવર હતા ત્યારે હેના લાઇટફુટ નામની એક સૌન્દર્યસ્પેશન યુવતી સાથે તેમને છૂપો પ્રેમ હતો.” પેન વાત છેડી.

આ સમયે વેટર બોજનની રકાબીઓ અને કરાબની ખાલીઓ ટેબલ પર મૂકવા ઓરડામાં આવ્યો. વાત અધુરી રહી પેનના પેટમાં કુરકુરીયા બોલતા હતા એટલે તે જૂખ્યા ડાસની પેટે માસ, પાક અને પેડીસ પેટમાં ઉતારવા લાગ્યો. બે ત્રણ ખાલી સગળની ઉડાવી તેણે થોડાક ફૂટ ખાધા અને પછી ચીફ્ટ સળગાવી ધુમાડો કાઢતો કાઢતો તે બોલવા લાગ્યો “હુ શુ કહેતો હતો? હ હ હેના લાઇટફુટની વાત કરતો હતો તે સમયના પ્રિન્સ ઓફ વેલ્સ અને કાલના મહારાજા તેની સાથે યુગ્ત પ્રેમસાગરમાં સ્નાન કરતા હતા ત્યારે એ યુવતી ગર્ભવતી થઇ ગઇ નવમે મહિને તેણે એક પુત્રને જન્મ આપ્યો. કેટલાક સપ્તસો કહે છે કે પાટવી કુવરે હેના સાથે છૂપાં લગ્ન કર્યા હતા અને તેમ હેના પછુ હેના પુત્રવતી થઇ પ્રિન્સે એ છોકરાને છૂપી રીતે સ્વર્ગસ્થ સર વિલિયમ સ્ટેમ્ફોર્ડને સોંપ્યો. એજ સમયે લેડી સ્ટેમ્ફોર્ડને તરતનોજ જન્મેલો નાદાન પુત્ર મરી ગયો હતો એટલે પતિવ્રતી હેનાના પુત્રનુ પ્યારથી લાલન પાલન કરવા લાગ્યા આ વાત મે સાંભળેલી છે હો! ખરે જોડુ પરમાત્મા જાણે!—”

આ વાત ચાલીતી હતી તેજ પહે એક કદાવર બાધાનો નાનવાન ઓવરકોટ સાથે ઓરડામાં પ્રવચ્ચ દાખલ થયો તેણે પેનના છેલ્લા વાક્યો સાંભળ્યા હતા અદર આવતા વાર તે તિરસ્કાર

પૂર્ણ સ્વરે બોલ્યો “મારા વિચાર પ્રમાણે આ વાત તદ્દન જૂઠી અને નાપાયદાર છે”

ઑવરકોટવાળો યુવાન આ શબ્દો અત્યંત ધિક્કારથી બોલ્યો. તે સાબળા ઓરડામાં ગપ્પા મારતા ત્રણે જણ ચોકી ગયા અને નવીન આમતુકની મુદ્રા જોવા લાગ્યા. તે નોંખવાનું શરીર સુડોળ અને ઘાટીનું હતું તેનું વદન સુદૃઢ હતું અને તે પર ખાનદાની અભિમાનની છટા હતી તેનું કપાળ ભવ્ય હતું અને મદીલી આબોમાં ક્ષરામનો નીરો સ્પષ્ટ જણાતો હતો. તેના કિમતી વસ્ત્રો તથા ગૌરવભરી ચાલથી તે કોઈ અમીર या રાજવંશી હોય એવો લાગતો હતો. તેના વાળમાં કાળા અને છુરા રંગનું મિશ્રણ હતું અને હિમ્મત ત્રીસ જત્રીસ વર્ષની લાગતી હતી.

તે ઓવરકોટ અને ટાપી કાઢી એક ટેબલ પાસે બેઠો અને શરાબ લાવવાનો વેટરને હુકમ થયો. નરતજ શરાબની પ્યાલી હાજર થઈ પેજ હવે તેને જોના લાગ્યો. તે તેને એકી ટસે જોઈ રહ્યો થોડી વાર પછી આ માણસને અગાઉ તેણે ડોઢ જઆએ જોયો છે એવો તેને ભામ થયો. “એ એજ દસી ! મારી જીલ તે નહિ હોય” આવા વિચાર કરતો તે પેવા શખ-સને જોવામાં એટલો લીન થઈ ગયો કે તેના બે સાથીઓ તેને એકસો છોડી ચાલ્યા ગયા તેનું પથ તેને જાન રહ્યું નહિ. ઓર-ડામાં પેજ અને પેસો નવો આવનાર એમ બે જ માણસ રહી ગયા.

મકરણુ ૨ ભુ.

હોને ગઢ પૂત ઝોર—

પેલા નૌજવાને હજુ પેળ તેને ટીકી ટીકીને જોઈ રહ્યો છે તે”
જોયુ નહોતુ ઝોરડામા આવતા તે શુ જોઈયો હતો, તેણે શું
સાબળ્યુ હતુ વિગેરે સર્વ તે જાણી ગયો. ખુરશી પર બેસતાજ
તે અચાનક મળીર ચિતામા લીન થઈ ગયો. ઝોરડામા બીજુ
કોઈ છે કે નહિ તેનુ પશુ તેને જ્ઞાન નહોતુ.

કાંઈ અનુભવ તરફ ટીકીટીકીને જોવાથી પોને અસહ્ય
મજાશે એવા ખ્યાલથી પેળ સગડી તરફ ફરી ખેડો અર્ન દેવતા
સ કોરવા લાગ્યો. અસ્થિર મનને સ્થિર કરવા માટે તેણે સોડા
સાથે મેળવી થોડો બ્હીરકી પીધો. પશુ તેની અસ્થિરતા ઘટવાને
બદલે વધી ગઈ થોડીકવાર પછી તે પુન પેલા મૃદસ્થને તીક્ષ્ણ નજરે
જોવા લાગ્યો.

એવેનીથી ખુરશી પર પડ્યો પડ્યો પેળ વિચાર કરવા લાગ્યો
આ ઘોટાળો શો છે? અને બ્રમ તો નહિ થયો હોય? આવુ કાલ-
કર કૃત્ય કર્યા પછી તે આવી જાહેર જગ્યાએ છડે એક આવવાની
હિમ્મત કરે એ સંભવિત નથી. પશુ ચહેરે તો એવોજ છે
એવુજ વદન, એજ આખો, એજ આલ, એવુજ કપાળ, એવીજ મારવભરી
આલ-મધુજ મરખુ છે! શુ આ માણસ તેજ પાપી હતો? જળરો
ઘોટાળો છે.

કાંઈ સમજ પડતી નથી—”

વિચારમા ને વિચારમા પેળે જોસથી ઘટી વગાડી ઘટીના
અવાજથી હોટલનો નોકર મહારાઈ ગયો. તે દોડતો દોડતો પેળ
પાસે આવી જોઈયો. “શો હુકમ છે?”

“એક પેગ બ્હીરકી લાવ—” વેટર તરત દારૂ લઈ આવ્યો. પશુ
પેળ એ વખતે પેલા સખસનેજ ટીકી રહ્યો હતો વેટર ગયો અને
પાછો આવ્યો તેનુ તેને જ્ઞાન નહોતુ. પેલા નૌજવાન સરાખ પી
દવાલ પર ટાંગેલાં દરિયાઈ લૂગાઈના ચિત્રો જોઈ રહ્યો હતો.

પેન્ડે હોટલના વેટર જોનેને હાથમાંથી પોતાની ખાસે બોલાવી
ધીમે સ્વરે પૂછ્યું

“આ સપ્સ કાણ છે ?”

“મને ખબર નથી પણ મારા શેફ જાણતા હશે”

જોને જવાબ આપ્યો

“જ તારા શેફને પૂછી આવ” પેન્ડે કહ્યું.

વેટર યુપ્પુપ ધીમે ડગલે ઓરડામાં બહાર ગયો હવે મારો
સદેહ મટી જશે” પેન્ડે વિચાર કર્યો એ પાત્ર પળમાં વેટર
આવી બોલ્યો “સાહેબ, કંઈ ખબર ન મળી શેફ મારા પર
ગુસ્સે થઈ બોલ્યા જ, જ, તારે કામ કર”

“તારે મારી ધારણા સાચી છે” પેન્ડે ધીમે અવાજે બોલ્યો
અને તેણે પુનઃ પેલા સપ્સ તરફ નજર કરી જોનેની આંખો મહા
પેલા યુવાનની નીચી આંખો સરલ, સ્થિર અને શાંત હતી તેના
બદનપર માળીય અને ગૌરવભરી તેજસ્વિતા હતા પેન્ડે વિચાર કર્યો
“પાપીઓ આટલા શાંત નથી હોતા” તેણે તેની સાથે વાતચીત
કરવાના ધરાણાથી કહ્યું “આજે કેવી કડક ઠંડી પડે છે સાહેબ ?—”
“હા” અભિમાનથી આટલું બોલી પેલા સપ્સે મ્હો ફરવી લીધું
તે એવી રીતે ખુરશી પર બેઠો કે જાણે તે પેન્ડે સાથે વાન કરવાજ
માગતો ન હોય પેન્ડે ઓડ કરડયા પણ તેની આંખોમાં એ સંભતાની
મર્મીદા તોડી નાખી તે પેલા અપરિચિત સપ્સના ટેમલ આગળ
જઈ બોલ્યો “માફ કરજો સાહેબ ! પણ મને લાગે છે કે મેં તમને
ક્યાંક જોયા છે.”

“અસંભવિત ! મને કોઈ ન પીછાને એટલા માટે તો હું અહીં
આવ્યો છું” ભરખર ચઢાવી પેલા સપ્સ બોલ્યો

“મને પણ એમજ લાગ્યું હતું તમને જોનાજ મને કંઈ ઉપ્પુપ
હતો પણ હવે એ શક નહીં થઈ ગયો” પેન્ડે ઉદ્ધતાપથી બોલી
ઉઠ્યો પેલા સપ્સને ગુસ્સો ફાટી નીકળ્યો તે એકદમ ઉઠી
એજને એ ચાર સળંગની દેવાની આંખીપર હતો એટલેજ
એકદમ ઓરડામાંથી બહાર નીકળી ગયો

પેજ ચાલે જવાથી પેલા સખસના ગુસ્સાનો પાર રહે નહિ :
“બદમાસ સાળો ! મેજ અહિ આવવામાં મૂખાઈ કરી” તે બખડ્યો
અને એકદમ એવરુકોટ ચઢાવી હેંટ પહેરી ઉભો થયો એવર કોટનો
કાલર ચઢાવી તણે મ્હો છુપાવી લીધું અને ત્વરિત વેગે તે
હોટલમાંથી બહાર નીકળ્યો ગયો

ખીજ બાળુ પેજ સીધો હોટલના માલીક પાસે દોડી ગયો અને
જરા ગુસ્સે થઈ બોલ્યો “હમણા તમારા હોટલમાં કોણ છે તે
જાણો છો ?”

“હા પણ એ જાહેર થવા માગતા નથી એમ આવતા વાર
તેમણે મને સમજાવી દીધું હતું—” હોટલવાળાએ કહ્યું

“જહનમમાં જાય એ ! શું તમે માણસ છો ? સાચા અંગ્રેજ
મર્યાદા છો ? આવા સખસન અને જાણ ગુપત્યુપ ખેતી રહે છે ?”

“જો એ સખસ જાહેર થવા નાહ માગતો હોય તો તમને તે
મને વચ્ચે પડવાની શી જરૂર છે ?” હોટલવાળો ગુસ્સે થઈ બોલ્યો

“શી જરૂર છે ? જુઓ, એ ચાલ્યો જાય છે હું એને હમણાજ
પકડું છું”

આટલું કહી પેજ પેલા સખસને પકડવા દોડ્યો પણ માર્ગમાં
ઠોકર વાગવાથી જમીન પર પછડાયો તેને સજ્જત વાચું કાસતો
કાસતો તે ઉભા થયા પણ એટલામાં પેલો માણસ હોટલમાંથી નીકળી
ગયો હતો એજ સમયે હાથમાં જાડી લાકડીવાળા બે કદાવર માણસો
હોટલમાં દાખલ થયા એક બંધુ બોલ્યો “દોસ્ત ! આપણે કોન્સ્ટેબલ
છીએ એ વાત જાણવા ન દેતો”

કોન્સ્ટેબલનું નામ સાબળતા પેજ પોતાના જખમને છુલ્લી મયો
અને તેમની પાસે જઈ બોલ્યો “તમે કોન્સ્ટેબલ છો ? તમે અહિ
કેમ આવ્યા છો તે હું જાણુ છું હું તમને મદદ કરીશ”

“ધીમે સાહેબ, ધીમે ! જો કાંઈને ખબર પડશે કે પોલીસના
માણસો આવ્યા છે તો જે સખસની સોધમાં અમે આવ્યા છીએ
તે હું શક જશે”

“ ઈક મારી સાથે ચાલો ” પેજ તેમને તે પ્રથમ જો ઓરડામાં બેઠો હતો ત્યાં લઈ ગયો ત્યાં જ પેજે વેડરને બુટ લાવવાનો હુકમ કરી કોન્ટેનલને પૂછ્યું “ બેલો, તમે એક્સપ્રેસરી કેલની તપાસ કરો છો ને ? ”

“ હા ” એમ કહી એક કોન્ટેનલે એક હેન્ડબીલ કાઢ્યું તેમાં સર્ રીચર્ડ સ્ટેમફર્ડને પકડી આપવા માટે ૧૫૦૦ પાઉન્ડનું ધનામ જાહેર કરવામાં આવ્યું હતું

“ મને પણ વાચવા દો— ” કહી પેજે હેન્ડબીલ હાથમાં લઈ તરત તે વાંચી લીધું “ મારો શક સાચો હતો એ તેજ સખસ હતો એવુંજ લાગ્યું અને કદાચ શરીર, એવીજ હાલચાલ, એવીજ ચેહરો, એવાજ કાળાશુભ્ર વાળ, એવીજ નીલી આંખો ! બધું આખાદ મળતું હતું ” પેજ આ વાત કરતો હતો ત્યારે નોકર બુટ લઈ આવ્યો તેણે કોન્ટેનલને હેન્ડબીલ આપી દઈ બુટ પહેરી લીધા અને પોતે કોન્ટેનલ સાથે જવાને તૈયાર થઈ ગયો “ બુઓ, જતી વખતે હોટલવાળો મળે તો તમે કાણુ છો તે ન કહેતા; નહિ તો એ માણસ પેલાને ચેતાવી દેશે ”

“ વાર ”

પેજને ૧૫૦૦ પાઉન્ડનો લોભ લાગ્યો હતો અને કોન્ટેનલ સાથે તે હોટલમાંથી બહાર નીકળ્યો બહાર ગાડીઓની હાર ખડી હતી નજીક એક બીસ્તી ઉભો હતો તેને પાસે બેલાવી તેના હાથમાં એક કાઉન સરકાવી પેજે પૂછ્યું “ હમણા એક લાખો સખસ આવર કોટ પહેરી હોટલમાંથી નીકળ્યો તે કયા ગયો ? ”

“ પીળી ગાડીમાં બેસી એજવર રોડ તરફ— ” બીસ્તીએ કાઉન ખીસામાં મૂકી જવાબ આપ્યો

પેજ તરત એક ગાડીમાં ચઢી બેઠો તેના બે સાથીઓ પણ બેઠા. “ ચલાવ, એજવર રોડ હમણા એક પીળી ગાડી મળે છે તેને પકડી પાડશે તો એક મીની ધનામ આપીશ ” પેજે કોચમેનને કહ્યું

ધનામની લાલચે કોચમેને ઘેડા મારી મૂક્યા. પવન વેગે અમ્મદા ઉડવા લાગ્યા

* ૫ થીલીંગનો કાઉન

“એ સખસને પકડવા માટે મારે હીલ તરફથી રહ્યું છે” પેજ બોલ્યો.

“તમે એને પીછાન્યો તેજ ધડીએ ગીરફનાર કેમ ન કગવ્યો ?” કોન્સ્ટેબલે પૂછ્યું.

“મને જરા શક લાગ્યો હતો એ સખસ પર અનેક બચાવ આરોપો હતા તેથી જો એ તેજ માણસ ન હોય તો ભારી પડી જાય ને !

“જો અમે એવો વિચાર કરતા બેસીએ તો અમારે કામજ ન થાય—કેમ, ખરું ને !” એક કોન્સ્ટેબલ બોલ્યો.

“હા” બીજા કોન્સ્ટેબલે કહ્યું “અમે ગમે તેને શક પરથી પકડી લઈએ છીએ, જો તે ગુનેહગાર નીકળે તો ઠીક છે, નહિ તો તેની ક્ષમા માગી લીધી એટલે બસ.”

“પણ જો તે મારી ન સ્વીકારે તો ?”

“તો અમે તેને ચોટી પર લઈ જઈ તેના પર પોલીમના ફર્જમાં વચ્ચે પડવાનો આરોપ મૂકી કામ ચલાવીએ છીએ.”

“એમ !—” પેજ બોલ્યો તેણે ગાડીની બારીમાંથી નજર કરી પીળી ગાડી જોવાની કોશિષ કરી પણ તે નજરે ન પડી ત્યારે તેણે કોન્સ્ટેબલ તરફ ફરી કહ્યું “તમે એક્સબરી પોલીસ સ્ટેશનના અમલદાર છો ?”

“હા” જવાબ મળ્યો “અમે આ સખસની શોધમાં હતા એટલામાં એક મિત્ર મળ્યો દારૂની પ્લાલીઓ ઉડી અને તેણે સર રીચર્ડની કહાણી કહી અમને ખબર આપી કે તે એાવર કોટ પહેરી ખુસ્તર હોટવમાં ગયો છે અમે તેને પકડવા માટેના ઇનામની વાત જાણુતા હતા એટલે સીધા હોટલમાં દોડી આવ્યા—”

“એજવર રોક તો આવી ગયો—” પેજ બબડ્યો અને કોથમેનને કહ્યું “ચલાવ, જલ્દી હાક પીળી ગાડી દેખાય છે ?”

“જ નહિ.”

આકાશ સ્વચ્છ હતું ચંદની પૃથ્વી પર પ્રવેત ચાદર બીજાવી રહી હતી. દૂર દૂરની ચીજો સ્પષ્ટ નજરે પડતી હતી પેજ ગાડી માંથી ડોકુ બહાર કાઢી દૂર દૂર જોઈ રહ્યો હતો ગાડી પવનવેગે

ચાલી રહી હતી એજ વખતે કાચમેન બોલ્યો “જુઓ, પેલી પીળો
ગાડી જાય છે—”

“હા, હા, જલ્દી હાક ને બમણુ ઇનામ લે—”

“આપણને પણ દોઢ હજાર પાઉડ મળશે” કોન્સ્ટેબલ
બોલ્યો

“ગાડી તો ઉભી રહી” કાચમેને કહ્યું

“જુઓ, જુઓ, પેનો બદમાશ ગાડીમાંથી ઉતરી પડ્યો”
પેજ બોલ્યો “એ તેજ બદમાસ છે રસ્તો વટાવી ને પેલો બાબુના
કાંધ મકાનમાં ધુસી જતો લાગે છે”

“લો, આ તેની ગાડી પણ પાછી ફરી—” એક કોન્સ્ટેબલે કહ્યું
બે ખીનીટમાં બન્ને ગાડી મળી પેજે ગાડી ઉભી રખાવી
પીળુ ગાડી પણ હબી રહી પેજ તરત તે ગાડીના કાચમેન પાસે
જઈ બોલ્યો “પેલો ક્યા છપાયો? તેણે શું કહ્યું?”

“કાણુ? તમે શું કહ્યો છો?” કાચમેન બોલ્યો

“તારી ગાડીમાં જે માણસ હતો તે ક્યા ગયો?”

“તે કંઈ બોલ્યો નથી તમે તેને ક્યા થઈ થઈને જોતા હતા
એટલે તેણે ગાડી ઉભી રખાવી અને મને એક મીની આપી
ચાલી ગયા—”

“ક્યા ગયો?”

“મને શું ખબર?”

“સમજ્યો! તને મીની આપીને તે તારૂ મ્હો બધ કરતો
ગયો છે બોલ, હું તને બે મીની આપીશ”

“લાવો—” કહી કાચમેને બે મીની લીધી “તમારો આભાર!
હું એટલુંજ જાણુ છું કે ગાડીમાંથી ઉતરી રસ્તા પરથી તે ગુમ
થઈ ગયા પછી ક્યા ગયા તેની મને ખબર નથી મલીમાં ગયા
કે રસ્તા પરના બગીચાવાળા મકાનોમાં તે હું જાણુતો નથી”

“આટલી નાતમાં બે મીની લઈ જશે?”

“જ હા” કહી તેણે ગાડી હાકી મુકી

“સાળો લુચ્ચો છે” પેજ બગડ્યો નકામી બે મીની લઈ
ગયો પણ આજે હું સર રીવર્ડને છોડવાનો નથી ચાલો, આપણે
તેને પકડીએ”

આ જાહેરા તેણે કોન્ટેનરો તરફ જોઇને ઉચ્ચાર્યા પણ પીળો માડી આગળથી પોતાની માડી આગળ જવાને બદલે તે પામલની પેટ આગળજ દોડવા લાગ્યો. કોન્ટેનરો તે જોઇ માડી માથી ઉતરી તેની પાછળ ચાલ્યા એટલે કાચમેનને ભાડાની શીકર પડી તેણે કાચબોક્ષ પરથી છુસકો મારી એક કોન્ટેનરને પકડી ભાડુ માગ્યું કોન્ટેનરોએ વિચાર કર્યો કે જો ભાડુ ચુકવી આપીશું તો પછી પેજ પૈસા આપવાનો નથી આવ્યા ખ્યાલથી બંને જણ પાછા માડીમા જઇ બેઠા અને માડી પેજની પાછળ પાછળ ચાલવા લાગ્યા

પેજ તે જગ્યાએ ગયો કે જ્યાં પીળા માડીમાથી પેલો સખસ ઉતરી ગયો હતો રાત પડી હતી અગ્નીઆર વાગ્યા હતા સૌ કોઇ પોતપોતાના ઘરમા આરામથી પડ્યા હતા એ વખતે પેજ તે સ્થળના દરેક મકાનના દરવાજા ઉઘડાવી “ઓવરકોટવાળા લાખા આદમી”ની પુછપરછ કરવા લાગ્યો આવી રીતે તેણે પાંચ છ મકાનના દરવાજા ઉઘડાવ્યા પણ તેની આશા ફળી નહિ તે નિરાશ થઇ શાછો ફરતો હતો એવામા તેની નજરે એક મલી પડી, સીધો તે મલીમા ધુસ્યો અને ધુનમા ને ધુનમા આગળ વધ્યો કોન્ટેનરો તેની પાછળ આવે છે કે નહિ તેનું પણ તેને ખાન નહોતું પોલીસ અમલદારો નહિ આવે તો હું બદમાસને ગીરફતાર કરોસ એવીજ ધુનમા તે રસ્તો કાપતો હતો જ્યારે એનીજ પાછળ પોલીસ પડી હોયનો તેમ તે જોસથી ચાલ્યો જતો હતો થોડોક દૂર જઇ તે એક નાની મલીમા ફર્યો કે તરત એક ભયકર માણસ તેની નજરે પડ્યો તેના હાથમા માડી હાંમ હતી તેને જોતાજ પેજ ઉભો રહી ગયો અને ચદ્દના પ્રકાશમા તેને જોવા લાગ્યો તે ન્યુગેટ જેલમાથી નાસી આવેલો કેદી હતો તેને જોતાજ પેજનું સરીર કુણ મધુ લાચાર થઇ પેજ પોતલું સોનાનું ધડીયાળ, વીટી અને મજવામાના મધા પૈસા આપીને છૂટવાની અરજ કરી પણ પેલો બદમાસ તેને એમ છોડે એવો નહોતો તેણે પેજની ઝડતી લેવા માડી પેજ ભયથી ચરચરી ગયો તેના મજવામા પોકેટ ખુલ્લું હતી તેમા તેના માલીક મેસર્સ હસન

એન્ડ મોર્લીની કેટલીક હુડીઓ અને અગત્યના કામનો હતા પેન્ જરા સામો થયો એટલે બદલાસ મરાડયો. “ચુપ! જરા પણ ચેચા કરી તો આ લાગીથી ખોપરી તોડી નાખીશ”

પેન્ ચુપ રહ્યો બદલાશે પાકીટ યુક કાઢી ને તેની છાતી ટુલી મધ “ઓહ! આ તો હુડીના છે”

‘હા’ થરથરતા અવાજે પેન્ બોલ્યો

“એને હુ શુ કરે? પચાસ ગીનાં આપે તો આપી દઉ”

“પચાસ ગીનાં! હમણા મારી પાસે કાણી કોડી પણ નથી”

‘ઠીક એક કામ કર લડન પુલ પર બચાથી ટુલી સીટ નીકળે છે એ જગ્યા તે જોઈ હશે કાલે રાતે નવ વાગે ત્યા આવજો ત્યા તને એક કાળા કપડા વાળી આ મળશે પ્રથમ તે તારી સાથે વાત કરતી આપશે તુ તેને પૂછજો કે ‘તુ કેને બોલે છે?’ ને કહેશે કે ‘મને એક ચીજ મળી છે તેના માનીકને શોધુ છુ’ તુ’ કહેજો કે ‘એ ચીજનો હુ માલીક છુ’ એટલુ કહી પચાસ ગીની તેના હાથમા આપજો એટલે તે તને તારા પાકીટ યુક આપી દેશે પણ જોજો! ગોની મનાવડી નહિ હોય!-”

“કાલ રાત પહેલા એ કામ નહિ થાય?” પેન્ લાચાર થઈ પૂછ્યુ

“નહ બરાબર એજ વખતે આવજો જો, ખીજ એક વાત સાબળી લે, તે સીને કોઈ પણ રીતે સતાવનો ના, પોલીસને પકડાવી દેવાની કોશિષ કરીશ તો તુ જીવતો નહિ રહે, તેને એકલી ન માનતો સમજી ગયો?”

“હા”

“ઠીક હવે હુ જાઉ છુ પણ જવા પહેલા તને એક વાત કહી દઉ હુ ધણે કામનો માણસ છુ વેસ્ટ એન્ડના અનેક આબરહામ માણસો મને મોળખે છે પણ એ લોકો જો મને કદિ બોન્ડ સીટમા મળી જાય તો જાણે મને કદિ જોયોજ ન હોય એવો દેખાવ કરે છે. અમે સઘળુ કામ ગુપ્તગુપ કરીએ છીએ જો તને ‘કોર્ટની મદદની જરૂર પડે તો મને યાદ કરજો ‘હોર્સલી ડાઉન’માં ‘એક્સ રટાફ’ નામનુ એક એક મકાન છે ત્યા મેકસમેનના નામે

ચીડી આપણે તો તે અને મળી જશે સમજ્યો ચાલો, સાહેબજી !”

આટલું કહી તે બાકડી છુમાવતો ચાલ્યો ગયો તેનો કદાવરં
 બાધો જોઈ પેજ તેની પાછળ પડવાનો હિમ્મત કરી ચક્રયો
 નહિ તે એ બદમાસને થોડીકવાર જોઈ રહ્યો પછી જરા
 ચાત થઈ પશ્ચાતાપ કરવા લાગ્યો એજ વખતે તેને બે કોન્ટેબલો
 પાદઆજ્ઞા બે એ લોકો તેની સાથે આવ્યા હોત તો મારા આ દાલ ન
 ચાત ગીનીઓ ગણ, ઘડીઆળ મથુ, વીટી ગણ, કાલે પાકીટ બુક લેવાને બીજી
 ૫૦ ગીની આપવી પડશે ને પેલો બદમાસ સર રીયર્ડ પણ છટકી
 ગયો અફસોસ !—” આવા વિચાર કરતો તે ગભીરાથી બહાર
 નીકળ્યો તો લા ગાડી પણ નહોતી ને કોન્ટેબલો પણ નહોતા.
 લામાર, હતાજ પેજ થાક્યો હોટલમા ગયો. જેમ તેમ તેણે રાત
 પુરી કરી પણ તેના નસીબમા પૂરી ઉધ પણ લખી નહોતી
 રહવારના પહોરમાજ પેલા બે કોન્ટેબલોએ તેનું બારણું ખખડાવ્યું
 અને પોતે ગાડીવાળાને આપેલા બાડના પૈસા માગ્યા પેજ પાસે
 ઝૂટી બદામ પણ નહોતી, કોન્ટેબલો સાથે ચેરીમેરી ચાલ તેમ
 નહોતું એટલે તેણે હોટલવાળા પાસેથી થોડાક પૈસા ઉધાર લઈ
 કોન્ટેબલોને વિદાય કર્યા

મકરણ ૩ બું.

અબાણ્યો મહેમાન.

એજવર રોડ પર અનેક ઘરોની દાર લાગેલી હતી દરેક મકાનની આગળ સુદર નાનો બાગ હતો ઘરો નાના પણ = સુદર. રમણિય અને આગમ ભર્યા હતા આ ગણા ઘરો બાધનાર શીશ્પીનું નામ ગીબીન્સ હોવાથી તેણે આ ઘરોને “ગીબીન્સ હાઉસ”નું નામ આપ્યું હતું પણ તેમના મિત્રો આ સુદર ભવનોને “સ્વર્ગિય હિઘાન”ના મનદર નામે ઓળખતા હતા

જે ગલીમા પેળ પર પેલા મવાબીએ હલ્લો કર્યો હતો તેના નાકાપરના એક ધરમા મીં કલેરડન નામનો એક યુદ્ધ રહેતો હતો તેણે એક ગરીબ પદ્મીની કન્યા સાથે પ્રેમ લગ્ન કરવાથી કુલીનતાના દમામમા મરી રહેલા તેના સબંધીઓએ તેની સાથે અમલકાર કર્યો હતો. બ્યારે તેની આર્થિક સ્થિતિ તદ્દન બગડી ગઇ ત્યારે તેના પિત્રાભ બાઇ બોર્ડ માર્ચેમોટ તેને વર્ષે દોહસો પાઉડની મદદ આપતા લાગ્યો અને કાલમા તેની સહાયથીજ તેનું ગુજરાન ચાલતું હતું તેની પત્ની-મિસીમ કલેરડન નમ્ર, સ્નેહાળુ અને પરિત્ર સ્ત્રી હતી તેને લીધેજ તેના પતિ તેના કુટુંબથી બહિષ્કૃત થઇ તારાજ થયો છે એમ માની એ બિચારી અતરમા ને અતરમા બજી મરી ને અતે તે ગામમા ચાત્રી ગઇ કે બચાથી કોઇ પાંજી ફરતું નથી તે સ્વર્ગવાસી થઇ ત્યારે તેના પતિની ઉમ્મર ૩૫ વયની હતી એ પતિપરાયણ સ્ત્રી મીં કલેરડને એ પુત્રીની અણુમોલ બક્ષીસ આપી ગઇ હતી અને મીં કલેરડનની પુત્રીઓ તેની આરામકુળ બની રહી હતી માતા વિદેશી બાળાઓને ઉછેરવાની ફરજ પિતાપર આવી પડી તે કહેર છોડી ગામડામા ગઇ રહ્યો પણ સસારની જે તાલીમ મા આપી શકે છે તે બાપથી બપાતી નથી મીં કલેરડનની પુત્રીઓ બણી પણ તેમનું શાન પુસ્તકીયુજ હતું બને અન્ય ગ્રંથો સાથે ધાર્મિક પુસ્તકો વાચતી-તેમા લખેલી વાતો માની લેતી પણ ધર્મની વચ્ચે, માર્મિક સમસ્યા સમજતી નહિ બને બહેનો નિયમિત ચર્ચામા

સી ડન રાજ રહસ્ય

મીં હાલોંએ અચાનક ઓકટેવિયાનો હાથ પકડયો (પાનુ ૧૩)

અર્ચના કરવા જતી પણ ધર્મને માટે સફીદ થવાની ક્ષમ્ તેમને ફાલ્સે શીખતી નહોતી

બંને બાળાઓ સરખા નિષ્કપટ અને આનદી હતી. દુનિયા-દારીના કળ પ્રયત્નોની એકેને ગતાગમ નહોતી તેમને. અભ્યાસ પૂરો થયા પછી મી. કલેરકન પાછો સહેરમા આવ્યો અને ફાલ્સા એન્જનર રૅડપર રહેતો હતો. અહિં આવ્યાને તેને લગભગ દોઢ વર્ષ થઇ ગયું હતું.

જે રાતે અમારી નવલકથા શરૂ થઇ તે રાતે તે ઘરમા નહોતો પોતાના કુટુંબીઓ સાથે તે વર્ષો થયા સમાધાની કરવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યો હતો. તેના આવક અર્થના પાસા સરખા રહેતા નહોતા તેથી પોતાના પિત્રાઇ ભાઇ પાસેથી કંઇક આર્થિક સહાય મેળવવાની આજ્ઞાથી તે તેને મળવા ગયો હતો. બંને બાળાઓ ઘરમા એકલી હતી.

મી. કલેરકનની પુત્રીઓને લોકો ઝોક્ટેવીયા અને પોલીને નામે ઓળખતા. ઝોક્ટેવીયા ૨૧ વર્ષની હતી અને પોલીને ૧૯ વસત્ર જેઠ હતી. બંને લાખી, સુરોળ અને મનોહર હતી. ઉભયનો દેખાવ લગભગ સરખોજ હતો. ફક્ત પોલીનેના વાળ જરા વધુ જુરા હતા. ઉભયના ઝોઠ રક્તવર્ણી, વદન મનોહર અને નયનો વિશાળ, ચચળ અને નીલા હતા. ઉભયના માલ યુવામની યુવાળી પાઠડી જેવા કામળ હતા અને ઉભયના શરીરમા યોવનની છટા ખીલી રહી હતી.

ઝોક્ટેવીયા રૂપગવિતા હતી તેની પ્રજ્ઞા તેને ગમતી. પોલીને શર્માળ હોવાથી મનમાજ મલકાઇ રહેતી. ગરીબીમા પણ તેમના પિતાએ ઉભયને ખૂબ લાડ લડાવ્યા હતા. બંને એકમેકને ચાહતી. ઉભયનો પિતાપ્રેમ સમાન હતો. ગરીબીમા પિતાની સુરક્ષે ન વધે તે માટે બેમાથી એક પણ બહેન ઉઘાડે અર્થ કરતી નહિ. ધરતુ કામ પણ પોતેજ કરી લેતી. ટૂંકામા એ આદર્શ બાળાઓ હતી.

ચુસ્તર હોટલમાથી પેલા ઝોવરકોટવાળા ગૃહસ્થને સર રીચર્ડ રેમ્ફ્રડ માની લઇને જેજ નેતી પાછળ પડી એન્જનર રૅડપર આવ્યો હતો. તેજ રાતે અગ્નીઆરેક વાગે એક ફેરીઆએ મી. કલેરકનના દાર અખડાવ્યા. ઝોક્ટેવીયાએ દાર બેલતા ફેરીયાએ આટલી મોડી રાતે તરફી આપવા માટે મારી માગી. થોડાક માલ પહેરાવી દીધા અને પેસા લઇ વિદાય લીધી. તે ગયા પછી બગીચાનો ફરવાએ બંધ કરવાને

ઝોકડેવીઆ બહાર ગઇ તેજ પળે અચાનક એક ગાડી બગીચાની સામે ઉભી રહી અને તેમાંથી પેલો ઝોવરકોટવાળો ચૂહરચ નીચે ઉતરી એકદમ ઝોકડેવીઆ પાસે જઇ બોલ્યો

“ મીસ ! મહેરબાની કરી અને યોડીવાર આશરો આપશો ? ”

ઝોકડેવીઆ મુઝાઇ ગઇ તે કાંઇ બોલી ન શકી મૌન સભિત લક્ષણમ્ સમજીને પેલો ચૂહરચ દરવાજામાં દાખલ થઇ ગયો. ઝોકડેવીઆને હવે જાન આબુ કે એક અજાણ્યા સખસને આવવા દેવામાં તેણે ભૂલ કરી પણ કોણ જાણે કેમ તે મુઝીબ રહી તરત દરવાજો બંધ કરી તે મકાનમાં ગઇ આ બધો બનાવ એક પલકમાં બની ગયો

એક સુસજ્જિત દિવાનખાનામાં પોલીસ બેઠી હતી એક ટેબલ પર પડ્યો પડ્યો લેમ્પ દિવાનખાનામાં પ્રકાશ ફેંકી રહ્યો હતો ડીનરના ટેમલ પર બોજનની સામગ્રી પડી હતી એ સમયે કોઇ પુરૂષના બુટનો અવાજ સાંભળી તે ચોકી ઉઠી અને બધ અને અજાણ્યબીથી ક પવા લાગી

દિવાનખાનામાં પગ મુકતાજ પેના ચૂહરચની નજર પોલીસપર પડી, તેને જોનાજ તે રિલ વિનાનો થઇ ગયો અચાનક દિવાનખાનામાં પ્રવેશ કરવા માટે તે મારી મામવાની અણીપર હતો એવામાં ઝોકડેવીઆ આવી પહોંચી હવે તેની અજમ સુદરતા જોવાની પેલા સખસને તક મળી ઝોકડેવીઆને જોતાજ તે પાગલ થઇ ગયો, પણ તે જમાનાખાધલ માણસ હતો પોનાના સાહસથી બને યુવતીઓને ડરી ગયલી જોઇ તે વિનથી સ્વરે બોલ્યો

“ બાળાઓ ! આવા રીતે, અચાનક, આટલી રાતે, વગર તોડે હું અહિં આવી પહોંચ્યો એ સારા માણસનું કામ નથી તે હું સમજી છું પણ હું તમને ખાત્રી આપુ છું કે મારાથી તમારે ડરવાઇ જરા પણ કારણ નથી ”

આ સાંભળી ઝોકડેવીઆએ પોલિસ તરફ નજર કરી અનેની આખો મળી બનેને લાગ્યું કે એક લાચાર માણસને આશરો આપવાની ના પાડવામાં ખાનદાની નથી બને ખુરશીપર બેઠી ગઇ પેલો સખસ પણ એક બાબુ ઝોવરકોટ ચૂપી એક ખુરશીપર ગાઠવ્યો તેનો ચહેરો ખુબસુરત તથા વર્તન સસ્કારી હતું આવો સુદર યુવાન બને બહેનોએ અગાઉ કદિ જોયો નહોતો પેલો સખસ

જનેની દયા પ્રાપ્ત કરવાના હેતુથી બોલ્યો : “કુમારિઓ, મારાથી ડરશો નહિ હું આખરદાર માણસ છું મારું નામ હાર્લી ! સરલતા કહો કે મુખાંધ કહો પણ હું મારા એક મિત્રની જ્વળનો ભોમ બની તેનો જમીન બન્યો અને તે નારી જવાથી જમીન તરિકે મારા પર ધાડ આવી છે. તમે નાદાન છે, દુનિયાના કાવાદાવાથી અજાણ છો એટલે જગત જેને “કાયદો” કહે છે તે કેવી બચકર બધા છે તે નહિ સમજતા હો, છતાં તમે સમજી શકશો કે એક ગૃહસ્થ માણસની પાછળ પોલીસ પડે છે ત્યારે તેના ધુરા હાલ થયા નિના રહેતા નથી હાલમાં પોલીસ મારી પાછળ પડી છે ને હું તેમનાથી મારો પ્રાણ બચાવવાને નારી છુટનો હવે. તમે મને આશરો આપી મારાપર જે ઉપકાર કર્યો છે તે હું કદિ પણ ભૂલીશ નહિ”

આ વાતની આખાદ અસર થઇ બંને યુવતીઓને મીં હાર્લીની દયા આવી

“તમે જૂખ્યા હશો, મીં હાર્લી ! મને આશ્વા છે કે અમારા ધરની સુકી રોટી સ્વીકારી તમે અમને આભારી કરશો” એકટેવીઆ નમ્ર સ્વરે બોલી

મીં હાર્લીને આ સોનેરી તક જણાઇ તેણે મ્હો મલકાવી આમત્રણનો સ્વીકાર કર્યો એકટેવીઆએ તરતજ સારાજની બાટલી, છરી કાટા, ભોજનની રકાબીઓ વી. ટેબલપર એ ઠવી દીધા પેલા યુવાને ખાતા ખાતા મીઠી મીઠી વાતોથી બંને સુકરીઓની પ્રજ્ઞ સા કરી તેમના મન જીતી લીધા અને વાતમાં ને વાતમાં એ પણ જણાવી દીધું કે તેને ગમે હજી “ઝેરી” તુ જીવ વળગ્યું નથી મીં હાર્લીને વાતચીતપરથી ખમર પડી કે બંને બહેનો ધરમાં એકલીજ છે તેમનો પિતા ઈર્ષ્યાચર ગયો હતો તે ત્યાં જા માટે ગયો હતો તે વાત પણ એકટેવીઆએ બોલે દીધે કહી દીધી વાતમાં ને વાતમાં એક કલાક વહી ગયો કોઇને વખતનું જાન ન રહ્યું ધડીઆળમાં બારના ટોકારા થયા મીં હાર્લી ઉભો થયો, એવરકોટ પહેરી, પોતાને આશરો આપવા માટે તે બંને બાળાનો આભાર માનતો હતો એવામાં બહાર કોઇની ગાડી તૂટવાનો તથા થોડાની મસ્તીનો અવાજ સંભળાયો તે સાથેજ બીજાની ચીસ સંભળાઇ કોમ્પેન અને સંધસ બરાડા પાડવા લાગ્યા. સંધણાનું ધ્યાન એ દિશ તરફ ખેંચાયું

પ્રકરણ ૪ થું.

કુમારી કન્યાની સુવાવડ.

રસ્તાપર એક ઘોડા ગાડી પવન વેગે જઇ રહી હતી અચાનક તેની ધરી તુટી ગઇ ઘોડા કાણુમા ન રહ્યા અદર ખેડેલી સ્ત્રીઓ ત્રીસા ત્રીમ પાડવા લાગી. ઓકટેવીયા અને પોલીનને આજ ત્રીસ મળળાઇ હતી સ્ત્રીઓની ત્રીસ સામળી હાર્દી દોડતો ખહાર નીકળ્યો પોલીન અને ઓકટેવીયા પણ તેની પાછળ ગઇ

રસ્તાપર બનેલો અકસ્માત ભયકર હતો ભલભલાની છાતી કમ્પી ભય એવો એ દેખાવ હતો અમ્વે હાથથી ગયા હતા મદોન્મત નીશાબાજની પેટે ઘોડાઓ ઉછળી રહ્યા હતા કાચમેન તેમને ઠડા પાડવાને મ્હોડેની ડચકારી મારતો લગામ પકડવાની જબરી કોશિષ કરી રહ્યો હતો પણ અમ્વે અકુશમા આવતા નહોતા કાચમેન કાચમોક્ષ પરથી પડી ગયો તેનું માથું તુટી ગયું અને તે ગાડીથી થોડેક દુર રસ્તાપર બેહોશ થઇ પડ્યો એક આયા કાચ મોક્ષને વળગી જમનેમ ટકી રહી હતી

મીં હાર્દીએ ઘોડાથી થોડેક દુર પડેલા કાચમેનની પ્રથમ સભાળ લીધી તે ખરી ગયો નહોતો ધીમે ધીમે દમ ચાલતો હતો હાર્દીએ તેને ધસડીને થોડેક દુર મૂક્યો પછી દાઇને કાચમોક્ષ પરથી નીચે ઉતારી ભયથી તે અધમુદ્ધ થઇ ગઇ હતી આ બે જણને બચાવી મીં હાર્દીએ ગાડીનું દાર ખોલ્યું આ બધું કામ પલકારામા થઇ ગયું અને કહેવાની જરૂર છે કે બ્યારે હાર્દી ખહાર આવ્યો ત્યારે ઘોડા ઉભા રહી ગયા હતા

ગાડીનું બાન્ધું ખોલતા હાર્દીની નજર દારથી થોડેક દુર ખેડેલી એક રમણીપગ પડી એ યુવાન લલનાને જોતાજ તે ઓકટેવી તરતજ તે પાછો હડી ગયો અને ગાડીની પાછળ જઇ જોતજોતામા અદૃશ્ય થઇ ગયો

મીં હાર્દીને અચાનક નાસી જતો જોઇને ઓકટેવીયા અને પોલીન અકસ્માતમા ફસેલી સ્ત્રીઓને સહાય કરવાના હેતુથી ગાડીની નજીક ગઇ એ વખતે ગાડીમાની બે સ્ત્રીઓ પણ નીચે ઉતરી પડી બન્ને બહેનોએ દયાભાવથી તેમના હાથ પકડી લીધા.

અડીમાથી ઉતરેલી અંધોમાની એક અહાર ઓગણીસ વર્ષની અમસરા જેવી સુદરી હતી. બીજી તેનાથી દસ બાર વર્ષ મોટી પ્રોઢા હતી તેની સુદરતા આટલી ઉમ્મરે પણ જેવી તેવી નહોતી. પેલી અપસરાને જોઇ હાલ્લી અમકીને તાર્સી મયો હતો *

ઝોકટેવીયા અને પોલિન બન્ને અંધોને સ્નેહાળ લામણીથી પોતાના ધરમા લઇ મઇ ધરમા જતાજ પેલી યુવતી દુખથી પીડિત યઇ ખુરશીપર બેસી મઇ તે દર્દથી કાસવા લાગી તેની દસા જોઇ તેની સાથી ગભરાઇ તેણે બન્ને બહેનો તરફ કશું નજરે જોઇ વિનતી કરી “મહેરમાની કરી આને કોઇ ઝોરડામા સુવાડી દો. એ ગર્ભવતી છે ને પ્રસવ પહેલાની વેદનાથી પીડાય છે..”

આ વાત સામળતા બન્ને બહેનો આશ્ચર્ય પામી પણ પોતાનો મનોભાવ બાકત કર્યા વિના ઉભય તે અનુપમ લાવણ્યવતી રમણીને લઇ એક ઝોરડામા મઇ પેલી પ્રોઢા પોતાના નોકરોને કઇક જરૂરી હુકમ આપવાને ધરમાથી બહાર ગઇ

કેમચેન હવે હોંસમા આજ્યો હતો અને આમાની ખાધપર હાય મૂકી ધીમે ધીમે ઝોકટેવીયાના ધર તરફ ડગલા ભરતો હતો આપાને જખમ જાયો નહોતો પેલી પ્રોઢાએ આપાને કહ્યું ‘મટીદસા, તુ જલદી ધરમા જા-એની વેદના વધી પડી છે-’ આટલું કહી તેણે એવા માર્ગિક બાવથી દાસી તરફ નજર કરી કે અંધોના પ્રકાશમા દાસી તેનો મનોભાવ સમજી મઇ અને વીજળીક વેગે ધરમા ચાલી મઇ

આપા ગયા પછી પ્રોઢાએ એક નોકરને ઉદેશી કહ્યું “પેમ્જોકા ! બધાને અહિથી રવાના કરી દે અને અકરમાતનુ એક પણ ચિન્હ ન રહે એવી વ્યવસ્થા કરી નાખ તુ નજીકમા કોઇ જખમાએ એકાદ ઝોરડો ભાડે રાખી લે ને કાલે મને તારૂં ડોકાણુ લખી મોકલજે પણ સચુર ! કયે નામે ચીઠી લખજે ?..જો, મીસીસ રમીચને નામે લખજે, જા આ રસ્તાનુ નામ અને ધરનો નજર બસબર જોઇ લેજે.-”

નમન કરી નોકર મંગેલા હુકમનો અમલ કરવા મયો, મિસીસ રમીચ (આપણે હાલમા તેને એજ નામે જોળખીશુ) પાછી ધરમા

મહા સીધી તે મળેવતી સ્ત્રીના ઓરડામાં મહા અને ફાસી તરફ મમંભરી નજર ફેંકી બોલી, “ફાસી, મારી બહાલી મીસીસ મોરડોટની તપીયત કેમ છે?” આ સવાલ પૂછીને તે ફાસીને એટલું જ સમજાવવા માગતી હતી કે હવેથી પેલી દર્દી સ્ત્રીને મીસીસ મોરડોટને નામે પુકારવી

મિસીસ મોરડોટને કસવાવડ થવાથી એટલું દર્દ થતું હતું કે શું મહા રહ્યું છે ને શું નહિ તેનું તેને લેશ માત્ર જાન નહોતું મિસીસ સ્ત્રીએ ઓકટેવીયાને ડોક્ટરને બોલાવી લાવવાની હવે અરજ કરી અને બધી બોળી ઓકટેવીયા તરતજ હેટ પહેરી શાલ વીટાળી બહાર ચાલી મહા તે મયા પછી પોલીસ નીચેના ઓરડામાં મહા થોડીવારમાં ઓકટેવીયા ડોક્ટરને લઈ આવી પહોંચી

ડોક્ટર થર્સ્ટનની ઉમ્મર આશરે ચાળીસેક વર્ષની હતી તેને દેખાવ જરા બેડોળ હતો તેની આખોમાં નીચ સ્વાર્થ વૃત્તિ અમારા મારતી હતી એક દર્દીને જોઈને તે તરતજ ઘેર આવ્યો હતો કે તરત ઓકટેવીયા તેને બોલાવવા મહા હતી એટલે સાહેબને ટુરતા ટુરત તેની સાથે આવવું પડ્યું હતું તેની જીભ જવલ્લેજ ખુલતી ઝીણી ઝીણી વાતો પૂછવાની તેને દેવ નહોતી તેને એક માત્ર દરકાર હતી કલકર રૂપિયાની! પૈસામાંજ તેનો પરમાત્મા સમાયો હતો સોના આદીના સીકા માટે કંઈ પણ નીચ કૃત્ય કરતા હરે એવો આ ડોક્ટર નહોતો તેની પત્ની પણ એવીજ હતી એટલે મીયામીયાની જોડી ઠીક મળી હતી બન્ને કચ્ચાનો ભાર અલ્લામીયાએ નાખ્યો નહોતો એટલે ડોક્ટર સાહેબની તીજેરી ચીકાર બરાધ મહા હતી

ઓકટેવીયા ડોક્ટરને પેલી દર્દી સ્ત્રીના ઓરડા આગળ મૂકી પોલીસ પાસે જઈ તાપતી તાપતી બોલી “બહેન! આજે રાતે કેવા કેવા બનાવ બને છે?”

“હા. પણ એ બનાવો આનંદજનક નથી મી. હાર્લી એકાએક કેમ નાસી ગયા હશે?”

“ખરેખર, અન્યથાની વાત છે આપણે એની આટલી મહેમાનગીરી કરી પણ એ મળ્યા વિનાજ ચાલ્યા ગયા.”

“જતા જતાં ગુડનાઈટ પણ ન કરી—”

“એની વાત જવા દે—એ અને તેવા હોય પણ છે તો ગળા જવાન હો!”

“એને ભુલી જવામાજ ડહાપણ છે ખૂંદન ! હવે આ બિચારીની ચિંતા કર જોને ઉપર કેવી ચીસ પાડી રહી છે”

‘હા એની વેદના અસહ્ય જણાય છે હું એની ખબર લઈ આવું”
ઝોકટેવીયા બોલી

“જા, ખૂંદન, જા, જલદી જા હું ખતી એતુ સુદર મ્હો કેવું કરમાઈ ગયું છે ? બન્ને સ્ત્રીઓ કોઈ મોટા ખાનદાનની જણાય છે એના વચ્ચેકારો કેટલાં કિમતી હતા તે જોયા ને ?”

“હા બન્નેની રીતભાત પણ અમીરી લાગે છે. ચાર ઘોડાની ગાડીમા જતી હતી, સાથે નોકર ચાકરો હતા; પણ એ બન્ને બહુ દૂર જવાની હોય એમ લાગતું નથી કારણ કે સાથે કંઈ સરસામાન ન્હોતો—” ઝોકટેવીયાએ તર્કથી પોતાના વિચારો જણાવ્યા

“અને તો એમ લાગે છે કે એ કોઈ ઉંચા કુળની સ્ત્રીઓ છે છે ને ગુપ્ત રીતે ક્યાંક જતી હતી એમની ગાડીપર કંઈ નિશાની પણ ન્હોતી કે જેથી ક્યા ઉમરાવની ગાડી છે તે માલુમ પડે—”

“અને કાચમેન તથા નોકરે પણ નામવાળા પટા પહેર્યા ન્હોતા”

આવી વાતચીત ચાલતી હતી એવામા મિસીસ સ્મિથ અચાનક દાર ખોની અંદર આવી બોલી “ખૂંદેજો, તમે મારી પ્રિય સખી માટે જે શ્રમ ઉઠાવ્યો છે તે માટે હું તમારો જેટલો આભાર માનું તેટલો થોડો છે ખાત્રી રાખજો કે તમારી ઉદારતા બધે નહિ જાય—”

“વાહ મિસીસ સ્મિથ ! આવી શી વાત કરો છો ? અમે મારીજ હોઈશું પણ લાલચુ નથી હો !—” ઝોકટેવીયા બોલી

“ખૂંદન ! મે તમને માફ લમાડવા એમ કહ્યું નથી હું કૃતમતા હર્ષવચન બોલી છું. ઠીક એ વાત જવા દો ને એક મહેરબાની કરો—”

“એલો—”

“મહેરમાની કરી મારી દાસીને ડોક્ટર થર્સ્ટનનું ઘર બતાવી આવે. ડોક્ટર દર્દીને છોડીને જવા માગતા નથી તેમને કંઈક દવાની જરૂર છે તેથી તેમણે પોતાની પત્નીપર ચીઠી લખી આપી છે મટીલ્ડા આ રસ્તો બરાબર જાણતી નથી તેથી મુઝાંઘ ગઇ છે.”

તરત ઝોકટેવીયા જ્હાર જવાને તૈયાર થઇ મિસીસ સ્મીથ દાસીને જુમ મારી મટીલ્ડા તરતજ હાજર થઇ શિયાળાની કડકડતી ઠંડીમા રાતની વખતે તેની સાથે ઝોકટેવીયા ડોક્ટર થર્સ્ટનને ઘેર ગઇ મિસીસ થર્સ્ટન આગમથી સહ ગઇ હતી દરવાજાપરની ધટડી મારતા દાસીએ દાર ખોલ્યા અને મિસ ક્લેરડન તથા મટીલ્ડાને બેસાડી ડોક્ટરની દાસી પોતાની શેઠાણીને જમાડવા ગઇ

ડોક્ટર થર્સ્ટન દ્રબને માટે કાળાં કામ કરી વૈદક વિદ્યાને કલકિત કરનાર શયતાન હતો અનેક સ્ત્રીઓના તેણે ગર્ભપાત કરાવ્યા હતા અનેક ગર્ભવતી સ્ત્રીઓએ તેના ધગ્મા ગુપ્ત રીને બાળકોને જન્મ આપ્યા હતા આવા ધધાને લીધે ડોક્ટરના ઘરમા તરતના જન્મેલા બચ્ચાને લાયક વસ્ત્રો તૈયાર રહેતા મટીલ્ડા એવા કપડા લેવાજ ગઇ હતી ચીઠી વાચી ડોક્ટરની સ્ત્રી સમજી ગઇ કે તેના પતિદેવને કોઇ સોનાની ચલ્લી હાથ લાગી છે તેનું હૃદય પુલ્કિત થયું તરત તેણે મટીલ્ડાને જરૂરી વસ્ત્રો આપી દીધા અને મટીલ્ડા ઝોકટેવીયાની સાથે ઘેર પાછી ફરી

મટીલ્ડા પચ્ચીસેક વર્ષની હતી તેની બુદ્ધિ તીવ્ર હતી નૌજવાનોને ચકરાવી નાખે એવી તે સુદર ન્હોતી પણ મધ્યમ વર્ગની રમણીઓમા તેનું રૂપ લાવણ્ય ઉતરે એવું ન્હોતું તેને જોતાજ તે સારા ઘરની કન્યા હોય એમ લાગતું હતું તેનો પિતા મરીજ પાદરી હતો તેથી તે પોતાના બાળકોને અમીર ઉમરાવોને લા નોકરી કરવા મોકલતો હતો

મિસીસ મેરડટની પ્રસવવૈદના પહે પહે વધવા લાગી. તેના પલગમર એક બાળુએ ડોક્ટર અને બીજા બાળુ મિસીસ સ્મીથ બેઠી હતી પલગમર પડી પડી તે ચીસે ચીસ પાડતી હતી તેની ઉમ્મર અઢાર જોગણીસ વર્ષની હતી તેનું કદ લાલુ અને સરીર

સુડોળ હવે કિમત ઉરજ, મોહક વદન, વિશાળ નીલી આખો
ધનુરાકાર બ્રહ્મટ, રક્ત પ્રવાહજ્ઞા ઝોઢ અને દાડમ કલિ સમા દાતથી
તેનું સૌન્દર્ય અભારે પશુ મળ્ય કરી રહ્યું હવે તેના છૂટા થયલા
લાળા વાળ ઉશીકાપર, તેની ખાંધપર તથા છાતીપર ઉડીને જાણે
મોજથી રમત રમતા હ્રાવની એવા લાગતા હતા

ઝોરડામા ગયા પછી ડોક્ટર થર્સ્ટને થોડીવાર પછી મિસીસ
સ્મીથપર નજર કરી. તેની આગળીપર લગ્નની વીટી હતી પછી તેણે
દર્દી સ્ત્રીના હાથ જોયા તરતજ ડોક્ટર સમજી ગયો કે આ કેસ
બેદી રહસ્યવળો છે દર્દી સ્ત્રી કુમારી હતી ખુરશીપર પડેલી પૈસાની
થેલીઓ અને કિમતી ઝવેરાત જોઈને તે વિચાર કરતો હતો કે
“આજે ઠીક લાગે ફાવશે ”

લગભગ વીસ મિનીટ પછી મટીલ્ડા કપડા લઈ આવી પહોંચી.
તે આવ્યા પછી થોડીજવારમા દર્દી રમણીએ પુત્રને જન્મ આપ્યો.

પ્રકરણ ૫ મું.

જર આહું સો કર !

રહવાર થયું ઠંડી એવી પડતી હતી કે બિજાનામાથી મ્હો બહાર કાઢવું ગમતું નહિ વાતાવરણ ધુમ્મસથી ઘેરાયેલું હતું બ્યારે સુખવાસીઓ પ્રિયતમાના પાશમાં પડ્યા હતા ત્યારે એક ગરીબ કન્યા શાકભાજી વેચવા નીકળી પડી હતી એના પગમાં યુટ નહોતા શરીર પર ગરમ વસ્ત્રો નહોતા ઠાઠને લીધે એ થરથરી રહી હતી એના દાંત કંકડતા હતા હાથ પગ ફાટી જવાથી તેમાંથી લોહી નીકળતું હતું રસ્તા પરના મકાનોના દરવાજા તરફ આશા ભરી નજરે જોતી તે આલ્હી જતી હતી. મળશકે પાથ વાગે ઉડી જમણમાંથી શાક તોડી લાઈ પાપી પેટને ખાડો ભરવા માટે એ નાદાન બાગી ટાઢથી થરથરતી બહાર પડી હતી.

શાકવાળી થોડે દુર ગઇ કે તેની પાછળ દુધવાળી આવી. “દૂધ લેવું છે” નો મીઠો ટહુકો કરતી તે માર્ગ કાપતી હતી. તેને દેખાવ સુદર હતો તેના આખા શરીરમાંથી ધુવાની ટપકતી હતી એના ગાલો પર આરોગ્યની રાતી સુરખી હતી તેણે ગરમ શાક ખોદી હતી, પગમાં યુટ અને મોઝા પહેર્યા હતા છતાં તેને પથ ટાઢ સતાવી રહી હતી.

દરોકે મિનિટ પછી એજ રસ્તા પરથી બહીઆરો નીકળ્યો. તેની પીઠ પર પાઉ રોગીની ભારી ઝાળી લટકતી હતી તે દશ બાર ડગલા ગયો કે તરત કેકવાગો ને માખણવાળો યુમ મારતા નીકળ્યા રસ્તા પરના મકાનોની દાસીઓ હવે જાગી ઊઠી અને શેઠ શેઠાણી જાગે તે પહેલાં મકાન સાફસુફ કરી રાખવાના કામમાં મડી પડી હતી દાસીઓ કામ કરતી હતી એવામાં રાતે મીલો અથવા કારખાનામાં રાતપાળી કરી ઘેર જતી મજૂરણો રસ્તા પર આવી પહોંચી આ મજૂરણોએ જેવા તેવા મેલા ઘેલા કપડા પહેર્યા હતા એક મેકને બેટીને સધળી રસ્તો કાપતી હતી રસ્તામાં પીડુ આવતા સધળીના મ્હોમાં પાણી છુટતું અને “આવી

ઠડીમા જરા લાલ પાણી મળી જાય તો કેડી મઝા ” એવા વિચાર આવતા કોઇ કોઇ રાતે કોઇ ઉપરી અમલદારની પોતાના પર પડેલી મીડી નજરની વાત રસ લઇ લઇને કરી રહી હતી

એજ સમયે એ ચાર વેશ્યાઓ રસ્તા પર આવી ચઢી. કોઇ અડામા રાત ગાળી એ પતીતાઓ ઘેર જતી હતી તેમની આખો ઉડી ઉતરી ગઇ હતી, ગાન પરનો પાઉડર જુસાઇ ગયો હતો, એાડ પરનો રંગ નાચુદ થઇ ગયો હતો અને વાળ વીખરાયલા હતા આ તે પતીતાઓ હતી કે જેનું નામ દેના સમાજના આઅરુદારો જાહેરમા મ્હો મરડે છે અને છતાં એજ “આઅરુદાર પુરૂષો” આ કમનસિય વર્મના લાલસાના અગ્નિમા ધી હોમે છે દુનિયા કેવી વિચિત્ર છે

લડનવાસીઓ ધીમેધીમે બિછાનાતો ત્યાગ કરતા હતા દરેક ઘરમા નાસ્તાની તૈયારી થઇ રહી હતી એવામા બીખારીઓનું ટોળુ આવી પહોંચ્યુ ફાટયા તુટયા કપડા પહેરી ટાઢથી ચરચરતા બાગકો પેનો યા ફારધીગની આશાએ કશુ પેકાર કરવા લાગ્યા સવળાની છાતી ખુલ્લી હતી તેમા સિંચાળાની શરદી તીરની પેઠે દર્દ કરતી સઘળાએ ખુલ્લા મેદાનમા રાત પસાર કરી હતી તેથી તેમના માથા બીજાઇ ગયા હતા એક બીખારી બાળકના શરીરમા હાડયામ સિવાય બીજુ કંઇ નહોતુ તેની પાસળીએ પાસળી ગણી શકાતી એના માથાપ નહોતા કે ન કોઇ વાલી ! તેના માથાપ કોણ હતો તેનું પશુ તેને જાન નહોતું તે ઝાડ નીચે યા ખુલ્લા મેદાનમા પડી રહેતો તે દિવસે બીખ માગી જેમ તેમ જીવતો ઠડીથી તે કમ્પી રહ્યો હતો એના કરતા જેલના કેદીઓની હાલત પશુ સારી હશે !

પ્રભાત થતા ઓકટેવિયા અને પોલિનની આખો કમલની પાઠડી પેઠે ખુલી ગઇ બન્ને મ્હા પાણીની તૈયારી કરવા લાગી આખી રાત બન્ને જાગી હતી પશુ તેમના મ્હો પર ઉજામરનું ચિન્હ પશુ નહોતુ બન્નેના વદન હમેશના જેવા આનદી અને પ્રયુક્ત હતા

રતે બે વાગે મિસીસ મોરડોન્ટની તબિયત ઠીક થવાથી ડોક્ટર થર્સ્ટન પોતાને ઘેર ચાલ્યો ગયો હતો. તે ગયા પછી કુમારી અવસ્થામાં પુત્રવતી થયલી મિસીસ મોરડોન્ટ અને તેની સાથી મિસીસ સ્મીથ આ કુમળા બાળકને કોઇને મળે વળગારી દેવા માટે શુપથુપ વાતો કરવા લાગી આખરે બન્નેએ ડોક્ટર આગળ પોતાનો મનોભાવ ખુલ્લો કરવાનો ઠરાવ કર્યો.

ડોક્ટર સ્થવારે આઠ વાગે પાછો આવ્યો. તે આવતાજ મિસીસ સ્મિથ તેને બાજુના એક ઝોરડામાં લઇ જઇ બેઠી.

“ડોક્ટર! હું તમારી સાથે એક અતિ અગત્યની મુખત વાત કરવા માગુ છું. પણ તેનો પ્રસ્તાવ કેમ કરવો તે મને સમજતુ નથી.”

“હું તમારો મનોભાવ સમજી ગયો છું બેલો, તમારે જે કહેવું હોય તે બેરીકર કહો.” ડોક્ટર હસીને બોલ્યો.

“તમે ખુદિખાન છો. વાત એમ છે..”

“કે આ બચ્ચાનુ શું કરવું?” ડોક્ટરે વાક્ય પૂર કર્યું.

“વાત થઈ નાજુક છે, ડોક્ટર!—” મિસીસ સ્મિથ ધીમા સ્વરે બોલી “તમે સમજી ગયા હશે કે મારી સખી હજુ પરણી નથી પરંપ્રા પહેલા એ હતમામિની પુત્રવતી થઇ બેઠી છે એક મોટા ખાનદાન પર કથક લાગવાનો બચ ઉભો થયો છે.”

“તમે ના મંજરાવ એનો ઉપાય થઇ શકશે. હું તમને મદદ કરવાને તૈયાર છું.”

“શું? તમે? ડોક્ટર! તમે આ કમનસીબ બાળકને ઉછેરવાનું માયે લેશો? જો ડોક્ટર! અમે તમારો આભાર કદિ છુટીશું નહિ એ સહાય માટે તમને ઉદ્ધાર બદલો મળશે.”

“હું તૈયાર છું પણ તમે તમારી સરતો પાળશો તેની જામીન-ગીરી શી?” ડોક્ટરે મુદ્દાની વાત ઉપાડી.

“સાબજો! આ બાળકને તમે તમારે ઘેર લઇ જાઓ. જોઇએ તો તમારા પાલક પુત્ર તરિકે એને પાળો. તમારે મને તે નામ એને આપજો અને તમારા સગાં બહાલામાં એને વિષે તમને ઠીક લાગે

તે કહેજો પણ પ્રજ્ઞના કસમ ખાધને મને વચન આપો કે કાળાતરે પણ તમે એના માત પિતાની શોધ કરશો નહિ જો તમે તમારી મરતો પ્રમાણિકપણે પાળશો તો તમને દસ હજાર પાઉડનો બદલો આપવામા આવશે ”

“દસ હજાર પાઉડ ? ”

“હા વધુ જોઇએ છે ? ”

“નહિ. જોટલા પુરતા છે મારે તમારી સરતો કયુલ મજુર છે ”

“તમે કયુલ કરો છો કે આ બચ્ચાની માતો બેઠ તમે રાત્રનામા પણ કોઇને નહિ કહી દો ? ”

“નહિ ”

“એક બીજી વાત ! કદાચ તમે કોઇ વાર મારી સખીને રસ્તાપર કે કોઇ પણ જગ્યાએ મળા જાઓ તો જુલે ચૂકે નેની સાથે તમને પરિચય છે એવું બતાવવાની કોશિષ ના કરતા. ”

“હુ ધર્મના કસમ ખાધ તમારી સરતો મજુર રાખુ છુ ”

“મારે માટે પણ એજ સરત ચાહ રાખજો મને તમે કદિ આકસ્મિક રીતે મળો તો મારી સાથે એક બોલ પણ ના બોલતા. ”

“વાર. બીજુ કંઈ છે ? ”

“નહિ આજે સાંજે તમને દસ હજાર પાઉડ મળા જશે અને અમે કાલે અહિયાં વિદાય થઇશુ ”

“કાલેજ ? આવી શરદીમા તમે મિસીસ મોરડોટને લઇ જશો ? ”

“હા કાલે જવુજ પડશે ” મિસીસ રિમ્મ નિશ્ચયાત્મક સ્વરે બોલી ને ડોક્ટરે હાથીલ કરવાનુ માગે વાળ્યુ

ડોક્ટર સાદુ નક્કી કરી વિદાય થયો. મિસીસ સ્મીથ પ્રસુતાના જોરડામા મધ તેનુ હસ્ત વડન જોતાજ પ્રસુતા સમજી મધ કે બાજી પાર પડી છે બોજન લીધા પછી મિસીસ સ્મીથે ડોક્ટરેવાંઆ પાસેથી ખડીઓ કસમ ને કામળ મગાવ્યા અને પોતે મુપ મુપ નીચેના પત્ર લખ્યો.—

“... ..ને મધ રાતે અકાળે સુવાવઃ થઇ છે અને છોકરો અવતર્યો છે બાળક સુદર અને તદુરસ્ત છે તેનું ઠેકાણું સારી રીતે કરી નાખવામા આવ્યું છે બહુ યુગ્મ રીતે થયું છે અને . મઝામા છે એક બે દિવસમા બીજો પત્ર લખીશ કાલે અમે ઘેર જઈશું

ઈ. ડી

મિસીસ સ્મીથે કવરપર “જનરલ આર્થ, પો ઓ વેમાલ્થ ” નું ઠેકાણું લખ્યું અને એ પત્ર ટપલની પેટીમા નાખવા માટે તે પોતે ઓક્સફર્ડ સ્ટ્રીટમા મધ પત્ર નાખી તે વેસ્ટ એન્ડની એક બેકમા પહોંચી ત્યાં તેણે એક મોટી રકમનો એક વટાવ્યો અને પછી ઝવેરીની દુકાનમાથી સ્વીઓને લાયક બે રીસ્ટ વૉચ અને બીજા દાગીના ખરીદ્યા

ખરીદી કરી તે ઘેર આવી અને પોલીસ તથા ઓકટેવીઆને ધડીઆળ અને વીંટી બેઠે આપવા લાગી અને બહેનોએ આભાર સાથે ના પાડી

“હુ બદલો આપતી નથી પણ તમારી સખી તરીકે બેઠે આપુ છુ ” મિસીસ સ્મીથ બોલી અને તેણે એટલો આગ્રહ કર્યો કે બંને બહેનો તેની બેઠને ઠેલી ચૂકી નહિ.

“કાલ રાતની વાત પેટમાજી રાખજો હો બહેન ।” મિસીસ સ્મીથ મર્મભરી નજરે બંને બહેનો તરફ જોઇ વિનતી કરતી બોલી “જો કોઇને ખચર પડશે તો અમારા મ્હો કાળા થઇ જશે ”

“અમે કોઇને કહીશું નહિ પણ બાપુ બ્યારે ઘેર આવશે ત્યારે તેમને કલ્લો વિના અમારો છુટકો નથી પણ તમે ચિંતા ન કરો અમારા પિતાજી કોઇની એબ બોલે એવા નથી ”

સાળે ડોક્ટર આવ્યો. મિસીસ સ્મીથે તેને કરાર પ્રમાણે દસ હજાર પાઉંડ મળી આપ્યા અને ડોક્ટર બચ્ચાને લઇ જવા તૈયાર થયો. આ પહેલે મિસીસ મોરડોટની દશા કંઈક થઇ ગઇ તેણે સમાજના નિયમનો ભંગ કર્યો હતો, આ બાળક તેના પાપના જીવત પુરાવા રૂપ હતું, છતાં તેનું હૃદય પ્રેમાળ હતું બાળકને વિદાય કરતા તેની છાતી ચીરાઇ ગઇ. તે પેકિંગ્હામ રોડ લાગી બાળકને વ્હાલથી

ચુખીએ લેવા લાગી પણ લાચાર! એ લાડકા ,બાળકને વિદાય કર્યા
 વિના છુટકોળ નહોતો મટીલડાએ શાલમા વીંટાળી બાળક ઉચકી લીધું.
 ડોક્ટર આગળ ચાલ્યો ને તેની પાછળ મટીલડા મધ

ડોક્ટરને ઘેર બાળકને સોપી થોડી વારમા મટીલડા પાછી આવી.
 તેણે પ્રસ્તુતાને આશ્વાસન આપતા કહ્યું “ચિતાનું કંઈ કારણ નથી.
 મિસીસ થરટને એક જવાન ધાઈ રાખી લીધી છે ડોક્ટર અને
 તેની સ્ત્રી બચ્ચાને પોતાના પુત્ર તરીકેજ પાળશે ”

બીજે દિવસે હજી રાત પુરી થઈ નહોતી એટલામા દરવાજા
 આગળ ગાડી આવી ઉભી શાલ એાઢી મિસીસ મોરડોન્ટ અને
 મિસીસ રમીથ બન્ને બહેનોનો આભાર માની ગાડીમા જઈ બેઠી
 મટીલડા કોચ બોક્ષપર પેન્સેલની પાસે બેઠી અને ગાડી પવન
 વેગે ઉપડી ગઈ

મકરણ ૬ કું.

પોલિસ અમલદાર.

કોન્સ્ટેબલોને બાડના પૈસા આપી પેન શોકમન ચહેરે નીચે નાસ્તો લેવા ગયો તે વખતે લા બીજુ કોઈ નહોતુ પેનની ચિતનો પાર નહોતો મઈ રાતે સર રીચર્ડ રેમ્ફર્ડને પકડવા જતા તેની દશા 'લેને ગર્ડ પુત ઓર ખો આધ ખસમ' જેવી થઈ હતી તેનુ ધડિયાળ ગયુ, વીટી ગઈ, તેની કપનીની કુડીઓવાળી પાકીટ છુક ગઈ અને આજે રાતે નવ વાગે તે પાછી મેળવવા માટે તેને ૫૦ મીની તોલવાની હતી તે મનમા વિચાર કરવા લાગ્યો 'હવે શુ કરે ? કપનીને મારા લડન આવવાની ખબર મળી હશે જો કુ જલદી નહિ જઈશ તો મેસર્સ હડસન એન્ડ મોર્લીને મારાપર શક આવશે. પણ કુ કયે મ્હોડે લા જઈ ? કુડીઓ ચોરાઈ મઈ છે એ વાત કહેતા મારી હિમ્મત કેમ આવશે ? કદાચ મારી વાત શેડીઆઓ મારી લેશે પણ મારી મૂર્ખાઈ પર હસશે ને નોકરીપરથી રજા આપશે તો ? આજે નહિ જઈ કોઈ દોસ્ત પાસેથી ૫૦ મીની ઉધાર લઈ પાકીટ છુક લાવી કાલેજ ઑફિસમા જઈશ. પણ નહિ જઈશ તો ગેરહાજરીનુ કારણ પૂછાશે .."

અચાત મને તે નાસ્તો લેવા બેઠો સર રીચર્ડ રેમ્ફર્ડ, એક્સબરીના કોન્સ્ટેબલો, અને મવાલી મેક્સમેન તેની નજર સામે તરી આવ્યા તે પોતાની મૂર્ખાઈ માટે પોતાની જાતનેજ શિકારવા લાગ્યો તેને કંઈ ખાવાનુ ન ગમ્યું કાફી, ઈંડા, પાઉ માખણ ત્રિ નાસ્તો જેમનો તેમ પડી રહ્યો. તે નકામો બિચારો નોકર પર બખાળા કાઢી રહ્યો હતો એકલામાં જોરકાના દાર અચાનક છુલ્લી ગયા અને મીં હડસન તેની સામે આવી ઉભો રહ્યો તેને જોતાજ પેનના હોસ ઉડી ગયા તેનુ મ્હો ઉતરી ગયુ.

મીં હડસન વુડ ઓટમા આવેલી મેસર્સ હડસન એન્ડ મોર્લીની કપનીનો લાગીદાર હતો તેની ઉમ્મર લગભગ પચાસ વર્ષની હતી. પોષાક કિંમતી પણ જૂના જમાનાનો હતો તેણે હાથમા સોનાની મુઠવાળી બાકડી પકડી હતી અને જાકીટ પર સોનાના લકીઆળને.

છેડો લટકી રહ્યો હતો હડસનના ચહેરાપર શકા અને દીલગીરીની ચોકખી છાપ હતી

ઝોરડામાં જતાજ તેની નજર પેજ પર પડી પેજનો ચહેરો જોતાજ તેનો ગભરાટ તે સમજી ગયો પણ તે તેને જાણવા ન દેતા ખુરશી પર બેસી શાત અવાજે તે બોલ્યો “મીં પેજ ! કેમ છો ? મઝામાં તો બોને ? તમાગ પત્ર પરથી ખમર પડી હતી કે તમે કાલે સાંજે આવવાના હતા તેથી આ રસ્તેથી જતાં હું તપાસ કરવા આવ્યો”

“તમારો આભાર સાહેબ ! મીં મોર્લાની તબિયત કેમ છે ?”

“હા શરીરે તો સારા છે પણ—”

“પણ શું ?”

“વાત એમ છે કે બર્કલી અને ત્રેન્ટની કંપનીને તાજા લાગવાથી આપણી કંપનીને પણ કંઈક નુકસાન થયું છે”

“બર્કલી અને ત્રેન્ટ ! એ કંપની તો આપરદાર ગણાતી હતી !” પેજે અજાણીથી પૂછ્યું

“હા હું પણ એમ માનતો હતો પણ વસ્તુ સ્થિતિ તેથી ઉલટીજ જણાઈ આવેજ એ લોકોની બે હુડીઓ પાછી ફરી.”

પેજની હવે ખાત્રી થઈ કે હડસન જરૂર હુડીઓ માગશે તેનો ગભરાટ વધ્યો. તે લથડતા અવાજે બોલ્યો “આ વાત સાંભળી મને ઘણી દિલગીર થાય છે તમને બહુ નુકસાન તો નથી ગયું ને ?”

“નહિ બહુ હાનિ થાય એમ નથી પણ આપણું દહેશ જલદી વસુલ કરી માગનારાઓનો હિમાળ તત્કાળ ચુકવવો પડશે એ હડસનરીથી તમે જે હુડીઓને બીજા કાગળપત્રો લાખ્યા છો તેની મને જરૂર છે”

પેજ ઓટલો મભરાયો કે તેણે મઝામાં દુધ નાખવાને બદલે ટેબલ પર ઢોળા દીધું મીં હડસન તેને સ્થિર નજરે જોઈ રહ્યો હતો

“લાવો, હુડીઓ લાવો—કાલે મી મોર્લાને જે કહેવું હોય તે કહેજો”

“હમણાજ હુડીઓની જરૂર છે ?”

“હમણા નહિ તો ક્યારે ?” હડસન ગુસ્સે થયો

“માફ કરો સાહેબ ! આજે રાતે દશ વાગે હું સમજાવું હુંડો આપને સ્વાધીન કરીશ” પેજ કપતો કપતો બોલ્યો.

“નહિ નહિ હમણુજ જોઈશે મને દાળમા કંઈ કાણુ જણાય છે”

“સાહેબ ! એક મવાલી મારી પાસેથી હુડીઓ પડાવી ગયો છે”

“મવાલી પડાવી ગયો ? અસાર સુધી એ વાત કેમ ન કરી ?”

“તમારા બચથી ! આજે રાતે મને હુડીઓ મળી જશે એવી મારી ખત્રી છે એ બદમાસે ૫૦ ગીની લઈ હુડીઓ પાછી આપવાની ગોઠવણુ કરી છે”

‘તમે તેને મળવા જાઓ ત્યારેજ પોલીસને સ્વાધીન કરાવી દોને’”

“હિન્મત નથી ચાલતી એ બદમાસ ધસેા બચકર માણુસ છે તે ૫૦ મીના લેવાને એક ઢાળા પોપાકવાળી સ્ત્રીને મોકલશે તેને પોલીસ પાસે પકડારી દેવાની તજવીજ કરે તો મારો જાન જોખમમા પડશે એવી તે ધમકી આપી ગયો છે” પેજે કહ્યું

“આ તો ન્યાયને છેતરવા જેવી વાત છે નહિ નહિ બદમાસોને એમ નમી જવામા સાર નથી ચાલેા, ટોપી પહેરી લેા ને મારી સાથે ચાલો”

પેજ હા કે ના કંઈ કહી શક્યો નહિ તેને હેલ પહેરી ગુપ્તગુપ્ત હડસનની માથે જવુ પડ્યુ મીં હડસનને અસારે દ્રવ્યની કેદ ચઢી હતી પૈસાના જેરે તે લડનના નામચીન બદમાસને જેર કરવાના ઇરાદાથી સીધો પેજની સાથે બો સીટ પોલીસ સ્ટેશનપર ગયો અને ત્યાં જઈ પીટર અમલેને મળવાની માગણી કરી અમલે નોપુણુ પોલીસ અમલદાર હતો બચબના ચોરા તેનાથી ડરતા હતા પેજ અને હડસનને આ અમલદાર માટે વધુ ગાહ જોરી પડી નહિ થોડીજવારમા છ શીટ લાખો પહેલવાન જેવો આધેડ ઉમ્મરનો સખમ તેમની પાસે આવી હાજર થયો તેના હાથમા એક ભારી લાકડી હતી ગળવામા ભરેની પીસ્તોલ પડી હતી બેદરકારીને લીધે તેના કપડા કંઈક મેલા થયા હતા એજ નામદારતુ નામ પીટર અમલે હતુ

સાહેબ સલામ થયા બાદ હડસને પૌતાના આમમનતું - કોરિયુ બધાબુ. તેણે પેનનો આખો કીરસો સણાવ્યો ત્યાં 'સુધી પીટર ટેમલના એક ખૂણુ આગળ ગુપચુપ બેસી સાબળી રહ્યો. પેન તેની પાછળ ઉભો હતો કંઈ વિચાર કરતો હતો.

"સાહેબ! આ ગૃહસ્થ છુટાયા હતા કે?" પીટર અમલેએ વાત પૂરી થયા પછી પેન તરફ આગળા કરી પૂછ્યું.

"હા એ અમારી કંપનીના નોકર છે તમારે એને જે પૂછવું હોય તે પ્રમાણે પૂછો." મીં હડસને પોલીસ અમલદારને કહ્યું.

અમલેએ પેન તરફ ખુરશી ફેરવી કહ્યું.

"તમે ગાડીમાં બેસી ઘર તરફ જતા હતા?"

"જી નહિ પગે ચાલ્યો જતો હતો."

"ચોરી કંઈ જગ્યાએ થઈ?"

"બ્યોર્ન એન્ડ બુલ્ડવર હોટલથી આશરે એક માઈલ દૂર એજવર રોડની ડાબી બાજુની એક સાકડી અધારી મલીમાં" પેને જવાબ વાળ્યો.

"કંપનીના કિમતી ઓટોમોબીલ લઈને તમે મોડી રાતે ત્યાં શા માટે ગયા હતા?" મીં હડસન ગુસ્સાથી બોલ્યો.

પેન ગભરાયો જો તે મોટી વાત કહેશે તો તેનાપર શક જશે એવા ભયથી ગઈ રાતે બનેલો આખો કીરસો તેણે ટૂંકી દીધો.

"ત્યારે તમે મેકસમેનના પગમાં ફસ્યા હતા ખરે?" અમલે બધી વાત સાબળી બોલ્યો.

"જી હા."

"મીં હડસન! તમારો માણસ ખરેખર છુટાઈ આવ્યો છે આ ગૃહસ્થ જીવું બોલતા નથી" પેનની છાતીપરનો સંધળો બાર પોલીસ અમલદારના આ સ્પર્શ સાબળી હલકો થઈ ગયો.

"હવે શું કરવું?" મીં હડસને આતુરતાથી અમલેને પૂછ્યું.

"હું ધણા દિવસથી બદમાસ મેકસમેનની શોધ કરી રહ્યો છું પણ એ ધણો ચાલાક છે" પીટર અમલેએ કહ્યું "એના જેવો દાદો આખા લંડનમાં જીજો કોઈ નથી એ એટલો સાહસિક અને

હિમ્મતવાન છે કે કોઈથી ડરતો નથી પોલિસને થાપ આપવી એ એને મન રમત વાત છે. આજે રાત્રે જે સ્ત્રીને ૫૦ મીનીટો લેવા માટે એ મોકલનાર છે તે એની માથુક છે જે ત્રણ વર્ષ પૂરે એ સ્ત્રીના ધણીને ખૂનને માટે ફાંસીની સજા થઈ હતી ત્યારથી તે શોક દર્શક કાળા વસ્ત્રો પહેરે છે અને * “એલોઝવીડો” ને નામે ઓળખાય છે એ પતિમરણથી ઈલગીર થઈને કાળા વસ્ત્રો પહેરતી નથી પણ દુનિયાની નજરે આખરફાર મણવાને માટે એવો ઢોમ કરે છે “એગસ્ટાઈ” ના માધીક સાથે બદમાસોને માફ સબધ છે જે એકવાર એ બદમાસોને હુ પરહેજ કરે તો મારું નામ પ્રખ્યાત થઈ જાય ”

“મીંડ્રમ્સ ! આ બદમાસોને કાવદાનીં સુમાલમા ફસાવી સમાજને નિર્ભય બનાવવા માટે તમને હુ મથાસકિત મદદ કરવાને તૈયાર છું ” મીંડ્રસને પોલિસને મદદ કરવાની ઇચ્છા પ્રકટ કરી

“જો મીંડ્રમ્સ હિમ્મત રાખે તો જરૂર બદમાસો સકળમા આવે” પોલીસ અમલદાર પગ હલાવતો બોલ્યો “કેમ મીંડ્રમ્સ! તમે તૈયાર છો?”

પેજ કંઈ ન બોલ્યો તેનો બાપ આજેજ મરી ગયો હોય એટલો તેને શોક થતો હતો

“તૈયાર કેમ ન થાય?” હડસન બોલ્યો “મીંડ્રમ્સ! તમે પોલીસને મદદ કરશોને?”

“હા, હા, હુ તૈયાર છું” પેજ જેમ તેમ આટલા શબ્દો બોલી શક્યો તેને પેલી કાળી વિધવા અને મેક્સમેનનો ડર કપાવી રહ્યો હતો,

અત્રે પીટર ડ્રમ્સએ ટેબલનું ખાતું બોલી થોડાક કામગીરી કાઢ્યા. તેમાંથી જેસસ વોશન નામના સપસને લગતું એક હેડબીલ કાઢી તે બોલ્યો “જુઓ, આ મેક્સમેનને પકડવા માટે

* “એલોઝવીડો” એટલે ફાંસીએ લટકેલા સપસની વિધવા

સો પાઉંડના ઇનામનું જાહેરનામું છે, જો એ ગીરફતાર થાય તો હું અને મી० પેન્ન અરધું અરધું ઇનામ વહેવી લખશું”

પેન્ન ફરી ઇનામની લાસચમા પડ્યો. “હા, હા, બરાબર છે”

“તમે મેક્સમેન સાથે થયેલા કરાર પ્રમાણે આજે રાતે લડન પુલ પર જન્નેન પેલી બાઇને મળી તેને કહેજો કે તમારે મેક્સમેનને જરૂરી કામ માટે મળવું છે જો મેક્સમેન તેની નજીક છૂપાયો હશે તો તે તરત તમને તેની પાસે લઇ જશે, નહિ તો એ બદ-માસોના ઠેકાણા પર તમારે જવું પડશે અને તેમ થાય પણ “એમર્સ સ્ટાફ” પર ૨૫ થા વિના તમારો ક્ષુટકો નથી પછી બધું હું સભાળી લઇશ.”

“હું એમ્લો જાઉં કે પોલીસ સાથે આવશે”

“તમે પણ કેવી વાત કરો છો? પોલીસ કોન્ટેબલોને તમારી સાથે જોશે તો સઘળા છુ થઇ જશે ને પછી આખું લડન ખુદી નાખશું તો પણ કોઇનો પતો નહિ મળે”

‘વાર હું પેલી બાઇ પાસે જઇને શું કહું?’ પેન્ન અકળ વકળ થઇ પૂછ્યું,

• “એમ કહેજો કે હું લડનની એક મોટી કંપનીના કેશીઅર છું, દિસામમા થોડોક ઘેટાળો થઇ ગયો છે. મારા પર માલી-કોનો શક ગયો છે અને હવે નોકરીમા ચાલુ રહેવાની આશા નથી બ્યારે નોકરીજ છોડુ છું તો ખાલી હાથે શા માટે જાઉં? એવા વિચારથી હું મેક્સમેનની મદદ માગુ છું આટલું સાબળ-તાજ પેલો બાઇ તમને મેક્સમેન પાસે લઇ જશે અને મેક્સમેન પણ તમારી વાત માની જશે પછી એ બચ્ચાને હું સભાળી લઇશ પણ જો જો! ચાલાકીથી કામ કરજો, નહિ તો સઘળી બાજુ બદલાઇ જશે”

બસ સવળો બદોબસ્ત થઇ ગયો. અમલે રાતના સાહસ માટે કોન્ટેબલોનાં જોડવણું કરવા જવાને તૈયાર થયો. અને મી० હડસને તેના હાથમા થોડીક ગીનીઓ ચૂકી વિદાય લીધી

પ્રકરણ ૭ મું.

ફાંસીએ લટકેલા બદમાશની વિધવા.

રાતના નવ વાગ્યા હતા વરસાદ ઝરમર ઝરમર પડતો હતો રસ્તા પરના ફાનસો જાણે ધુમ્મસ પડ્યો હોય તેમ ટીમટીમ થઈ રહ્યા હતા રસ્તામા કાદવ કીચડ થઈ રહ્યું હતું ખાસ કરજ પડ્યા વિના બહાર નીકળવાનું કોઈને ગમે એમ નહોતું છતાં ભયકર લડનના રસ્તાઓ ખાલી નહોતા જેઓ પાસે કત્રી હતી તેઓના અહેરાપર જરા એાછી ગમગીની હતી પણ કત્રી વગરના ચીથરેલાં માથુસો ની દશા દયાજનક હતી કોઈ મોટી દુકાનમા ખુશામત કરીને સીવવાનું કામ લઈ આવેલી ગરીબ ફરજણો ટાઢથી ધુજળી, વરસાદથી બીજાતી રસ્તો કાપી જતી હતી ગરીબ મજુરોની સ્ત્રીઓ કોઈ સસ્તી દુકાનેથી રાતનું વાળું ખરીદવા જતી હતી બપોરે કેટલીક શ્રીમત સ્ત્રીઓ બનીને ગાડીમા બેસી નાટક જેવા યા નાચ કરવા જતી હતી

રસ્તાપરથી જતા પુરૂષોમા કગાળ પગારના કારકુનો, દિવસની મજુરીથી થાકીને કોઈ પીકામા એકાદ પેગ શરાબ ટીચીને ઘેર જતા કારીગરો અને મજુરો, કોઈ ખીચા કાતરો અને આવતી કાલના માગનારને આપવા માટે કોઈ પાસેથી પૈસા માગવા નીકળેલા ફરજદારો નજરે પડતા હતા રસ્તાપર કેટલીક છટકેલ સ્ત્રીઓ પણ લાડુતી આશકો શોધવા નીકળી પડી હતી અને આવી સ્ત્રીઓ બહાર નીકળે ત્યારે ધોળા થવા છતાં આખી જીદગી વિષય વાસનાના કુડમા માળી નાખનાર લહેરીઓ બહાર પડ્યા વિના રહે ખરા ? કેટલાક છટકેલ યુવતી સીંગારેટનો ધુમાડો કાઢતા, રસ્તે જતી યુવતીઓને આખ ભારતા માર્ગ કાપતા હતા દારૂડીઓ પીકામા જતા આવતા માલુમ પડતા હતા અને પાછ પૈસા માટે કાદવ કીચડમા ઉભા રહી વરસાદથી બીજાતા બીખારીઓ રાહદારીઓ તરફ આશાભરી કંચુ નજરે જેમ રહ્યા હતા કેટલાક ચોરો કોઈના ખીસામા હાથ નાખવાની જાણે જરાપણુ ધાનત ન હોય તેમ પાટલુનના ખીસામા હાથ નાખી

સીટી વગાડતા ચાલી જતા હતા. દુકાનોની બારી વરસાદના પાણીથી આપી પડી મધ હતી દર વેચનારાઓની દુકાનપરની રગીન બત્તી રાહદારીઓપર દુષ્ટ આવનાનો પ્રકાશ નાખી રહી હતી અને ઝવેરીની દુકાનમાંના ઘડીયાળો, વીંટીઓ અને ખીજા અલકારો જાણે બનાવટી હોય એવા લાગતા હતા.

શ્રીમત સુખી માણસો બ્યારે પોતાના મહેલોમાં ગરમ સમડી પાસે બેસી ગરમ કપડાની હુકમ વીંટળાઈ સ્વાદીષ્ટ ભોજન ખાઈ પોતાની માથુકા સાથે પ્રેમચેષ્ટા કરી રહ્યા હતા ત્યારે હજારો લાખો ધર ખજાર વિનાના કમાણો રસ્તે રખડતા હતા! શ્રીમતોને કોઈ ચીજની ડમી નહોતી ત્યારે એજ શહેરમાં એજ સમયે ગરીબોના બાળકો સુકી રોટી અને દુધ વિના ટળવળો રહ્યા હતા.

દુનીયાની આવી વિચિત્રતા કંઈ નવી છે?—પણ એ વાત જવા દો. આપણે આપણી નવલકથાજ આગળ ચલાવીએ.

રાતના નવ વાગ્યા હતા એ સમયે મી પેન્ડ મોટા કોટ પહેર્યો અને ગળામાં ગરમ ટુવાલ વીંટળી તે જુના લડન પુલ આગળ ગયો કે જ્યાંથી ટુલી સીટ નીકળે છે.

શરદી સખત પડતી હોવાથી તે જરા ગરમી લાવવા માટે એક બારમા ગયો અને ત્યાં એક ટેબલપર બેસી દારૂ પિવા લાગ્યો, તે સ્થળ પી રહ્યો હતો તે સમયે તેની નજર બારના એક ખુણામાં બેસી પાછળના કુમાડો કાઢતા મી અમલોપર પડી તે એવા આરામથી ચિંતા રહીત દીલે પાછપ પી રહ્યો હતો કે તેને ન પીછાનનાર માણસ એમજ સમજે કે તે દુનિયાનો સૌથી બેદરકાર અને લહેરી જીવડો હશે! દારૂનો ગ્લાસ એક છુટડે ખાલી કરી થોડી પળ પછી અમલે ઉભો થયો. પેજ તરફ એક અર્થ ભરી નજર ફેંકી અને પૈસા ચુકાવ્યા વિના પીછામાંથી ખજાર નીકળી ગયો વેપારી વૃત્તિના પીછાનાળાએ તેની પાસે પૈસા ન માગ્યા કારણ કે તે જાણતો હતો કે પોલિસ અમલ-દારને ખુશમીજજમાં રાખવા માટે મક્કત છાટો પાણી પા-ની તેની ફરજ છે.

તે પીઠામાંથી ખૂદાર નીકળ્યો કે તરતજ પેજ ખૂદાર ગયો. તેનાથી થોડાક ડગલા દૂર એક કાળા વસ્ત્રમાં સજ થયેલી સ્ત્રી નજરે પડી. ફાનસના આખા પ્રકાશમાં પણ તે એ સ્ત્રીને શીકકુ પડેલું પણ સુદરતાના થોડાક ચિન્હોવાળું વદન જોઈ શક્યો. પેલી સ્ત્રીએ તેના તરફ વિચિત્ર નજરે જોયું. એ સ્ત્રી મધ્યમ કદની અને સુડોળ બાધાની હતી તેની જીવાની અને સુદરતા હતી તેને છેક તજ ગઈ નહોતી તે પેજ તરફ બે ત્રણ પળ એકી ટસે જોઈ રહી અને પછી જાણે કોઈ આબરૂદાર સ્ત્રી હોય તેમ તે એક બે ડગલા આગળ વધી.

પેજ સમજી ગયો કે તેને આ બધા સાથે કામ પાડવાનું છે તેની પાછળ જવું કે નહિ તેનો તે વિચાર કરે. હતો એટલામાં તે સ્ત્રી પાછી ફરી અને ફરીથી તેણે પેજ તરફ અર્થભરી નજર ફેંકી.

“માફ કરજો બાપુ! તમે કોઈની રાહ જુઓ છો?” પેજે હિંમતથી તેની પાસે જઈ કહ્યું.

“મને એક ચીજ મળી છે તેના માલીકને હું શોધુ છું” પેલી કાળા વસ્ત્રવાળી બાઈએ જવાબ વાળ્યો અને તે હસી પેજે જોયું કે તેના હાત પણ દાડમકલિ જેવાજ છે.

“હું જ એ ચીજનો માલીક છું અને તમને તે માટે ૫૦ ગીની આપવા આગ્યો છું” પેજે ધીમે સ્વરે જવાબ આપ્યો.

“મને અહિં મળવાનું તમને કોણે કહ્યું હતું?”

“જો મેંસમેન નામના સખસે—” પેજે તરત જવાબ આપ્યો.

“ઠીક મારી સાથે ચાલો—” ફાસીને લાકડે લટકેલા અખસની વિધવા બોલી.

આટલું કહી તે એક અધારી ગલીમાં ગઈ નજીકજ એક મારવાડી (વાહુદી) ની દુકાન હતી. લાના આખા ફાનસ નીચે ઉભી રહી એણે જ વીડો બોલી પૈસા લાવ—” તરતજ તેણે પેજની પોકેટનુંક પણ ખૂદાર કાઢી.

પેજે તેને ગીનીવાળી એક નાની કોથળી આપી પેલી સ્ત્રીએ તેમાંના થોડાક સીકકા ખૂદાર કાઢ્યા અને તે પર તીક્ષ્ણ ઝડપી નજર

લેડન રાજ-રહસ્ય

પુન હાલમાં તેને બાથમા જકડી લઇ તેના વાળપર
ચુમી લેવા માડી (પાનુ ૬૫)

J A P W

ફેંકી તે બનાવડી નથી એવી ખાતરી કરી પાછા કોથળીમાં નાખ્યા. અને પછી પેનને તેની પોકેટલુક સ્વાધીન કરી

‘ઉઘાડીને જોઇ લો સાહેબ’ તમારી એકેએક ચીજ સલામત છે અમને એ હુડીઓ નકામી છે”

પેન પોકેટલુક ઉઘાડી બધા કામળીઆ સલામત હોવાની ખાતરી કરી લીધી અને પેલી બાઈતેને છોડી જવાની અણીપર હતી એવામાં તેને અટકાવી તે બોલ્યો. “હુ તમારા મિત્ર મેક્સમેનને મળવાને ધણોજ આગુર છુ જો બની શકે તો આજે રાતે પણ બેમસં સ્ટ્રાક્કમાં આવવાને હુ તૈયાર છુ

પેલી બીએ તેના પર તીક્ષ્ણ શકભરી નજર ફેંકી પણ પેન સ્થીર રહ્યો તેના દેખાવથી એ બધાને વિશ્વાસ આવ્યો ને તેણે કહ્યું “ફીક હુ ત્યાજ જાઉ છુ તમારે આવવુ હોય તો આવો”

“ખુશીથી આવો” પેન તૈયાર થયો

હવે તેઓ ચેમ્સ નદીના દક્ષિણ કિનારા પરના જંગલી, મદ્ય, ભયંકર અને મવાલી લતામાં દાખલ થયા આ રસ્તાપર ફાનસો નહેતા પણ કોઈ કોઈ દુકાનમાં ટીમટીમ થતી બતીનોજ પ્રકાશ નજરે પડતો હતો અધારાને લીધે કાઢવના હગલા અને ખાસઓ પેન જોઈ શક્યો નહિ તેથી થોડીકવાર મુખી તેણે પોતાની સાથી સાથે ગુપ્તગુપ્ત કદમ ભર્યાં ઠર્યાં આ મવાલી લતામાંથી પસાર થતા તેને બારી મુશ્કેલી નડી એકવા તેનો પગ મોટા પથ્થર સાથે અથડાયો બીજવાર તે મુઝેવા કૂતરા પરથી પસાર થઈ ગયો અને પછી એક ખાળોગીયામાં ફસડી પડવાથી તેના મ્હોપર પણ ગંદા કાઢવના ગ્રાધા ઉઘ્યા. આમજી જતા ખરાબ વાસ મારતો કચરો આવ્યો તે જેમ જેમ આગળ જતો ગયો તેમ તેમ અધકાર વધતોજ ગયો કેમકે દુકાનો બધ થતી જતી હતી અને આકાશમાં એટલું જનભાર થયલુ હતું કે એક તારો પણ દેખાતો નહોતો.

દુલી ઝીટમા થોડેક દૂર ગયા પછી જેલોઝ વીડો (આ બદમાસ બલાને હવે આપણે આજ નામે ઝોળખીશું) મીઠા લેનમા ફરી પેન્ને હવે ચુપકાદી તોડી “આ ભયકર લતો જણાય છે”

“હા જેઓને આદત નહિ હોય તેઓ માટે”

‘પણ તમે તો જાણે અહિની દરેક જગાથી માહિતગાર હો તેમ અથડાયા વિના ચાલી શકો છો” પેન્ને અજબ થઇ પૂછ્યું

“અહિની તસુએ તસુ જગા મારા પગ નીચે આવી ગઈ” છે” જવાબ મળ્યો

“હવે આપણે ક્યા જમ્યે છીએ ?” તેની ભોમીયણુ જમણી બાજુએ ફરતા તેણે ખીજો મવાલ કર્યો

‘ પીકલીડ હેરીંગ ઝીટ તરફ-”

આ લતામા મત્રગા ઘરો બધ હતા અને કોઇ મારીમાથી સહેજ અજબળુ આવતુ સારેજ પેન્ને કંઈ જાતની ગતીમાથી જમ રહ્યો છે તેની તેને ખચર પડતી લડનનો તે ભોમિયો હતો તે પગથી તથા નહિના વહી જતા પ્રવાહના અવાજથી તે સમજી શક્યો કે અહિથી થેમ્સ નદિ નજીક છે આજ પળે તેને અચાનક એવો ખ્યાલ આ-યો કે આ ભયકર લતામા એકલા અદુલ્લા માણસને લુટી લઇ અથવા મારી નાખી તેની લાશને નહિના પૂરમા ફેંકી દેતા નીચ મવાલીઓને કાણુ અટકાવી શકે ? આ વિચારથી પગથી માથા સુધી ધરધરી ગયો અને કોઇ કોન્ટ્રેબલ પાછળ આવે છે કે નહિ તે જાણવાને તણે પાછળ નજર કરી પણ અધાર એવુ ઘોર હતુ કે ત્રણ ચાર વાર છેટેની ચીજ પણ દેખી શકાતી નહિ

આખરી પેલી બલા હોર્સલીડાઉનના નાકા આગળ થોભી અને પેન્ને અટકાવી બોલી “અહિયા જરાવાર થોભો”

“શા માટે ?” પેન્ને અજબ થઇ બોલ્યો

“ચુપ રહો” કહી તેણે પેનને એક ઝાડના થડ પાછળ પોતાની સાથે ઉભો રાખ્યો. થોડીક વાર ત્યાં મૌન છવાયું અને પછી કોઈના પગલાનો અવાજ સભળાયો. એલોઝ વીડોએ એક પુરૂષને ત્યાંથી પસાર થતો જોયો અને તે હેલ્તલ્લી ડાઉનમાજ દાખલ થયો તેની ખાતરી કરી લીધી.

“હજુ જરા થોભો” એલોઝ વીડો બોલી.

થોડી ય પળમા બીજો માણસ પહેવાના માણસની પેઠેજ ત્યાંથી પસાર થયો.

પેન આગળ જવાને આગુઝ થઈ ગયો હતો પણ એલોઝ વીડોએ તેને પકડી રાખ્યો. પેનને લાગ્યું કે પેલા એ માણસો પોલીસના ભાતુસોજ હશે એજ વખતે તેને ખ્યાલ આવ્યો કે કદાચ એલોઝ વીડો તેના ટાટીઆ થરથરે છે કે નહીં તે જોવા માગતી હશે. જો વેને કુદ્દ શક ગયો તો જે ભયકર બદમાસને પોલીસને સ્વાધીન કરવાને તે તૈયાર થયો હતો તે પેનને એક પળ પણ જીવવા દેશે નહિ એવા ખ્યાલથી તેની છાતી ફટી ગઇ આ સમયે તેને હિંમત રાખી સ્થિર રહેવાની અસત આવશ્યકતા જણાઇ અને તે સ્થિર સ્વરે બોલ્યો “પણ તમે શા માટે ઉભા રહ્યા છો?”

“ચુપ રહો વધુ પગલા સભળાય છે” એલોઝ વીડો બોલી.

“પણ મને એ પસંદ નથી”

“ચુપ રહો” પેનની સાર્થીના સ્વરમા દમામની છટા આવી તે તેજ પળે પેનના માલપર પોસ્તોલની નળી અડકી. પેન જો ઝાડના થડને અઢેલીનું ન ઉભો હોત તો તે ભયથી લથડી પડત તે ગુપચુપ શખ જોવો સ્થિર રહ્યો.

એક ત્રીજો માણસ ત્યાંથી હોર્સલ્લી ડાઉનમા દાખલ થયો.

“હજુ જરા થોભો” જો જરા અવાજ કરશે. યા એક ડગલુ બરશે તો પાગલ કૂતરાની પેઠે હું તમને ગાળીથી ઠાર કરીશ” એલોઝ વીડો ભયકર પણ ભયકર પણ ધીમા સ્વરે બોલી. તેના જુરસાથી પેન સ્તબ્ધ થઈ ગયો. જે સીને તેણે શીક્ષી મેમળ અને

સુદર જોઇ હતી તે આટલી દૂર હશે એવી તેને કલ્પના થયું નહોતી. એકોઝ વીડોએ તેના ગાલ આગળથી પીરતોલ એવી લીધી હતી થયું તેના વર્તનપરથી પેજની ખાત્રી થઇ ચુકી હતી કે અહિયાં તે સુ કે આ કરે તે ચાલવાનું નથી.

લગભગ દશ મિનિટ પસાર થઈ ગઈ થયું કોઈ નજરે પડ્યું નહિ.

“હવે ચાલો.” એકોઝ વીડો બોલો બન્ને છુપી જગ્યાએથી બહાર નીકળી હોર્સલી ડાઉનમાં દાખલ થયા. પેજને હવે ત્રીલકુલ આગળ વધવાની હોસ નહોતી. તે એકોઝ વીડોને થાપ આપી ઉભો પૂછડોએ નાસી જવા માગતો હતો કારણ કે હમણાજ જે એ સખમે પસાર થઇ ગયા તે આ બધા જોઇ ગઇ તેથી તેને પાતાની સલામતી જોખમમાં આવેલી જણાયું તે નાસી જવાનો વિચાર કરતો હતો તેજ પછે તેને બીજા વિચારે આવ્યા તે મી હડમનના ગુસ્સાથી બહીતો હતો તેને નેકરી જવાનો ભય લાગતો હતો અને તેને જે મેગ્સ-મેનને પકડાવી ઇનામમાં ભાગ્ય મેળવવાની લાલચ હતી વળી જે તે નાસી ભય તો તેને દગાબાજ ધરીને એકોઝ વીડો પાછળથી મેળીથી દારજ કરે એ વિચાર થયું તેને સુખ રાખવાને પુરતો હતો. શુ કરવું ને શુ નહિ તેનો વિચાર કરતો તે ડગલા બરી રહ્યો હતો એવામાં એકોઝ વીડો એક મકાન આગળ ઉભી રહી અને પેજનો હાથ ધીમે થી પકડી તેને એગર્મ સ્ટાફના દવાખાના દાખલ કરતા બોલી. ‘ચાલો આપણે આડી પહોચ્યા’

મકરણ ૮ મું.

મવાલીઓનો અમુલો.

એક મોટા, ગદા અને ઝાખી બતીવાળા ઝોરડામાં એક ટેબલ પર કેટલાક સ્ત્રી પુરુષો બેઠા હતા બધાની સામે દારૂના ખાલાઓ અને બાટલીઓ પડી હતી અને કેટલાકે રાતનું વાળું કરતા હતા.

શુ ઠંડી હતી પણ આ જગ્યાએ સખ્ત ગરમી પડતી હતી કેમકે એક ખૂણાપર પડેલી સમડીમાં ધગધગતા અમારા બળ્લા રહ્યા હતા અને આખા ઝોરડામાં બેઠેલા માણસો સીંગાર પીને હુમાડા કાઢી વાતાવરણ ગરમ કે તા હતા જમીનપર કચરો અને ધુળ ભેગા થયા હતા છત પર કાળા કાળા ડાઘ પડ્યા હતા અને વાસ એવી મારતી હતી કે પેજ ત્યા પગ સુકતાજ ગુગળાઈ ગયો.

ગલીની છેક નજીક આવેલા ઝોરડાને એક લાખી સાકડી બારી હતી જે પર એકવાર લીલો પરદો લટકતો હતો પણ હવે તે એટલો ગદો થઈ ગયો હતો કે તેનો અસલ રંગ કયો હશે તેની કદપના થઈ શકતી નહિ તેની સામે દારૂ વેચવાનો કાઉન્ટર હતો અને તેની પાછળ મરમરદસોને બેસવાનું ‘દિવાનખાનું’ હતું.

બારમાં એક બડો, લાલ મ્હોવાળો, મવાલી જેવો પુરુષ બેઠો હતો તેના માથાપર ગદી ટોપી હતી અને મ્હોમાં ટુકડી પાછપ હતી મરમીને લીધે ડમરો કાઢી નાખી તે ખમીશની બાફે ચઢતી બેઠો હતો તેના અહેરામાં દુષ્ટતાની છાપ સ્પષ્ટ જણાતી હતી અને તેનું લાલ નાક કસમપૂર્વક ખાત્રી આપતું હતું કે તે તેના ઘરનો એણો શોખીન નહોતો.

આ માણસ બેઠસં સ્ટાફનો માલિક હતો તેનું ‘ખર’ નામ સ્ટીફન પ્રાઇસ હતું અને પીકના બારણાપર તે લખેલું હતું છતાં તેને તેના ધજકે “બીગ બેઝમેન” (મોટા બીખારી) ના નામથીજ ઓળખતા તેને તેના ધધાઆ તેની સોળ સર્તર વર્ષની દીકરી મદદ કરતી હતી એ દીકરી પણ જાપના જેવીજ હતી તેના લાલ લોખ એટલા વીખરેલા હતા કે તે નરી વાધરણ જેવી લાગતી અને

કોઇ દિવસ તેણે કામકી જોઇ હશે કે કેમ તે વિષે શકા ઉત્પન્ન થતી તેના મદદ હાથ અને મદદ મ્હો જોનારને એમજ લાગતુ કે તેને સાથુ સાથે ભયકર દુસ્મનાવટ હશે। તેનો ગાઉન અગાઉથી ખુદલો હોવાથી તેની છાતી અને મરદન ખુલ્લા દેખાતા તેનુ નામ મેરી હતુ પણ અહિયા તે કેરોડી પોત્ર અથવા કેરોડને નામેજ ઝોળખાતી

મારડી પાછળની દીવાલપર અભર ધઓ હતી અને તેપર જુદી જુદી જાતના શરાબોની બાટલીઓ ગોઠવવામા આવી હતી તમાકુના ડબ્બા, સીગરેટ અને સીગારની પેટીઓ, રકાખીઓ અને ખાલીઓ પણ એજ અભરાધઓ પર ગોઠવી હતી

દાર વેચનારના કાઉન્ટર આગળથી દારૂ પીરાના દિવાનખાન મા જવા માટે એક નાનુ બારણુ હતુ અને તેપર નીચેની કવિતા લખવામા આવી હતી —

હાથમા ખાલી બમલમા તુ અને રોટી,

મળે જો યાર। તો દુનિયા મહિ જન્મત વસાવી લે।

આ નામચીન પીઠામા આરતા મરદોના મ્હોપર બદમાસી અને નીશાબાહના ચિન્હો હતા સ્ત્રીઓના મ્હોપર વ્યભિચાર અને નીચતા જણાતી હતી ધણીખરા સ્ત્રી પુરૂષો ચીથરે હાલજ હતા કેટલાકનો પોષાક સારો હતો પણ અનીતિ અને બદમાસીનો સીકકો બધાપર પડી ચુક્યો હતો નવા આવનારને આ બદમાસોમા કોઇ પણ સારો માણસ હશે એવી આશા ઉપજતી તો તે તેઓની વાતચીત સામળી તરતજ નાથુદ થઇ જતી ત્યા એકેલી સ્ત્રીઓમા લજ્જાનુ નામ નિશાન ન્હોતુ ઉલટુ તેઓ અનેક આશકોની માથુકો હોવાની વાત મગફરી સાથે કરતી અને પુરૂષો કરતા પોને ઉતરતી નથી એવુ બતાવવાને એવી નીચ ભાષા વાપરતી કે ભલભલા બદમાસને કોને હાથ દેવા પડતા કેટલીક યુવાન અને ખુબસુરત રમણીઓ નયનના હસારાથી પોતાના સાથીઓને પાગલ કરી વધુને વધુ દારૂ પાઇ વધુ પૈસા ખરચવાને લલચાવતી હતી અને લગભગ અડધો ડ્રગ્સ ચોરો અને ખીશા કાતરો હોવાનતા પૈસાથી આવી વઠેલ વાદરીઓ સાથે ચમન કરી રહ્યા હતા કેટલીક સ્ત્રીઓ પોતાના

આશકોના ખોળા પર બેસી શરાબ ઢીંચી રહી હતી અને તેમની ગરદન પર કોનો હાથ પડ્યો છે તેનું પણ તેમને નીજામાં જાન નહોતું

આ બચકર સ્થળે ગેયોઝ વીડો સાથે પેન્ન દાખલ થયો ત્યારે કુમાડના ગોઠામાં પ્રથમ ને કંઈ ચીજ જોઈ શક્યો નહિ પણ થોડીજ મિનિટમાં તે બધા સ્ત્રી પુરુષોને જોઈ શક્યો અને એક પણ તેનું આખું શરીર ધુણ ઉઠ્યું

આ સ્થલેથી વીજળાક જેવે નાસી જવાનું તેને ફરીથી મન થયું પણ ગેલોઝવીડોની પીગ્તેલ યાદ આવતા તે થભી ગયો જો એ દુષ્ટ બહાને કંઈ શક જશે તો પેન્ન જીવતો ન જવા પામે એવી તેની ખાત્રી થઈ ચુકી હતી તેથી ગમે તેમ થાય પણ હવે બીજવેલું માથું મુકાવ્યા વિના તેને બીજો રસ્તો જણાયો નહિ

મવાનીઓના એ અડધામાં પગ મુકતાજ ત્યાંના સ્ત્રી પુરુષોએ ગેલોઝ વીડોને હસીહસીને આવકાર આપ્યો એ ત્રણ જણે તેને બાજુમાં લઈ જઈ તેના નવા સાથી ત્રિષે કંઈ પુછપરછ કરી લીધી અને પેન્ને લાગ્યું કે અત્યાર સુધી તેના વર્તનથી પેલી બહાને કંઈ શક થયો નહોતો ગેલોઝવીડો તેને હાથના ઇસારાથી સમજાવી બારના ઓરડા આગળ લઈ ગઈ પીઠાવાળાની દીકરી કેરોટી પોલ મયખાનામાં જવાનું બારણું ઉઘાડી ઉભી રહી અને ગેલોઝવીડો તેના તરફ જોઈ મર્મિક હાસ્ય કરી પેન્નની સાથે શરાબખાનામાં દાખલ થઈ અને દાખલ થતા દાર બધ કરી બીજ બેગરમેન તેમની તહેનાતમાં હાજર થયો પેન્ને જોયું કે આ ઓરડો ભાગ્યે ત્રણ માણસ બેસી શકે એટલો નાનો હતો અને તેમાં ફક્ત એકજ મીથુબતી સળગતી હતી દિવાલો કુમાડા અને કચરાથી ઢાળી પડી ગઈ હતી જમીનપર ધુળ ભેગી થઈ હતી અને ફરનીયર જુલુ અને ભાગ્યુ ટુટ્યુ હવું એ ઓરડાને બીજો નાકે એક નાનું અને નીચું બારણું આવેલું હતું

“શા સમાચાર છે ખ્યારી જન ‘-’” બીજ બેગરમેને ગેલોઝવીડો સાથે ગાઠ મિત્રાચારી બતાવત પૂછ્યું “અને આ નવા રાવસાહેબ કોણ છે ?”

પોતાના મુકામને પહોંચીને પુરસ્કૃત મેસી, પેલી કાઠીયો મેસી.
 “હવે હવે એ કીરસાને નીકાલ આપ્યો, નથી ?” મેસીને
 તાવુળ થઈ પૂછ્યું

“નીકાલ તો થઈ ગયો છે પણ આ સખસ મારા મનુસને
 માળવા માગે છે ખરી વાત એ છે કે મને કંઈક શક ઉપજ્યો છે.
 મને લાગે છે કે કંઈક જળ છે તેથી પહેલાં એને કસી જોવાની
 જરૂર છે.”

“એમ છે ? તો મને જોવા દે જો એ દગાખાજ હશે તો
 એના મહેરાપરથીજ હું પારખી કાઢીશ તું જાણેછ તો ખરી કે
 આપણી સાથે દગો રમીને કોઈ જીવતો રહ્યો નથી—” એમ કહી
 પેળનો એટલો જોવા માટે તે પીકાના મનાલી માલીકે હાથમા
 મીચુમતી લીધી તેના શબ્દો સામળતાજ પેળનું લોહી કરી મયુ હતું.
 પણ જો આ સમયે ચહેલામા જરાપણ ફેરફાર થશે તો જન જશે
 એવા બચથી તેણે સધળી હિમમ્ત ચક્રી કરી અને બીજા બેગરમેનની
 તીક્ષ્ણ આંખો સામે સરલતાથી જોઈ રહ્યો તેણે સામે એવી તીક્ષ્ણ
 અને સ્થિર નજર ફેંકી કે આવી બચકર કસોટીમાંથી તે કેમ પસાર
 થયો હશે તેની તેને પોતાનેજ અજબબી લાગી.

“પ્રટેસ ઓલ રાઈટ ” ટેબલ પર મીચુમતી મૂકતો બેગરમેન
 બોલ્યો “એ કહેવા શું માગે છે તે તો જોઈએ વાર, એ દાર બાર બેસો?”

“ખુશીથી” પેળ બોલી હઠ્યો, અને તેણે મજવામા હાથ નાખ્યો.

“પોટ ?” પીકાવાળાએ એલોઝવીડો તરફ જોઈ પૂછ્યું અને તેણે
 ડોકું હલાવી હા પાડતા તરત પોર્ટવાઇનની બાટલી હાજર થઈ ત્રણ
 ગ્લાસ ટેબલ પર મૂકી, પુરસ્કૃત મેસી, પેળને બીજા પુરસ્કૃત પર
 બેસવાનું કહી ખાલી બરતો તે મવાલી બોલ્યો “હવે શરૂ થાય પી લો
 અને તમારી વાત કરો.”

“શરૂ થઈ જાય છે” પોર્ટવાઇન ખરાબ હોવા છતાં ગ્લાસ
 ખાલી કરી તેની તારીફ કરતો પેળ બોલ્યો “હવે હું મુદાપર આવીશ
 પહેલી વાત તો એ છે કે ધારે કે તમે ને તમારા સાથીઓ હું ને
 યોજના કહેવાનો છું તેમા જોડાવાની ના પાડો તો ખારી વાત
 તમે ખાનગી રાખશો તેની જામીનગીરી શી છે ?”

“આવો સવાલ પૂછવાની આ જગ્યા નથી હોતી.” બીજા બેગરમેન બોલ્યા. “વિશ્વાસઘાત અથવા દબો કરનારની છાતીમાં કાલી છુરીનો ત્રણ ઇંચ ઉંડો જખમ અને ધનામમાં બાપીએ છીએ અને થેમ્સ નદી નજીકથી વહી જાય છે એટલે એના દગ્ગાબાનેની લાશને કેકાણે પાડતા મુશ્કેલી નડતી નથી.”

“ઠીક ત્યારે હું તમારા પર વિશ્વાસ રાખીશ.” બાહોશીથી આખો નાટક બજવવાનો નિશ્ચય કરી પેજ બોલ્યો. “વાત એમ છે કે હું એક ત્રાવેલીંગ એજન્ટ છું.”

“ને હડસનને મોર્લીના નોકર છો-તમારે નામ પેજ-વાર પછી?” બેગરમેન વચ્ચે બોલી ઉઠ્યો.

“તમે એ બધું શી રીતે જાણ્યું?”

“તમારી પોકેટ બુકપરથી અને એનું પાને પાનું તપાસી જોશું હવું—” પીછવાળાએ જવાબ વાળ્યો.

“બરાબર!—” પેજે આગળ ચલાવ્યું. “પોકેટ બુકમાંના બીલો ચોરાવાથી માગ માલીકોને કુદરતી રીતે એટલો બધો શક ગયો કે તેઓએ આખો હિસાબ જોવાની માગણી કરી અને હું આખો હિસાબ ખતાવવાને તૈયાર નહોતો.”

“તમારા જેવા ધણીની દશા એવીજ હોય છે-વાર પછી?”

“હા તમારી વાત સાચી છે અને ખાનાર પીનાર દહેરી બધા રહ્યા.”

“મહેરબાની કરી મુદ્દાની વાત આગળ ચલાવો—” જેમ્સ્ટ્રવીડે અધીરી થઇ બરાડી.

“માફ કરો બાનુ!—” પેજ હસીને બોલ્યો. “વાત એમ છે કે હું કંઈક હાથતપાં આવી પડ્યો છું મારા હિસાબમાં થોડાંભો છે ને પરમ દિને જો બસો પાઉં ન બરાય તો મારે વગર ભાડાની કોટડીમાં જવું પડે એવો મામલો છે.”

“એટલે તમે મીયાની જીતી મીયાને થીર મારવા માટે તમારા રોકની તીજેરીને કાણુ પડાવવા માંગો છો ને? હું તમારી વાત સમજી ગયો” બીમ બેગરમેને હસીને કહ્યું.

“હા તમે માગ મનની વત બરાબર મમજી ગયા હવે નોકરી તો જવાનીજ છે, કોર્ટ પણ જોવી પડવાની-પછી નાણાંમાં થોટાળો કગવાનો આરોપ ચૂકાવ કે ચોરી કગવાનો તની પગલા કરવાની શી જરૂર છે ?”

“મરદ બચ્ચા જેવી વાત કરી દીકરા !” પીઠાવાળો પેજ તરફ પ્રશ્નમાની લાગણીથી જોઈ બોલ્યો અને પછી ગેલેઝ વીડી તરફ નજર કે કી તેણે મહુ “આ ગહસ્થ એના શેઠને ત્યાં ચોરી કગવામાં આપણને મદદ કરશે એટલે એની કપનીમાં રોકડ રકમ કયા રાખવામાં આવે છે તે એ જાણતાજ હશે”

“હું જાણ છું અને મારી ખાત્રી છે કે કાઠપણ વખતે ૭૦૦ કે ૮૦૦ પાઉન્ડથી એકાદી રકમ કંઈ બેઠામાં હોતી નથી જે ફોટોની ખાત્રી ન હોય તો એવું જોખમ ખેડવા જેટલો હું મુર્ખો નથી”

“હવે એને મેગ્સમેન પાસે જવા દો” ગેલેઝવીડોની આગલી બધી શકા નાબુદ થવાથી તે બોલી “ચાલો, મારી સાથે ચાલો સાહેબ !”

તે ઉભી થઈ અને ઓરડાને નાકેતુ નાનું બાગણું ઉઘાડી ઉભી ગઈ “મીલુબતી માથે લઈ જા-હું બાગમાં રહીશ કેમકે આજે ધરાકોની તુટાતુટ છે” બીગરમેન બોલ્યો

ગેલેઝવીડોએ હાથમાં મીલુબતી લીધી અને તે પેલા નાના બારણામાંથી બહાર નીકળી એક માકડા અને સીધા દાદરપરથી ઉપર ચઢવા લાગી પેજ આ દાદરના પગથીયા ચઢતા પેલો જાડો બેગરમેન ત્યાંથી શી રીતે પસાર થતો હશે એ ખ્યાલથી અજબ થયો

પહેલે માથે જતા બે નાના બારણા જણાયા ગેલેઝવીડો ત્યાં ન ચોંભતા બીજા દાદર ચઢવા લાગી અને ઉપર જઈ તે એક કાતરીયામાં દાખલ થઈ તેઓ જે બારણામાંથી ત્યાં દાખલ થયા હતા તે સિવાય બીજી કોઈ દાર ન હોવાથી પેજ સમજ્યો કે મેગ્સમેન અહિં જ છૂપાઈ રહેલો હશે પણ નહિ તેની જૂથ થતી હતી

કાતરીયામાં ગયા પછી ગેલેઝવીડોએ પેજના હાથમાં મીલુબતી આપી અને પોને ત્યાં પડેલો ધાસનો ઢગલો દૂર ફેંકી એક છુપુ બાર હું ઉઘાડ્યું અને હવે તે પાછી એક છુપો દાદર ઉતરવા લાગી

પેજ ગેલોઝવીડોની પાછળ પાછળ દાદર ઉતરવા લાગ્યો. પણ આ પળે તેને એવો ખ્યાલ આવ્યો કે જો મેગ્સમેનને કંઈ શક જશે તો આ બેદી, ભયંકર અને છૂપા સ્થલે પોલીસ અમલદારો શી રીતે આવશે ? પુનઃ તેનું આખું શરીર ભયથી થરથરી ગયું. પણ હવે છેલ્લે પાટલે બેઠા વિના છુટકોળ નથી એમ ધારી તે હિંમત રાખી દાદર ઉતરવા લાગ્યો. એ દાદરને નાકે જતાજ ગેલોઝવીડોએ એક બારણું ઉઘાડ્યું અને તેજ પળે પેજ લડનના મહાન મવાલી-જો મેગ્સમેનની હાજરીમા ખડો થયો.

લડનનો એ પ્રખ્યાત દાદો, મવાલી અને લુટારો એક નાના ઝોરડામા બેઠો હતો. પેજે અત્યાર સુધી જોયલા ઝોરડાઓ કરતા આ ઝોરડામા હીકાંક રાત્ર સ્ત્રીલુ ગોઠવવામા આવ્યું હતું. પલમપર સ્વચ્છ બીછાનું પડ્યું હતું. જમીનપર શેતરજી પાથરેલી હતી. નાની બારીપર જાડો પરદો લટકતો હતો અને દીવાલોપર રંગબેરંગી ચિત્રો ચોટાડેલા હતા.

મેગ્સમેનની ઉમ્મર આશરે ચાલીસેક વર્ષની હતી. તેનો બાપો ઉઝો અને કદાવર હતો. તેના કાળા વાળ સીધીના વાળ જેવા ખરબચડા અને સખ્ત હતા. તેની કીણી ચુચી આંખોપર મોટી કાળા રાળા પાપણો હતી અને મ્હોપર મોટા ચોબીઆ હતા. તેણે મદા કપડા બેદરકારીથી પહેર્યા હતા અને પેજને લઈ ગેલોઝવીડો આવી સારે તે આરામ ખુશીપર પડી પાછપી પી રહ્યો હતો.

“ઓહ ! તમે ! આવો, આવો. મહ રાતે તમને જોયા પછી હું જૂલી ગયો નથી. ખુશીથી આવો. ને જે કહેવાનું હોય તે કહો. લીઝી ! ડીઅર ! જરા જાટોપાણી લાવ તો !-”

ગેલોઝવીડોને તે “લીઝી ડીઅર” કહેતો. તેનો હુકમ થતાજ તેની માથુકે એક ટેબલપર ત્રણ પ્યાલા અને દાદની બાટલી મૂકી દીધી અને પછી પોતે પોતાના આસકની બાબુમા બેઠી.

“પોકેટ લુકનો મામલો તો પતી ગયોને ?” મેગ્સમેને પૂછ્યું.

“હા આ પૈસા-” કહી ગેલોઝવીડોએ ૫૦ મીનીની કેશજી ખંદાર કાઢી જે લઈ મેગ્સમેને બેદરકારીથી બીછાનાપર ફેંકી. “આ

ગૃહસ્થ એક બીજી કામ કરાવવા માગે છે મેગરમેને એમની વાત સાંભળી છે અને અમે બન્નેને એમ લાગ્યું કે એમને બગર વિષયે તમારી સાથે મેળવવાની જરૂર છે ”

“કામ કઈ જાતનું છે ?” મવાલીના સરદારે પૂછ્યું

પેન્ને બીમરમેનને કહેલી વાત અથથી ઇતિ સુધી પાછી કહી સંભળાવી

“તને કેમ લાગે છે લીઝી ?” મવાલીએ પોતાની માથૂંકનો મત માગ્યો

“મને બધું ઠીકઠીક લાગે છે, નહિ તો હું એને અહિં લઈ ન આવત ’ જેલોઝવીડોએ જવાબ વાળ્યો “તેમ છતાં મારે કહેવું જોઈએ કે અમે આ ધરમા દાખલ થયા તે પહેલાં મને શક ઉપજ્યો હતો કેાઈ અજાણ્યાને અહિં લાવતી વખતે મારા હાથેના ધારા પ્રમાણે હું આજે પણ એક અધારી જગ્યાએ થોભી ગઈ હતી અને અમે થોભ્યા પછી એક, પછી બીજા ને પછી ત્રીજા એમ ત્રણ મખસો પસાર થઈ ગયા હતા એ ત્રણ જણ પોલીસ કોન્સ્ટેબલો હતા કે નહિ તે અધારાને લીધે જણાયું નહોતું પણ એ ત્રણે જણ હોર્સલી ડાઉનમા ગયા હતા તે મને ઠીક લાગ્યું નહોતું ”

પુન પેન્નેની કસોટીનો વારો આવ્યો મેગસમેને શકાભરી નજરે નહિ પણ તીક્ષ્ણ નજરે, જાણે પેન્નેના દીલનો ભેદ જાણવા માગતો હોય તેમ તેના પર નજર ઠેરવી અને પેન્ને હિંમતથી જરા પણ બચબીત થયા વિના તેની સામે જોઈ રહ્યો મેગસમેનને સંતોષ થયો હોય એમ લાગ્યું એટલે પેન્નેના જીવમા જીવ આવ્યો

“તમે આ કામ શી રીતે પાર પાડવા માગો છો ?” મેગસમેને મુદ્દાની વાત ઉપાડી.

“હડસન એન્ડ મોરલીની કંપની વુડ બ્રીટમા આવેલી છે અને તે મકાનમા હડસન રહે છે” પેન્ને કહ્યું

‘ રાતે એ મકાનમા કેટલા માણસો રહે છે ?’

“ત્રણ ! હડસન, એક હજુરીયો અને ત્રીજો પોર્ટર જે રાઇલીમા સુએ છે ”

“તેની પાસે બહુક રહે છે ?”

“તેની અને ખચર નથી પણ રસ્તાપર આખી રાત ચોક્કીદાર પહેરો બરે છે મહોલ ના રહીશો તેને પગાર આપે છે.”

“અને તેટલા માટે તે આ નાકાથી પેલા નાકા સુધી આટા મારે છે એટલે કે તે પેલે નાકે જાય ત્યારે આ નાકે આપણે કામ શરૂ કરી શકીએ” મેગ્સમેને ચાલાકી બતાવી

“હા બરાબર છે કેશબોક્ષ પાછળના ગોડાઉનમાં દીવાલની અંદર ગખેલી લોખંડની તીજેરીમાં છે એ તીજેરીનું તાળુ તોડતા જરા મુસ્કેલી નહીં”

“તેની તમે ચિંતા ન કરો.. લીઝી ! અને તાળા તોડતા કદિ મુસ્કેલી નહીં છે ?”

“નહિ-” કહી એલોઝવીડાએ એવું વિકટ હાસ્ય કર્યું કે આ સ્ત્રી ગમે તેવા નીચ કામ કરતા ન હોય એમ પેન્ને લાગ્યું

“મકાનમાં દાખલ ક્યાથી થવું ?” મેગ્સમેન થોડીકવાર પડી બોલ્યો

“એજ મુસ્કેલી છે આગલો દરવાજો તો ધણો મજબુત છે અને પાછળના ગોડાઉનની બારીના સળીઆ પણ જેવા તેવા નથી જો વધુ અવાજ થાય તો નીચેનો પોર્ટલ જરૂર જાગી જાય-”

“પાછળથી મકાનમાં દાખલ થવાનો કોષ્ટ રસ્તો નથી ?”

“નહિ”

“તો આગલે બારણેથીજ દાખલ થઇશું ગમે તેમ કરીને એકાદ બારી તોડી એક નાના છોકરાને ચોક્કીદાર બીજે નાકે હોય ત્યારે અદર દાખલ કરી દેવો પડશે પછી એ છોકરો બારણા બોલશે એટલે આપણે દાખલ થઇશું આ રસ્તો જરા જોખમ ભર્યો છે પણ એવા તો મેં ઘણા કામ કર્યા છે”

એલોઝવીડા અત્રે ધીમું વિકટ હાસ્ય હતી

“વાર, હવે આવતી કાલે રાતે આશરે બાર વાગે તમે ક્યા મળશો ?”

“તમે કહો ત્યાં હું હાજર થઇશ” પેન્ને મેગ્સમેનને વધુ ખાત્રી આપવાના ધરાદાથી કંઈ

મેઝસમેને થોડીકપળ વિચાર કરી કહ્યું “અખ ઝીટમા કીચીન કેન નામનો એક અડો છે ત્યા પોણાબાર વાગે આવજો પણ આ કપડા ના પહેરતા જેમ બને તેમ ગદા મવાલી જેવા પોણાકમા આવજો”

“વાર-તેમ કરીશ ”

“તમે અમારા જેવાજ છો એવો દેખાવ કરજો કીચીન કેન જીવાન મવાલીઓનો અડો છે ને પોણા બાર વાગે ત્યા ધણા નાના ખીસા ખાતર હશે માટે ભીખારી ને મવાલી જેવાજ થઇ આવજો” મેઝસમેને વધુ સુચના આપી

“હું તમારા કહેવા પ્રમાણેજ કરીશ ”

“આલો ત્યારે સાહેબજી!-” કહી તે મવાલીના સરદારે પેજ તરફ પોતાનો હાથો કદાવર હાથ લખાવ્યો જે હાથમા લઇ શેકહેડ કરવાની પેજને ફરજ પડી શેકહેડ કરી તે ખંદાર જવા માટે બારણા આગળ ગયો તેજ પળે અત્યંત ધીમે સ્વરે મેઝસમેને એલોઝ-વીડોના કાનમા કહ્યું

“આની પાછળ એક ચુહાને મોકલજો”

એલોઝવીડોએ પોતાના આશક તરફ મર્મભરી નજર ફેંકી અને પછી તરતજ શીશુખતી લઇ પેજની સાથી થઇ બંને આવ્યા હતા તેજ રસ્તે પાછા અથા અને પેજ, બીગ બેગરમેન, તેની જીવાન દીકરી અને એલોઝવીડોને સલામ કરી બેગર્સ સ્ટાફમાથી જીવતો ખંદાર પડ્યો !

તે બાગેજ દશ ડગલા ગયો હશે કે એક નાનો છોકરો બેગર્સ સ્ટાફમાથી બીલાડીની પેટે ખંદાર નીકળ્યો અને પેજને ખ્યાલ પશુ ન આવે એવી રીતે તેની પાછળ પાછળ જવા લાગ્યો

પોલીસ અમલદાર અમલે અને તેના કોન્સ્ટેબલો આટલા યુપ કેમ રહ્યા હશે તે વિષે વિચાર કરતો પેજ હોર્સલી ડાઉનને નાકે ગયો અને પીકલીડ હેરીંગ ઝીટમા દાખલ થતો હતો એવામા કોઇએ ધીમે સ્વરે ધ્રુમ મારી ‘કોણુ મીં પેજ ?’

“હા” પેને જવાબ વાળ્યો ને જગ્યાએ પેજને લઇ ગેલોઝવીડો
છૂપાઇ હતી અને ત્રણ સપ્તસે પસાર થઇ ગયા હતા તેજ
જગ્યાએ એક પોલીસ અમલદાર પેજની રાહ જોતો છૂપાયો હતો.

“અહિ આવો મીં પેજ! મીં અમલેએ તમને જોવા માટે
મને અહિ મોકલ્યો છે બીજો એક માણસ અહિ થી થોડે દુર
હશે, મીં અમલેનો મત એવો છે કે આજે રાતે ત્યાં ઘણા
માણસો છે એટલે છાપો મારવામા આર નથી કાલે વાત!-”

“હા મે બધું નકકી કર્યું છે કાલે મેઝમેન જરૂર આપણા
પગામા સપડાશે” પેજ મલકાઇને બોલ્યો.

“ઠીક તમારે ઝુડનાઇટ!”

“ઝુડનાઇટ!”

પેજ અને પોલીસ અમલદાર પોત પોતાને રસ્તે ગયા બીજી
માન્યુએ પેજની પાછળ પડેલો ચુહો બેગર્સ રટાકમા જઇને પેજ
અને પોલીસ અમલદાર વચ્ચે થયેલી વાત અક્ષરે અક્ષર કહી આવ્યો.

પ્રકરણ ૯ મું.

પહેલો પ્રમ.

હવે જોનવર રોડ પર “સ્વર્ગસદન” અથવા “પેરેડાઇઝ વીલાઝ”ના રહેતી પેલી બે સુદર બહેનો-ઝોકટેવીયા અને પોલીન તરફ આપણે નજર કરીશું વાચનાગ્ને યાદ હશે કે પેલી કુમારી કન્યા (મિસીસ મોરડોટ) ને માડીમા જોઈ અકસ્માતવાળી ગતે પેલો બેદી સખસ હાર્લી બન્ને બહેનોની મીડી મહેમાનગીરી આપી અચાનક પોલ થઇ ગયો હતો. મીસીસ મોરડોટને લઇ મીસીસ સ્મીથ વિદાય થઈ ત્યાર પછી થોડાક કલાક પછીની આ વાત છે.

બંને બહેનો પાછલા પહોરે નાસ્તો લેવાની તૈયારી કરતી પાછલા ઝોરડામા બેઠી હતી એવામા બગીચાની સામે એક થોડા-ગાડી આવી હતી રહી અને તેમાંથી એક કાળા વસ્ત્રમા સજ થયેલો સખસ ઝડપથી ઉતરી બગીચામા દાખલ થયો બારણા પર ટકેરા મારતા એક દાસીએ દ્વાર ખોલ્યા અને પેલો માણસ કે જે કોઇ અમીર या રાજવંશીના હજુરીયા જેવો લાગતો હતો તેણે મિસ કલેરડને મળવાની માગણી કરી દાસી તરતજ તેને પેલી બે સુવાન બહેનોવાળા ઝોરડામા લઇ ગઈ.

“બાલુઓ !” નીચા વળાને નમન કરી માનભર્યા સ્વરે હજુરીઓ ખોલ્યો “હુ મીસ હાર્લીના નોકર છુ પરમ દિને રાતે મારા શેઠ અચાનક ચાલ્યા ગયા તે માટે તમારી માફી માગવાને તેમણે મને અહિ મોકલ્યો છે મારા શેઠ એમ અચાનક જા માટે ચાલ્યા ગયા તે તેઓ જાતેજ તમને કહેશે તેમણે મારી સાથે થોડાક ફળફળાદિ મોકલ્યા છે જે બેટ તમે સ્વીકારશો એવી તેમને આજ્ઞા છે છેવટે તેમણે કહેવડાવ્યું છે કે આજે સાંજે જો તમને પુરસદ હોય તો મારા શેઠ જાતે તમારી મુલાકાત લઇને પોતાની બેદી વિદાય માટે ખુલાસો કરવા ચાહે છે” આટલું કહી હજુરીવાએ ફળફળાદિની બેટ ટેબલ પર નજર કરી.

“મીઠો હાર્લીને અમારા અભિનંદન સહિત કહેજો કે વિવેકને ખાતર અમે તેમની બેટ સ્વીકારીએ છીએ પણ અમારી નજીવી

મહેમાનગીરીનો જલ્લો વાળવાની તેમણે જે ત લીધી છે તેથી અમને દુઃખ થયું છે—” મીં હાર્લીના નોકરનો વાત સાભળી અનિર્વચનીય આનંદથી પ્રમુદ્ધ થતી ઓક્ટેવિયા બોલી “આજે સાંજે અમને દષ્ટ મમ નથી પણ જો એ રાતની મીં હાર્લીની અચાનક વિદાય વિશેજ ખુનાસો કરવાને તેઓ આવવાના હોય તો તેમને કહેજો કે નકામી તસ્તી લેવાની જરૂર નથી”

“તમારો મદદેશો હું શબ્દે શબ્દે પહોંચાડીશ મીસ કલેરડન !” મીં હાર્લીના નોકર બોલ્યો “મારા ગેઠે અકસ્માતમા સપડાયેલી સ્ત્રીઓની પણ ખબર પુછાવી છે”

“તેમને કંઈ ઇજા થઈ નથી અને હવે તેઓ અહિંથી ચાલી ગયા છે” ઓક્ટેવિયાએ જવાબ આપ્યો

“માફ કરજો બાનુ !—” કઠી ફરીથી નીચા વળીને સલામ કરી નેમકર ત્યાંથી વિદાય થયો

બન્ને જુદો જુદો મીં હાર્લીની ભેટ જોતા લાગી તાબા મધુર સ્વાદિષ્ટ ફળો જોઈ બંનેને લાગ્યું કે આ ફ્રૂટસ કોવેન્ટ ગાર્ડન માર્કેટના હશે અને તેની કિંમત વીસ ગીનીથી ઓછી નહિ હોય. મીં હાર્લીના નજરાણાથી બંને જુદોને સંતોષ થયો ઓક્ટેવિયાએ પરમ દિને રાતે મીં હાર્લી અચાનક છુ થઈ ગયો તે માટે જે સખ્ત શબ્દો વાપર્યા હતા તે માટે તેને પસ્તાવો થવા લાગ્યો અને મીં હાર્લી ક્યારે મળે એમ તેનું હૃદય જખવા લાગ્યું તે પોતે પણ જાણી શકી નહિ કે હાર્લી તરફ તેને આટલો બધો ભાવ કેમ હોય છે !

સાંજે પાંચ વાગે શ્રીમત ઉમરાવો અને ઉમરાવનહીઓમા ફરનાર મહેમાનને ઠીક જાગે એવા શણગાર સજવાની ઓક્ટેવિયાએ સૂચના કરી અને પોલિન એ વિશે જરા બેદરકાર હતી છતાં તેણે એ વાત માન્ય રાખી બંનેએ સુદરમા સુદર વસ્ત્રો ધારણ કર્યા અને મિસીસ રિમ્મે જે અલકારો ભેટ આપ્યા હતા તે પહેરવાથી બંને જુદોની ખુબસુરતી અજબ કામણુગારી થઈ ગઈ ! આજના જેટલી તેમની ખુબસુરતી કદિ ખીલી નહોતી તેમના ખુશ અને

મોહક ખમાપર લાખા વાળના ઝુલકા લટકી ગયા હતા અને છાતીપર પણ વાળોની લટો નાચી ગઈ હતી બનેને જોતા કોઈ પણ અનુભવી આખ કહી શકત કે ઓકટેવિયાએ આજે શણગાર મજવામા કંઈ કયાશ રાખી નહોતી પોલિન આયનામા પોતાનું વદન મુદર દેખાય છે ઓકટેવિયા સતોષ માની બેસી હતી પણ ઓકટેવિયાએ તો જાણે મનમોહનને ગીઝવા માટેજ તૈયારી કરતી હોય તેમ શણગાર સજવામા પોતાની સઘળી કુશળતા ખર્ચા નાખી હતી તેના લાખા ચળકતા રેશમ જેવા નરમ વાળો આટલી કાળજીથી તેણે હદિ ગુથ્યા નહોતા. તેની ઉડી નીલી આંખો જેમા હમણા અજબ અમીરાઈ તરવરી રહી હતી તેની મોહકતા જોતી તે આવના સામે કદિ પણ આટલો વખત જભી નહોતી વળી કંઈ જાતના સ્મિતથી તેના રક્ત પ્રવાહસમ ઓઝની મુદરતા વધુ લાગમે અથવા કેવા દાસ્યથી તેના દાડમ કલિ જેવા દાંતો સુદર રીત ખીજની નજરે પડશે તેના પ્રયોગો આયનાની સામે ઉભીને તેણે આજે પહેવીજ વાર કરી એવા શણગાર સભ્યા પછી તેણે પોતાના પ્રતિબિંબ પર નજર ફેંકી અને પોતાની અજબ જેવી મોહકતાથી તે મગર ચઈ તેના ગાલ પર વગર કારણે શરમની લાક્ષી ધાઈ આવી અને તેની મોહકતાથી તે આજે કોઈ મહાન વિજય મેળવવાની હોય એમ તેને લાગ્યું

શણગાર સજ બન્ને બહેનો આગલા ખડમા ગઈ અને સગડીની બન્ને નાજીએ બેઠે જણી બેઠી બારીઓ પર પડદા ટાંગી દેવામા આવ્યા હતા ટેબલ પર છુરી કાટા અને ખાલી રકાબીઓ વિ વ્યવસ્થિત રીતે ગોઠવવામા આવ્યા હતા આ બધું જોતા એવા આદર્શ ધરસમારનો ખ્યાલ આવતો કે કોઈ રાજકુમાર પણ આ બે મરાબ બહેનોની સાથે એસી સૂકા ગેટી ખાવામા હલાવો માની લેત

પોલિન એક નવલકથા વાંચીને સમય પસાર કરતી હતી અને ઓકટેવિયા પોતાના તાનમાજ મસ્તાન હતી આ ઉગરે તેને માટે એ સ્વભાવિકજ હતું યુવાનીને આગણે હમણાજ પગ મેલતી ઓકટેવિયા વિચારમા ને વિચારમા અને બાપી સુખની કંપના

કગલી સોનેરી રેતી પર બબ્બ મહેયો ચણી રહી હતી તે મીં હા વિષે રમ્ય તરંગોમા લીન થઇ ગઇ હતી મીં હાર્દીનો ખુબસુરત મહેરો, તેની વાત કરવાની અદ્ભુત છટા, તેની અમીરી રીતબા તેનો મધુર પશુ પુરુષોચ્ચિત અવાજ, તેના હાસ્મની અન્યેય મોહક અને તેની મીઠી અમૃતભરી વાચાળતાથી ઓકટેવિયા મુગ્ધ થા હતી રિચાર સમાધિમા તેને એ પશુ યદ આબુ કે મીં હા હજી સુધી ક વારો છે એ વાત પ્રથમ મુલાકાત વખતે મીં હાર્દીએજ વાનમા ને વાતમા જણાવી દીધી હતી. એ બીના મ્મરણુ થતા ઓકટેવિયાની છાતીમાથી એક દીર્ઘ નિસાસો નીકળ્યે તેના ગાલ પર શરમની રતાશ ધ ધ આની તેની નાડીઓમા જોસથી રકત વહેવા લાગ્યું તેની છાતી ધમણુની પેઠે ઉચી નીચ થવા લાગી એક પળ તે અબજ થઈ આવા મીઠા સસ્મરણુ નરકાર થવા માટે તે જરા મુઝાઈ પશુ ફરીથી એવાજ વિચારમાજ લીન થઈ ગઇ અને મીં હાર્દી તેની રમ મધુર સ્વપ્ન સૃષ્ટિનો રાજ થઇ બેઠો.

અચાનક કૅપ્ટએ બારણુ પર મોટેથી ટકોરા મારતા પોલિ વાચનમાથી અને ઓકટેવિયા પોતાની મીઠી સમાધિમાથી બી થઈ જે માણસ આ પળે ધરમા આવવાની અણી પર હતો. પોતાના હૃદયનો નાથ થવા દેવા માટે જાણે ઓકટેવિયાનુ અ ડખતુ હોય એમ તેને લાગ્યું ફરીથી તેના ગાલ પર રતાશ ધ આવી અને મીં હાર્દી અદર દાખલ થયો તોપણ તે પોતા આવેશ શાત કરી શકી નહિ.

મીં હાર્દીએ દીલોગ્નન મિત્રની ઢબે પોલિનનો હાથ દાખ પશુ ઓકટેવિયાના શરમથી લાલ લાલ ચપલા વદન તથા તે નીચી નમેની આખો જોખતે એટલો બધો મુગ્ધ થઇ ગયો કે તે તેનો હાથ હોઠ સુધી ઉચ્ચે અને તે પર ઉતાવળથી ચુમીની મે મરી લીધી આ બનાવ આખના પલકારામા બની ગયો જે ઓકટેવિયાની નામરજી હોત તો પશુ તે હાથ પાછો ખેંચી દ શકત નહિ. પોલિન તો એ ધીમી શુખ્ત ચુમી જોઇ પશુ ન શક

ઝોકટેવિયાની સ્વપ્ન સૃષ્ટિ તેને સાચી પડેલી જણાઇ અચાનક તેને અનિર્વાચ્ય, અકલ્પ્ય આનંદનો અનુભવ થયો અને જાણે શીરાગ્રીનું જામ પીધું હોયની તેમ તે અજ્ઞાનદમ્ભા મસ્ત થઇ ગઇ

મીં હાર્લી દુનિયાખાધેન માણસ હતો મનુષ્યના જીવનની લાગણીઓ અને ભેદી આવેશોનો તેણે ખારીક અભ્યાસ કર્યો હતો ખાસ કરીને સ્ત્રી હૃદયનો તો તે જાણે ઉસ્તાદ હતો સ્ત્રી હૃદયને પીછાની લઇ તેના એકે એક સુક્ષ્મ આવેશો જાણી લેવા એ હાર્લીને મન સહજ હતું ઝોકટેવિયાનો આવેશ તે જોઇ શક્યો હતો અને તેની ખાતરી થઇ ગઇ હતી કે તેની બાજુ દાર ત કે દળતી નથી ઝોકટેવિયાએ પોતાનો હાથ પાછો ખેંચી લીધો નહોતો હાર્લીએ તે પર ચુપચાપ ક્યું ત્યારે તેણે જીભ પાડી નહોતી તેમ તે ગુસ્સે પણ થઇ નહોતી તેના ગાત્ર પરની રનાશ નવા આનંદની હતી-કેધની નહોતી તેની આખોમા તોફાન હતું ને પણ મીં હાર્લીની નજર બહાર નહોતું ઝોકટેવિયાની મોહક છાતી પ્રેમના પ્રથમ ઉચ્છવાસથી ઉચી નીચી થઇ રહી હતી અને તેની નસે નસમા રતિપતિના જાદુઈ ઝંકાર થઇ નહોતો હતા તેથી હાર્લીને લાગ્યું કે દવે એ રમણીના પ્રેમની ચાચના કરવાનીજ જરૂર છે

ખાણા માટે જે તૈયારી કરી મૂકવામા આવી હતી તે જોઇ મીં હાર્લી હસીને બોલ્યો “હમણા મને એક કપ ચ્હાનીજ જરૂર છે” તરતજ પોલિન ચ્હા બનાવવામા રોકાઈ ગઈ અને હાર્લી ઝોકટેવિયા સાથે બેઠો

“મીં હાર્લી ! તમે-તમે-જે કિમતી ભેટ મોકલી છે ને માટે અમે તમારી ધણીજ આભારી છીએ-” ચુપ્ત આનંદથી ધ્રુજતા સ્વરે ઝોકટેવિયા બોલી

“અહ ! એ તે કઈ તમારે લાયક ભેટ કહેવાય ?” હાર્લી હસીને બોલ્યો “મને ઉતાવળમા જેવા મળ્યા એવા ફળો મે મોકલી આપ્યા અને તે એટલુંજ બતાવવાને કે હું તમને બુલ્યો નથી . અને-એ-તમને બુલી શકાય ખરા ?” છેલ્લું વાક્ય તેણે ધીમેથી ઝોકટેવિયાનેજ સંભળાવ્યું “પણ મે મારી અચાનક વિદાય માટે

તમારી સમક્ષ ખુલામો કરવાનું વચન આપ્યું હતું હું ધાર છું કે મારો નોકર એડવર્ડ તમને એ બીના કહી ગયો હશે !”

તમારા નોખરે તમારો સ દેશો બનાવર પહોંચાડ્યો હતો પણ અમને કંઈ ખુલાસો ભેષ્ટો નથી તમે બધી જોઈને અવિવેક વાપર્યો હોય એમ હું માનતીજ નથી” એકટેવિયા શરમાતી શરમાતી બોલી

‘ મારે માટે તમારા આવા ઉમદા અભિપ્રાય માટે આભાર મીસ ફ્લેરડન !’ મીઁ હાર્લી પોતાની મોહક છટાથી બોલ્યો “ છતાં મારે તમારા તરફના મારા માનને ખાતર ખુલાસો કરવોજ ભેષ્ટ એ પ્રથમ એ બે સ્ત્રીઓ કોણ હતી તે હું બધુવા માગુ છું ”

“એકે મીસીસ રિમથ અને બીજીએ મીસીસ મોરડોટનું નામ આપ્યું હતું પણ અમને એ નામ વિષે શક ઉપજ્યો હતો—” પોલિન બોલી

“ ખરેખર ! તમને શી શકા ઉપજી હતી મીસ પોલિન ?” હાર્લીએ પોલિન તરફ તિલાંજલિ નજર કરી પૂછ્યું

“ એજ કે એ કોઈ મોટા ઘરની સ્ત્રીઓ હતી ” પોલિન હસીને બોલી અને તેજ પળે તેણે મ્હાના કંપ તૈયાર કર્યા

“ બનવા ભેગ છે—” શુષ્ક અવાજે મીઁ હાર્લીએ કહ્યું અને બીજીજ પળે પોતાની મોહક છટાથી તે બોલ્યો “ મને લાગે છે કે મિસીસ રિમથ યા મિસીસ મોરડોટે મારે વિષે તમને કંઈ કહ્યું નહિ હોય ! ”

‘ નહિ એક બોલ પણ નહિ પણ તમે એ સ્ત્રીઓને ઝાળખતા હોશો ! નહિ તો તમે એન અધ્યાનક નાસી ન જાત ! ” પોલિન રમતિયાળ ઢબે બોલી

“ વાત એમ છે કે એ ભાગેલી ગાડીમા જે સ્ત્રીઓ હતી તે જે બેવક્ષા મિત્રે અને તે દિને આશ્રતમા ફસાળ્યો હતો તેની નજીકની સગીઓ હતી તેમને જોતાજ હું એટલો બધો ગુસ્સે થઈ ગયો હતો કે મે શુ કયું ને શુ નહિ તેલુંજ અને જાન નથી જે સ્ત્રીઓને જોઈને અને મારા દગાબાજ દોસ્તનું હુ ખભયું સ્મરણ થયું હતું તેમની સાથે એક બોલ પણ ન બોલવો પડે એવા વિચારથી હું

આવેશમા ને આવેશમા તે ગને ચાલ્યો ગયો હતો-” મી० હાર્લીએ
“ખુલાસો” કર્યો

“ત્યારે તમે એ બે સ્ત્રીઓને ઓળખો છો ?” ઓક્ટેવિયા
ખેલી “ત્યારે કહોને કે એ બેકોએ ખરા નામ આપ્યા હતા કે
પોલિન ધારે છે તેમ એ ખોટા નામ આપી મર્ધ હતી ?”

“નહિ, મીસ કલેરડન ! એ તમને છેતરી ગઇ નથી . અને
તમને કોણ છેતરી શકે ?” પુનઃ હાર્લીએ શબ્દ જળશી નિર્ભય
યુવતીને મુગ્ધ કરવા માડી પોલિને ચ્હાના ખ્યાલા ઝાલ્યા અને
રક્ષાખીમા કેકની સ્વેસ કાપીને મુકી હાર્લીને કેક સ્વેસ પસલ નહોતી
તો પણ તેણે તે ખાધી ને ચ્હાના બે ખ્યાલા ખાલી કર્યા દુનિયા-
દારીના પ્રપંચોથી અજાણ આ બે બાળાઓના ગાઢ મિત્ર થવા માટે
તેમના ધરની સાદી ચીજો ખાવાની મી० હાર્લીને જરૂર જણાય
હતી. પરિણામ એ આવ્યું કે જ્યારે ટેબલ સાફ કરવાને દાર્લીને
બોલાવવામા આવી ત્યારે તે જાણે બન્ને બહેનોને પર્ષોથી ઓળખતો
હોવાની એવો મિત્ર થઇ ગયો હતો તેની વાતચીત અને ઢગછબ
મોહક હતી ઓક્ટેવિયા પરની તેની નજર કોઇને પણ જણાય એવી
હતી છતાં તે વિવેકની મર્યાદા કૂદી ગયો નહોતો પડિતાઇ બનાવ-
વાનો ડોળ કર્યા વિના તેણે દેશના ઉત્તમ સાહિત્યની વાત કરી અને
મહાન પુરુષોના જીવનની કેટલીક રમુજ વાતોથી બન્ને બહેનોને
તેણે ખુશ ખુશ કરી નાખી ધીમે રહીને તેણે પ્રખ્યાત નાટકશાળામા
બજવાતા નાટકાની વાત કાઢી અને સમિતમય ભાષામા રમણમિ
વિષેનું પોતાનું જ્ઞાન તેણે ખાલી કરી નાખ્યું.

આ રીતે સમય વીજળીક વેગે વહી ગયો. ઘડિયાળમા ફરના
ટકોરા થયા એટલે પોલિન રાતના ખાણુનો હુકમ કરવા માટે
ઓરડામાથી ચાલી ગઇ ઓક્ટેવિયા હાર્લી સાથે એકલી પડી એ
પળે તેને બચની નહિ-આનંદની નહિ-પણ બન્નેની ભેગી લાગણી થઇ

“આજે કેવા અનહદ સુખમા મારી સાજ પસાર થઇ !”
શરમાતી ઓ ટેવિયા તરફ સ્નેહાળ નજરે જોઇ હાર્લી બોલ્યો

“મિત્ર ઓકટેવિયા ! તમારી સાથે જે થોડાક કલાકો પસાર કરવાનું મને સદ્ભાગ્ય પ્રાપ્ત થયું છે તેથી મને આજે એવું સ્વર્ગિય સુખ મળ્યું છે કે એવેજ આનંદ ફરીથી મેળવવા માટે મને મારા આયુષ્યના દસ વર્ષ આપી દેવાનું મન થઇ ગયું છે ! ઓકટેવિયા ! મે તમને જોયા ત્યારથીજ તમે મારા હૃદયમાં જડાઇ ગયા છો ને ભાર પગી એક પગ પછી હું તમને જીવી શક્યો નથી મારા હૃદયમાં તમારી મૂર્તિ કેતરાઇ ગઈ છે ને આ જીવનના અત સુધી તે ત્યાજ રહેશે ” તેની આખમાં વીજળી ઝમકી રહી-તેની નસોમાં ગરમ યોહી કૂદકા મારવા લાગ્યું અને અચાનક ઓકટેવિયાનો હાથ પકડી તે પગ તેણે ચુમી લેવા માડી

“મીઠા હાર્લી ! છોડો-હું તમને પગે પકુ-નહિ-તમને હુકમ કરે છું કે મને છોડી-દો-” ભય અને આનંદથી ધડકતી છાતીએ લાલ વાલ માલ સાથે, અજબ મદીલીલા અને ભયચકિત નેત્રે ઓકટેવિયા લથડતા અવાજે બોલી

“નહિ નહિ મને આ સુદર, મોહક હાથ છોડી દેવાનું ન કહે-” પોતાના હોઠ સાથે હજી સુધી ઓકટેવિયાનો હાથ અડાડી રાખી, ધુટણીએ પડીને હાર્લી બોલ્યો “ઓકટેવિયા ! સુખ અને આશાનો પ્યાલો જે તે મારા ઓઠ સુધી આવવા દીધો છે તેનું ઝટકો મારી ઢોળા ન નાખ હું તને માહુ છું ઓકટેવિયા ! હું તને પૂછું છું તું સુદર છે, બલી છે, પ્રેમાળ છે, દેવી છે-અરે ! તુજ મારા જીવનનું સર્વસ્વ છે ! મારી મધુરી મેના ! હું પરમાત્માના કસમ આપતે કહું છું કે તને આ આખે જેઈ ત્યા સુધી પ્રેમ શી ચીજ છે તે હું જાણતો નહોતો તારા સુંદર વદનપર મારી નજર પડી એ સુખદ, મગલ પણ સુધી કોઇ પણ રમણીએ મારા હૃદયને બેચેન બનાવ્યું નહોતું તારા સિવાય કોઇપણ સ્ત્રી આ જીવનને બેચેન બનાવી શકી નથી મારા તરફ જો-નજર ફેરવી ન લે-ઓકટેવિયા ” તેની વાણી વધુ વધુ મોહક થતી ગઇ ‘તારી આખો કે જે મારી નસોમાં વીજળાક ચેતન લાવે છે તેને મારા વદન પર સ્થિર કર અને પ્રેમની મભીર,

બેઠી બાપા અને વાંચવા દે—તારા સુદર વદનપર નજર કરી અને મારી આજ્ઞાનો મિનારો ચણુના દે—”

ઝોકડેવિયાને શુ કરવું તે સુઝયુજ નહિ તેના દીલમા ભય અને ટ્રેમની લાગણી તોફાન મચાવી રહી હતી તે અરની શરણે થઈ, પુષ્પધન્વાના કાલિદાસ બાપુ તેને પણ વાગી ચૂંચ્યા હતા અચોક્કસ અને અસ્થિર અને તે નીચી નમી તેના લાગા ઝુલકા તેની સમક્ષ ધુટણીએ પડેલા હાલીના શરીર મથે અથડાયા અને અતે ઝોકડેવિયાનું સુદર રંગમી વાળવાળું માથું મીઠું હાલીના કપળે અડક્યું તરતજ તે ઊભો થયો અને તેણે ઝોકડેવિયાની ગરદનની આસપાસ હાથ નાખી તેને ગાઠ આલિંગન દીધું તેના વીખરાયલા વાળ બહાલથી વ્યવસ્થિત કર્યા ઝોકડેવિયાએ તેના તગદ શોકભરી-ઠપકાભરી નજરે જોયું પણ તેણે તેનો હાથ હજીય પકડી રાખ્યો હતો.

“મને છોડી દો ! ખુદને ખાતર અને છોડી દો મારી બહેન આવી પહોચશે—” નીચું જોઈ, હાલીના હાથમા પોતાનો હાથ રહેવા દઈ ઝોકડેવિયા બોલી

“તેથી શુ ? હું તેને કહીશ કે હું તને ચાહું છું—બહાલી ઝોકડેવિયા !—”

“નહિ—નહિ—મીઠું હાલી ! હમણા નહિ વિચાર કરો—”

“હવે અને મીસ્ટર ના કહે—મને જ્યોર્જ કહીને બોલાવ બહાલી !” ઝોકડેવિયાની કમરની આસપાસ હાથ વીટાળી તેને નજીક ખેંચી, તેના સુદર માથા સાથે પોતાના ગાન અડાડતો હાલી બોલ્યો

“વિચાર કરો,” જ્યોર્જ ! ભય ભર્યા, ધીમા પણ રનેહાળ રૂપેરી ઘટડી જેવા અવાજે ઝોકડેવિયાએ કહ્યું “વિચાર કરો કે આપણે થોડાજ સમયથી એક બીજાને પીછાનતા થવા છીએ—મારા પિતા ધરમા નથી—”

“ત્યારે મારી પરી ! હમણા આપણે આપણો પ્રેમ ગુપ્ત રાખીશું પણ તું અને ચાહે છેને ? આ સવાલના જવાબ પર મારા

તેનો જમણો હાથ એક ગદી છોકરીની કમ્બરની આસપાસ
વીંટાયેલો હતો (પાનુ ૬૯)

સુખનો આધાર છે.” નીં હાલ્લીએ છેલ્લુ તીર ફેંક્યું

“જે હું હકારમા જવાબ આપું તો તમે શું પારશો?”

“એટલું જ કે તું જેટલી મોહક અને સ્નેહાળ છે તેટલી જ ક્રામળ અને પ્રેમાળ છે”

“તમે મારી પાસે શું બોલાવવા માગો છો? મોહ! તમને સુખી કરવા માટે હું શું બોલું?” આવેશમા આવેલી ઝોકડેવિયા બબડી

“હું તારી પાસેથી એ સાબળવા માગું છું કે તું મને આહે છે હું તને જેટલા પ્રબળ પ્રેમથી ચાહું છું તેવી જ રીતે તું મને આહે છે એટલું જ હું જાણવા માગું છું બોલ બહાલી-મીઠી-પ્રેમાળ ઝોકડેવિયા! એ જાહુભર્યા શબ્દો તારે મ્હોડે બોલ અને મને દુનિયાનો સૌથી ભાગ્યશાળી પુરુષ થવા દે—”

“પણ-પણ” તે બબડી. “જે હું એમ કહીશ તો તમે મને અણસમજી, અધીરી, અવિચારી મણશો—”

“નહિ કન્નિપણ તારે માટે એવા વિચાર મારા મનમાં આવવાના નથી” ઝોકડેવિયાને એક ખુરશી પર બેસાડી તેની બજીયા બેઝી જ્યોર્જ હાલ્લી બોલ્યો. “બહાલી! મને કહે કે હું તને અણગમનો નથી મને જાણવા દે કે તું મને આહે છે મ્હો ના ફેરવી લે મીઠી! મને તારા મધુરા ઝોઠોએ “હું તમને ચાહું છું” એ શબ્દો બોલાતા જોવા દે—”

“મોહ! તમને કોણ પહોંચી શકે?” સ્નેહથી મદમસ્ત થતી, લજ્જાથી મુગ્ધાતી ઝોકડેવિયાએ જવાબ આપ્યો. “હું-હું-તમને ચાહું છું”

પુનઃ હાલ્લીએ તેને બાથમા જકડી લઈ તેના વાળપર, મ્હોપર, ઝોડપર સેકડો સુમીએ લીધી અને ગાઢ આલિંગનથી ઝોકડેવિયાને સુઝવી નાખી ઝોકડેવિયાની છાતી ધડકી રહી હતી. તે જાણે કોઈ નવી જ દુનિયામાં જઈ પડી હતી અચાનક તે એવા પ્રદેશમાં જઈ પહોંચી હતી કે જ્યાંના ઝરણા પ્રેમગીત ગાતા હતા, વનસ્પતિ

લીલી છત્ર ચંદ્ર આશકમાથુકોને શીતલ છાયો આપવામા મોજ સમજતી હતી અને જ્યાના પવનમા પ્રેમની મધુર કેરી સુગંધ હતી પ્રેમની પ્રથમ મસ્તીમા તે જૂતકાળ જૂલી ગઇ—અવિધ્યની તેને પરવા નહિ રહી વર્તમાન પલના અનિર્વાચ્ય આનંદમા તે મસ્ત ચંદ્ર ગઇ તેની આખોમા મહોળતની ખુમારી હતી મગજમા પ્રેમનું તાન હતું તે પોતાની જાહેનને ભુલી ગઇ હતી અને હાર્દના આહુપાશમા તેને કોઇ જોઈ જશે તેનો ભય પણ તેને હવે રહ્યો નહોતો આ નવીન આનંદમા તે આખા જગતને જૂલી ગઇ હતી અને જો હાર્દની સમયસૂચક ન રહ્યો હોત તો જાને જોજ દશામા પકડાઇ ગયા હોત ધીમેથી ઓકટેવિવાને જગ દુર ખસેડી હાર્દનીએ કહ્યું “બહાલી! આ એવું સુખી સ્વપ્ન છે કે જ્યાં આખું જગત જૂલી જવાય છે પણ આપણે ડાહ્યા થવાની જરૂર છે પોલિન હમણાજ પાછી આવશે બોલ મીઠી! બોલ, આવતી કાને સાંજે તું એક એ ડાહ્યાએ એકલી જહાર નીકળી શકશે?—ચમક ના—બહાલી ઓકટેવિયા! મારે તને એટલી બધી વાત કરવાની છે—”

“માર્ગી જાહેન સાથે એવી ઠગાઇ કરવાનું મને ના કહેતા—”

“ઠગાઇ!—” મીઠું મોઢક હાસ્ય કરતો હાર્દની બોલ્યો

“ઠગાઇ નહિ તો બીજું શું?”

“પ્રભુ માફ કરે! હું તને કોઇપણ અયોગ્ય મામલો નહિ—”

“ત્યારે તમે શું કહેવા માગો છો?”

“તે પોતેજ કહ્યું ને કે હમણા પોલિનને આપણા પ્રેમની વાત કરવાની તારી મરજી નથી જો તારી મરજી ન હોય તો મને ના મળતી—” હાર્દનીએ જરા ધુસ્સે થવાનો ડાળ કર્યો

“જાઓ, ધુસ્સે ન થાઓ!” ઓકટેવિયાનો જીવ પ્રિયતમનો ધુસ્સો જોઇ ઉડી ગયો

“નહિ નહિ બહાલી! હું ધુસ્સે થયો નથી મને વચન આપ તું મને કાલે મળીશ ને!” ઓકટેવિયાની આખોપર સુખી લેતો હાર્દની બોલ્યો

“ હા ” ઓકટેવિયા અસ્પષ્ટ સ્વરે બબડી

“ આભાર, વ્હાલી ! આભાર ! સારે કાલે સાંજે છ વાગે આપણે ફરીથી મળાશું પોલ મેલમા મીસીસ એસની નામકિત દુકાન તો તે જોઇજ હશે ! હુ ત્યા તારી રાહ જોઇશ ”

“ વાર ” ઓકટેવિયાએ વચન આપ્યું. હાર્લીને આ વિજયથી હર્ષ થયો તેણે પોલિન ઓકટેવિયાનો અસ્થિર અને આવેશમય ચહેરો જોઇને શકમદ ન થાય તે માટે તેને જ્ઞાત થવાની સલાહ આપી પણ ઓકટેવિયા માટે એક ભજવવામા નીપુણ નહોતી જેમ તેમ તે જ્ઞાત થઇ પોલિન આવી ટેબલ પર ખાણ રજુ થયું ખાણ પર મીંઠ હાર્લીની વાતચીત વધુ મોહક થઇ કોઇ કોઈ વાર ઓકટેવિયા તેના પર એટલી બધી મુગ્ધ થઇ જતી કે સધળો દંખ છોડી દઇ, પોલિનની હાજરીમાજ હાર્લીને પોતાના પ્રેમી તરીકે જાહેર કરવાનું તેને મન થઈ જતું પણ મહા મહેનતે તે પોતાની લાગણી કાચુમા રાખી ચુપ રહી પોલિનને હાર્લીની વાત મંખી ખરી પણ જ્યારે તે પ્રેમાળ કાચો કે સાહિત્યની વાત કરતો ત્યારે પોલિન પર તેની કંઈ અસર થતી નહિ

લગભગ મધરાતે મીંઠ હાર્લીએ બંને પહેનેની રજા માગી ઓકટેવિયા બગીચાના ફરવાળ સુધી તેને વળાવવા મંડ સા તેનો હાથ ઉતાવળથી ચુમી લઇ હાર્લીએ કહ્યું “ વ્હાલી ! આપતી કલનું વચન ભૂલી નહિ જાય ને ? ”

“ નહિ ” તે બોલી

બંને છૂટા પડ્યા હાર્લી પોતાના વિજય માટે મલકતો રસ્તે પડ્યો અને પોતાના હૃદય પર સામ્રાજ્ય મેળવનાર યુવાનના સ્વપ્ના જેવા માટે ઓકટેવિયા બગલામા પાછી ફરી

પ્રકરણ ૧૦ મું.

બેદી લોચરામાં

ફાલમા મીસા ઝીટને નામે ઝોળખાતી ચીપલગેટ છલ્લામાં અ વેલી એક ગદી ગલી અમે જે સમયની વાર્તા લખીએ છીએ તે સમયે અબ ઝીટને નામે ઝોળખાતી હતી અદારમી મદીની આખરે આ લન્તો અલત ધિકકાર પાત્ર અને નીચ બદમામોથી બરપૂર હતો રસ્તો અડબચડો અને ખાડા ટેકરાવાળો હોવાથી જવલેજ કોઈ ગાફું આ રસ્તે જમ પહોચ્યું કેમકે સૂકી કુતુમા પત્થરથી ગાફું ખોખર થઈ જવાનો અને વરસાદમા ગાડાના પૈડાં કાઢવા દટાઈ જવાનો ભય રહેતો હતો.

આ લન્તામાના ચકાનો અત્યત કમાળ અને દુકાનો પથ્થુ મદી હતી દરેક ધરમા અનેક કુટુંબ રહેતા હતા અને ગરીબીને લીધે પ્રમાણીક કારિગરને બદમાશ ચોરની પડોશમા રહેવાની ફરજ પડતી હતી પરિણામે પ્રમાણીક કારિગર ચોગની સગતમા ચોર બની જતો અને એ રીતે દુનિયામા બદમાસીનું જોર વધ્યું જતું બાળકોને કાને જન્મતા વાર બીભત્સ શબ્દો મ મળાતા અને આવા વાતાવરણમા ઉછરેલા બાળકો મોટા થતા જોલ મહેલના વાસી થવાનાજ ધધા કરતા.

અમ ઝીટમા ચોરી કરવાની, બદમાશ થવાની અને એવીજ ભાતભાતની નીચતાની તાલીમ આપનારા અનેક અડુા હતા બલિયાર, ચોરી, છેતરપીડી વિ દુશ્મણોની કેળવણી ખુદ મા આપોજ પોતાના બાળકોને આપતા હતા આ લતામા અનેક અનીતિના મદા ધામો હતા ગરીબી અને કમાલ્યત પોતાનો જલિમ દોગ ચલાવી રહી હતી હુકમા અલિના ધરો જોલની અધારી કોટડી પ્રતા પથ્થુ બદતર હતા અહિ સમાજની બેદરકારીથી પેદા થયેલા ઝેરી કીડાઓ વસતા હતા અને એ કીડાઓ આખા સમાજને ફાલી ખાવાની તક શોધી ગયા હતા જબ્ય લડન શહેરના અમીગ ઉમરાવો જ્યારે પાણી પેટે પૈસા વેરી અમનચમન કરી રહ્યા હતા ત્યારે અબ ઝીટમા ગરીબી બદગાસી પેદા કરતી હતી અને છતાં એજ લડન શહેરમા સેકડો દેવજોના મિનારાઓ આકાશ તરફ નજર કરી “પ્રભુન

મંદિરની સાક્ષી આપતા હોય હતાં એ મંદિરના ધર્મગુરુઓએ અને સમાજપર શાસન ચલાવતા બહેઓએ મંળ ઈશ્ટના કાળોના નિરાશ જીવનમાં આનંદનું એક પથ કિરણ રેડવાની કદિ કોશિષ કરી છે ? નહિ શિક્ષણ ખાતાના અધિકારીઓને આ કાળોના આળખેને કેળવવાની દરકાર નહોતી રાજ્ય તેમના તરફ આખીને પથ જોતું નહોતું.

મળ ઈશ્ટમાં અનેક દુષ્ટતાના મકાનો હતા પણ આ નવલકથાના મમથે * “ક્રીમીન કેન” જેવો નીચ અડો બીજો કાંઈ નહોતો જીવન ચોરો અને નાદાન વેસ્થાઓનું એ વડું મથક હતું અને આ નાદાન-કેમળ વચના બદમાસો નિર્લજ્જતાની ઝોટલી હદે મળા હતા કે જેવી નિર્લજ્જતા “બેમર્સ સ્ટાર”માં પણ જણાતી નહોતી.

એ ગદ્ય મકાનમાં બે ઝોરડા હતા આમલા ઝોરડા કગ્તા પાછલો ઝોરડો વધુ નાનો હતો અને બન્ને ઝોરડા વચ્ચેનું કાર ખુલ્લું રાખવામાં આવ્યું હતું મકાનની છતપર કુમાડના ડાબ પડમાં હતા દીવાલોપર કાલસાના લીમોટા હતા અને બે ત્રણ મીણબત્તી ડીમ ડીમ થતી ત્યાં સળગી રહી હતી લગભગ ત્રણ ઝડન મુઝાઓ અને કુમારો અહિંયા રચ્ચદ વિદાર કરી રહ્યા હતા વાતાવરણ તમાકુ, કાદા અને માટી વામથી અસહ્ય થઈ ગયું હતું બધા બાળકોના કપડામાંથી પણ બદબો નીકળતી હતી.

આ બાળકે ની લગ્નર દસથી સોળ વર્ષની વચ્ચે હતી કુમારોની મડળ “ક્રીમીન પ્રીન્સ” (બાળ ચોરો) ને નામે ઝોળખાતી અને તે એક સગદારની સરદારી નીચે ચાલતી આ મડળને સરદાર અત્યારે કાજર હતો તે એક બાગેલી ખુરશીપર લાંબા ટાટીમાં કરી બેઠો હતો તેના ડાયામાં ટૂંકી પાછપ હતી તેનો જમણો હાથ તેની પડખે બેઠેલી એક ગદી છોકરીની કમરની આસપાસ વીટાયેલો હતો અને ડાયા કાથમાં તેણે એક નાની હથોડી રાખી હતી બ્યારે અવાજ વધી પડતો ભારે આ હથોડી તે ટેબલપર અકાળજો ઝોટલે બધા ચુપ થઈ જતા સોળ વર્ષના એ સરદારનું નામ ક્રીમીન પ્રાન્ડ હતું અને બધા તેને માન આપીને વર્તતા હતા આટલી નાની

વચમાં તેનામા વ્યભિચાર, શરાખી, લુચ્ચાઇ, બદમાસી વિ બધા દુર્ગુણો ખીચો ખીચ બરાઇ ગયા હતા તેનું મોટું શીકાસી કૃતરા જેવું હતું અને તે આ યુવાન ચોરોમા “પ્રતિષ્ઠિત” ગણાતો હતો.

તેની માથુંક તેના જેટલીજ ઉમરની હતી તેનો ચેહેરો શીકડો અને બીમારીની મવાહી પુરતો હતો બાર વર્ષની વયે તે કોઈ બદમાસ છુટ્ટીની જળમા ફસી માથાપની છાયા છોડી નાસી ગઇ હતી અને ત્યારથી અનીતિનો પેશો કરી હાલની કમાળ સ્થિતિમા આવી પડી હતી તેના સાથીઓ તેને શીકરટર સેલને નામે ઝોળખતા હતા.

આટલા વર્ષનું પછી અમે અમારી નવલકથા આગળ ચલાવીશું.

મધરાત થવાને વીશેક મીનીટની વાર હતી એ સમયે મી॰ હડસનના નોકર પાસેથી મી॰ પેન્ને ગદા કપડા ઉછીના લીધા અને તે પહેરી લઇ જાણી જોઇને પોતાના હાથ મેલા કર્યા આવા ચીથરે હાલ પોષાકમા સજ્જ થઇ તે કીચીન કેનમા આબે પથુ ઉપર પર પગ મૂકતાજ તેણે જે શરમ ભર્યો દેખાવ જોયો તેથી તેનું દીલ ધિક્કાર અને જાનની લાગણીથી ધબકી ગયું ચીથરે હાલ કુમારે મોટા બગાડા પાડીને એક બીબલ્સ ગીત ગાઇ રહ્યા હતા કીચીન કેન સાથે સરખાવતા પેન્ને “બેગર્સ સ્ટાફ”નો અડો સ્વગ જેવો લાગ્યો.

“ઓ બીલ ! આ કોઇ અગવડો માણસ આબે લાગે છે—” પેન્નેને જોઇ એક છોકરો બોલ્યો.

“અહીં આવો—આમ ઉભા રહેવાની જરૂર નથી અમે તમારે માટે જગા કરીશું.”

પેન્ને સાવચ થયો અને બાલના આમત્રણથી ખુશી થયો હોય તેમ તેની પાસે ગયો. તરતજ બેચાર છોકરીઓ ને છોકરાઓએ તેને માટે ટેબલ પર જગા કરી અને પેન્ને બેઠો.

“બોલો, હવે તમે શું પાશો ? અમારા નાક સુકાઇ ગયા છે સમજ્યા ?” બીલ બોલ્યો.

“ખુશીથી બાર મગાવો—” કહી પેન્ને પોતાના ગદા કેટના ખીસામાવી બે ત્રણ શીલીંગ કાઢી ટેબલ પર ફેંકી.

“શામાશા! શામાશા!” બધા બરાડયા અને ઘોઘાટ એટલો વધી પડ્યો કે ચોરોમા સરકારને હથોડી અફાળી શાંતિ સ્થાપવાની ફરજ પડી એ વખતે પીઠાનો બુઢો માલીક હાજર થઈ બોલ્યો

“હવે શી ખમાલ છે?”

“જે બુઢા!-” કીચીન ગ્રાડ બોલ્યો. “અમારા આ મિત્ર અમને બધાને છાટો પાણી પાવા માગે છે માટે જરા હસવું મ્હો ગમ ને બીગ લાખ આવ-”

પીઠાના માલીકે પેજના હાથમાથી સીકા લઈ તે ટેબલ પર અફાળી જોયા ને તે સાચા છે એવી ખાત્રી થતા તે જરા હસીને દારૂ લેવા ગયો. દારૂ આબ્યો પેજની સલામતી થેવાડતા અમ્લીલ અને અસબ્ય બાપામા કીચીન ગ્રાડ એક બાપણુ કર્યું અને બધાએ ભારી ખુશાથી વચ્ચે પોતપોતાના ગ્લાસ ખાલી કર્યા આ ક્રિયા ખતમ થઈ તેજ પળે એ અફામા બાણીતો બદમામ મેગ્સમેન દાખલ થયો

મેગ્સમેનને જોતાજ બુવાન ચોરોના આનંદનો પાર રહ્યો નહિ તેમને મન મેગ્સમેન નકલ કરવા જોગ માણુસ હતો. કીક ટરપીન, અને જોક શેપડ જેવા ન્યુગેટ જેલના અઠંગ બદમાસોને પાણી પાવ એવો મેગ્સમેન હતો અને કીચીન કેનના બાળચોરોની મહત્વાકાંક્ષા આ મવાલી જેટલા પ્રખ્યાત થવાની હતી કુમારિકાઓ આ બદમામ તરફ માનની નજરથી જોઈ રહી આ પળે જો ઇંગ્લડનો રાગ ત્રીજો જ્યોર્જ આબ્યો હોત તો આ બુવાન વેસ્ટાઓ તેની આટલી દરકાર ન કરત

મેગ્સમેને કીચીન ગ્રાડ અને સેક્રટર સેલ સાથે શેકહેડ કરી પેજ સાથે હાથ મીનાબ્યા અને પછી બુવાનો અને યુવતીઓને મીળખાની ઉડાવવા માટે થોડાક પેસા આપી પેજને સાથે લઈ તે ત્યાંથી બહાર નીકળ્યો

“વેલ, આ જગા માટે તમે શુ પારો છો?” કીચીન કેનમાથી બહાર નીકળી ટ્રીપવગેટ તરફ જવાના રસ્તા પર આવતા મેગ્સમેને પૂછ્યું

“પોતાની દોલન, સસ્કૃતિ અને દયા માટે દિંગ મારતા શહેરમા

આવી જગાની હસ્તી હશે એ હું માનતો નહોતો ” પેન્ને જવાબ વાળ્યો

“ ઓહ ! હું તમને કહી શકું તેના કરતાં પણ અજાણ જેની જગાઓ લડન શહેરમાં છે—” મેક્સમેન બોલ્યો. “કદાચ તમે કોઈ દિવસ એ બધી જગા તમારી આખે જોશો. આહ ! જો આમની સભાની કમીટી આગળ મારી જુગ્માની લેવામાં આવે તો હું કેવી કેવી વાતો કહું ? મરીય મજુર વર્ગની કમાલ્યત, તેમના દુ ખો, તેમની આપતિ અને તેમની અસહ્ય હાલતની જરા પણ માહિતી ન ધરાવનાર વડા પ્રધાન વિષે તમે શું ધારશો ? એ કંઈજ જાણતો નથી—”

“ અફસોસ ! દિલ્હીરીની વાત છે—”

“ અરે ! આ ખીના ચિકકાર પાત્ર છે—”

“ ખરેખર ! ”

આ સમયે તેઓ ફેર સ્પીટ સાથે મળી જતી મલીને નકિ આવ્યા રસ્તામાં એક માડી ઉભી હતી અને ફક્ત એકજ જણ જઈ શકે એટલી જગા હોવાથી મેક્સમેનને આગળ જવા દેવા માટે પેન્ને તેની પાછળ રહ્યો. પણ પેન્ને જમણી બાજુના મકાન અને ગાડીની વચ્ચેની જગામાંથી બે ડગલા આગળ આવ્યો કે એકદમ મેક્સમેન પાછો ફર્યો અને પેન્નેને પોતાના બંને હાથે જોસથી કમરમાંથી ઉચકી લઈ માડીમાં નાખી દીધો. માડીમાં એક પુરુષ અને એક સ્ત્રી હતા અને એ પેન્નેને પકડી લીધો. તેના મ્હોમાં ડુઓ મારવામાં આવ્યો અને તેની આખે પાટા બંધાયા આવડ્યું થયા પછી મેક્સમેન ગાડીમાં બેઠો અને માડી જોસથી ચાલવા લાગી હવે ગાડીનું બારણું બંધ કરવામાં આવ્યું અને પેન્ને મેક્સમેનનો અવાજ સાંભળ્યો. “અમે તને યુગળાવી નાખવા માગતા નથી એટલે તારા મ્હોમાંનો ડુઓ કાઢી નાખવામાં આવશે પણ ખબરદાર ! જો યુમ પાડી યા જરા મ્હોટેથી અવાજ કર્યો તો તારો જાન જશે લીઝી ! એના મ્હોમાંનો ડુઓ કાઢી નાખ ”

ગેલોઝ વીડે એ મેઝમેનના કલા પ્રમાણે કર્યું પેળે છુટથી દમ
બધો પણ તેના મોતીયા મરી ગયા હતા

“ હવે સામળો મીં પેજા !-” થોડીક વાર પછી મેઝમેન ઠડા
અવાજે બેઠ્યો “ તમને હાથના કર્યા હૈયે વાગ્યા છે-તમારી જાળમા
તમે પોતેજ મપડાયા છો માટે હવે પરિણામ માટે તૈયાર થઇ જાઓ
મેટમણ ? ”

“ તમે મારો જાન લેશો ? ” થયરતે અવાજે પેજા બોલ્યો.
‘હુ એવો મૂર્ખો નથી તમારા શબ્દની કૃતગતા શબ્દ જોટલી પણ
કિમત મળે એમ નથી જ્યારે તમને કેદ કરી અમે ઝોછામા ઝોછી
૫૦૦ ગીની કમાઈશુ ”

“ મને છોડવા માટે તમે ૫૦૦ ગીની લેશો ? ” પોતાના
મૂર્ખાઈમિયાં સાહસ માટે પસ્તાતો પેજા બોલ્યો

“ કેમ ? બહુ થઇ ગયા !-” બીજો અવાજ સંભળાયો. આ
અવાજ બીજામેઝમેનનો હતો તે પેજા ઝોળખી શક્યો.

પેજા નિરાશા અને ભયથી થરથરી ગયો તે એક બોલ પણ
બોલી શક્યો નહિ અને ગાડીમ એક માણુએ મોન પડી રહીને અનેક
શોકજનક વિચારો કરવા લાગ્યો

ગેલોઝનીડો, મેઝમેન અને બેગર ને હવે છુટથી વાતચીત
કરવા માડી અને ઘોડાઓને વારવાર આશુક માગતો દ્રાધવર આડી
જોસથી હાકવા લાગ્યો

લગભગ પોણા કલાક મુસાફરી ચાલુ રહી આખરે ગાડી ચોબી
પેજાને નીચે ઉતરવાનો હુકમ થયો તેની આખપર પાટા બાંધેલા
હતા તેની એક બાજુએ મેઝમેન અને બીજી બાજુએ બીજા
બેગરમેન આવ્યો અને બન્ને જણુ તેનો ડામો જમણો હાથ પકડીને
તેને કોઈ મદદી ગલીમાથી લઇ જવા લાગ્યા

“ચુપ રહેજો-નહિ તો મરી જશો ” ડગલા ભરતો મેઝમેન બોલ્યો

“તમાગ માથામાથી જોળી પસાર થઇ જાય તે ખુશકારક નથી
હો !” બીજા બેગરમેને ઉમેર્યું

પેજને બિચારાને બોલવાની શુદ્ધિજ નહોતી તે બધથી ચુપ રહ્યો થોડીવારમા તેને કોઈ મકાનના બે ત્રણ પગથીઆ ચઢાવવામા આવ્યા આ મકાનનો દગવાળે ગેલોઝવીડોએ અગાઉથી જમને બોલી મૂક્યો હતો મેન્સમેન પેજને લઈ તેમા દાખલ થયો મકાનમા થોડાક ડગલા બર્થ બાં પેજને એક પત્થરની સાકડી સીડીપગથી નીચે ઉતારવામા આવ્યો તળાએ જતા ગેલોઝવીડોએ એક બાગીચાની લોખંડી સાકળ ઉઘાડી દ્વાર ઉઘાડતા થોડીક પણ ગર્મ અને દ્વાર ઉઘડ્યું કે તરતજ અદરથી કોઈનો દર્દબર્યો અવાજ સભળાયો

“ભાઈઓ, મહેંગાની કરી મને છુટો કરશો?”

“જ્યા સુધી તમે અમારી સગ્તો મજ્જુ ન કરો ત્યા સુધી નહિ—” મેન્સમેને જવાબ આપ્યો ‘પણ અમે તમારે માટે એક સાથી લઈ આવ્યા છીએ તેની સાથે ગમ્મત કુળે”

“બદમાસો!—” અદરથી યુરસા બર્થો પોકાર થયો

એજ પણ બીમ બેગરમેને તે ભેદી અને ભયકર ભોયગમા પેજને ધકકે મારી દાખલ કર્યો અને તરતજ પેલા લોખંડી દગવાળ બધ કુવામા આવ્યા

પેજ રથીંગ, અવાક, રતખ્ધ બની ઉભો ગલ્લો બદમાસો પાછા જવાના અવાજે તેણે સામજ્યા પછી તેણે પોતાની આખપરનો પાટો છોડી નાખ્યો અને અફમોસ ! તેણે શું જ્યેય ? તે ભયકર અધારા ભોયરામા કેદ થયો હતો તેની નિરાશાનો પાગ રહ્યો નહિ હતાશ થઈ તે ભોયપગ બેસી ગયો

‘કમનસીમ મુહરથ ! મારી સાથે આ ભોયગમા દુખી થતા આવતાર તમે કોણુ છો ?’ પેજે અગાઉ સામજેલો અવાજ આવ્યો

“હું ખરેખર કમનસીમ માણસ છું બાઈ !” પેજે બન્ને હાથે વાળો ખેંચતા જવામ વાળ્યો

“હશે પણ તમે મારા જેટલા દુખી નહિ હો ! ઓ પ્રભુ ! મે જે જે આફતો ખમી છે, જે જે ત્રાસ વેઠ્યા છે તેનો જ્યારે મને વચાર આવે છે ત્યારે-ત્યારે હું પાગલ બની જાઉં છું”

‘આકસ્મિક રીતે બે કમનસીબ જીવો આ બેઠી ભોયરામા સાથે મળ્યા છે આવો, આપણે એક બીજાની પીછાન કરી લઇએ માફ નામ પેજ છે-ને-હું વુડ સ્ટ્રીટમા આવેલી મેસર્સ હડસન એન્ડ મોર્લીની પેદીનો નોકર છું-નહિ-હતો-’

“માફ નામ સગ રીચર્ડ સ્ટેમ્પર્ડ છે બાઈ!” ભોયરામાના બીજા સખસે જવાબ આપ્યો

પેજની અજબબીનો પાર ગણો નહિ જે રીચર્ડ સ્ટેમ્પર્ડને ખૂની દગામાજ, સ્ત્રીધાતક અને નીચ બદમાશ સમજીને તે તેની પાછળ પડતા મેક્સમેનના પગામા ફમી પડ્યો હતો તે આ બદમાસીની જાળમા ફસી આ બચકર ભોયગમા શી રીતે આવી પહોચ્યો? ત્યારે તેણે શું કંઈ બચકર જૂથ કરી મર રીચર્ડને બદલે મળતા ચહેરાની મહોકાજમા કોઈ બળતાજ સખમની પૂઠ પકડી હતી? આ મજબનાક ઘોટાગો શો છે? સગ રીચર્ડ જે એક્સપરીની બેકમા ઘોટાળો કરી, પોતાની ખતીનું ખૂન કરી, પોતાના આલીસાન મકાનને આગ લગાડી નાસી ગયો હતો તે મલાલીઓના પગામા શી રીતે આગ્યો? શું એ ખરેખરો મુનેદગાર છે કે કોઈ બચકર કાવત્રાનો ભોગ થઈ પડ્યો છે? જો આ કેદી સર રીચર્ડ હોય તો આખાદ એનાજ જેવો પેલો મીઠા હાર્લી કોણુ હશે? મીઠા હાર્લીએ નિર્દોષ એકાદેવિયાને પોતાની પ્રેમજાળમા ફસાવી ચોકસ જગ્યાએ બોલાવી હતી ત્યાં તે ગઈ હતી કે? એ નાદાન બાળાના પ્રેમનો અનમ કેવો આગ્યો? એજ એકાદેવીયાના ઘરમા કુમારી અવસ્થામા ગુપ્તગુપ બાળકને જન્મ આપી, તેને ડોકટર ચર્ચન્ટને ત્યાં મુકી ચાલી ગયલી પેલી હમરાવગદી જેવી યુવતી અને તેની ખુલસરત સાથી કોણુ હતી? અસાધારણુ બેદો, મજબનાક ક્રીસ્ટાઓ અને ખાવાપીવાનુ પથુ બૂલાવી દે એવા બનાવોની હવે સરખાત ચાય છે માટે પ્રિય વાચનાર! સાવધ થા અને આગળ વધ!

પ્રકરણ ૧૧ મું.

સર રીચર્ડ સ્ટેમ્ફર્ડની કર્મકથા.

“સર રીચર્ડ સ્ટેમ્ફર્ડ” એ નામ સાબળતાજ પેજના આશ્ચર્યનો પાર રહ્યો નહિ તે આખ ફાડી ફાડીને પોતાના સાથીને જોવા લાગ્યો પણ બોયરામા એવો ગાઢ અધકાગ હતો કે સર રીચર્ડનું મ્હો તે જોઈ શક્યો નહિ

“તમે સર રીચર્ડ ?”

“હા હુંજ એ કમનસિય બેરોનેટ ! તમે મારી કર્મ કથા માલળી છે ?”

“કરણ કર્મ કથા ?”

“હા મારા જેવો કમનસિય માણસ આજે આખા લડનમા ખીજે કોઈ નહિ હોય તમારા અવાજ પરથી જણાય છે કે તમે મારી વાત સાબળી છે બોલો, બાઈ, બોલો, પ્રભુને ખાતર કહો, લોકો મારે માટે શું કહે છે ? “સ્ટેમ્ફર્ડ હાઉસ”મા બનેલા બનાવો વિષે પ્રજા શું ધારે છે ? બદમાસ રામ્સે અને માર્ટિનને સજા થમ ? બાઈ, હું તમને પૂછે લાગીને તમે જે જણુતા હો તેથી મને વાકેફ કરવાની વિનંતી કરૂ છું”

“તમે મને અજબ કરી નાખો છો. અરે બલા માણસ ! તમને ખબર છે કે, મારી આ દુર્દશા માટે તમેજ જવાબદાર છો ?”

“હું ? મારે ને તમને શા સબધ ?”

“જો હું તમારા કમનસિય કીસ્સામા પડ્યો ન હોત તો આ બોયરામા અને પૂરી જનાર બદમાસના સમાગમમા હું ન આવત પરમ દિને રાતે તમે જયોજ એન્ડ બ્રદર હોટલમા આવ્યા-પછી તમે કયાક શુભ થઈ ગયા ”

“અરે રામ ! એ બદમાસો મારી આગળ કોઈ પાગલને મૂકી ગયા છે કે શું ?” સર રીચર્ડના સ્વરમા નિરાશા આવી પેજ તે સમજ્યો

“સર રીચર્ડ !—” પેજ બોલ્યો, “ જો તમે સર રીચર્ડ હો તો કંઈ બયકર થોડાજો થયલો હોવો જોઈએ કુ પામલ નથી પણ જો આ બયકર સ્થળે વધુ વખત ગેલુ પડશે તો કુ જરૂર પામલ થઈ જઈશ કૃપા કરી શાંતિથી વાત કરશો તો આપણે જો ભ્રમમ પડ્યા છીએ તેનો નીકાલ થઈ જશ ”

“ તમે કહો છો કે પરમ દિન રાતે તમે મને જયોર્જ એન્ડ યુદ્ધર હોટલમા જોયો હતો ’

‘ હા મે તમને જોયા હતા, તમારી સાથે જરા વાત કરી હતી પણ તમે અભિમાનથી મ્હો ફેગવી બેઠા હતા ને પછી તરતજ ગચ્છતિ કરી ગયા હતા ”

“તમારી ભારી બૂલ સાચ છે એ રાતે કુ એ હોટલમા ગયો ન્હોતો એટલુજ નાહ પણ એ બયકર રાત તો મે આ બયકર બોયરામા ગાળી હતી ”

“ત્યારે તમે સર રીચર્ડ સ્ટેમ્ફર્ડ નહિ હો.”

“અરે ! કુજ એ અભાગી માણસ છુ ”

“સચ્ચર કરો આપણે તારીખ વાર બનાવો મેળવી જોઈએ એક્સપરીનો બયકર બનાવ તાં ૪ થી જન્યુઆરી ને સોમવારે મન્યો હતો ને ?”

“હા એ ધાતકી બનાવ પછી બદમાસો મને એક બધ ગાડીમા નાખી, મારા મ્હોમા કુએ મારી મને અહિ નાખી ગયા હતા મારી સ્મરણુ સકિત પ્રમાણે તાં ૫ મીન્ટી સવારે છ વાગે કુ અહિ કેદ થયા હતા અને સારથી અહિજ સડયા કરે છુ ”

“મે તમને તાં ૫ મીએ હોટલમા જોયા હતા-હા-મરાબર છે-મગજવાર રાતે કુ તમારા પાછળ પડ્યો હતો યુધવારે રાતે કુ ‘ બેગર્સ સ્ટાફ ”મા ગયો હતો. આજે શુરવારની રાત છે-નહિ શુક્રવારનુ પ્રભાત છે-કેમકે બે વાગી ગયા છે ”

“કુ કસમથી કહુ છુ કે કુ હોટલમા ગયોજ નથી હશે. પણ તમે મારી પાછળ શા માટે પડ્યા હતા ?”

“પુનિમની શાલયે ?”

“મને પકડવા માટે ઇનામ ?—આહ ! સમજ્યો બદમાસ માર્દીન ને રામ્સેએ સધળા જુઠા આરોપો મારાપર દેખ્યા છે બાકી તમે મારા મિત્ર થશો ?”

“હા હુ પણ એજ ઇચ્છુ છુ મારૂ મગજ આ ઘોઝાળા ચક્રમા બહેર મારી ગયુ છે”

“વારૂ હુ જે પૂછુ તેનાજ જવાબ આપો મારા પર કેવા આરોપો મૂકવામા આવ્યા છે ?”

“સાચુજ કહુ ?”

“હા હુ હવે મને તેવી કારમી વાતો સાબળવાને તૈયાર છુ”

“તમારા પર બચકર આરોપો છે”

“કયા કયા ?”

“વિશ્વાસઘાત, ખૂન, આગ લગાડી વિ”

“આહ ! દુનિયામા કેવી નીચતા આલી રહી છે !” બન્ને થોડી વાર મૌન રહ્યા.

“હુ તમને મારી કર્મકથા કહીશ—” સર રીચર્ડે મૌન તોડી કહ્યું “મારી આપવીતી તમે જાણુશો ત્યારે તમને મારી દયા આવશે મને કેદ કરનારા બદમાસો મારી પાસે એક એકગર પગ સહી કગવવા માગે છે તેમનો હેતુ હુ હવે સમજ્યો અત્યાગ સુધી મે સહી કરવાની ના પાડી છે હવે તો પ્રાણ જાય નો પણ મહી કગવાનો નથી હુ તમને પ્રભુને હાજર ગણીને કર્તુ છુ કે હુ નિર્દોષ છુ હુ એક બચકર પ્રપચનનનો ભોગ થઇ પડ્યો છુ જે સદ્ભાગ્યે તમે મારા કરતા વહેલા છુટી જાઓ તો તમે આ કમનસિખ મિત્રને બૂલી જશો ?”

“નહિ”

“સાબળો હુ તમારી આગળ મારી છાતીનો બોજો હલકો કરે મારી ઉમ્મર છત્રીસ વર્ષની છે થોડા દિવસ પહેલા હું મારી જાતને ધન્ય માનતો હતો સુખ, પ્રેમ, આનંદ, દોલત સર્વની મારે ત્યા

વિપુલતા હતી મારી સોળ વર્ષની વયે મારી માતા સ્વર્ગે સીધાવી હતી હું ૨૧ વર્ષનો થયો. સારે પિતા પણ પરલોક ગયા મારા પિતાની મિલકતની વાર્ષિક આવક સાત હજાર પાઉંડ હતી. તેનો વહીવટ એક વિશ્વાસપાત્ર માણસને સોંપી હું દેશાટન કરવા ગયો બાળપણમાં હું એકવાર ક્રાન્સ જઈ આવ્યો હતો સાગથી પરદેશ જવાની મારી મહત્વાકાંક્ષા વધી પડી હતી હું જર્મની અને ઇટાલી ફરવા ગયો પાંચ વય પછી હું સ્વદેશ પાછો ફર્યો ત્યારે મારી મીલકતના મેનેજરની કાર્યદક્ષતાથી મારી જગીર આબાદ થઈ હતી મારી પ્રજા પણ સુખી અને સતોષી હતી હું ‘સ્ટેમ્પ્ડ હાઉસ’માં પાછો ફર્યો ત્યારે પ્રજા આનંદથી ઘેલી માઠી થઈ હતી એ સમયે તુત્તનો મેળાવડો થયો હતો અહા ! એ સુખી પળ ? એ ધન્ય દિવસ ? આ નર્કપુરીમાં પણ એ દિવસના સ્મરણથી મને આનંદ થાય છે” સર રીચર્ડ જગ મોન રહ્યો એક દીર્ઘ નિશ્વાસ નાખી તેણે પોતાની કહાણી પુન શરૂ કરી

“આજથી દશ વર્ષ પહેલાની એ વાત છે મારી ઉમ્મર છવીસ વર્ષની હતી હું યોવન વસતનો લહેરમાં ઝોલા ખાતો હતો દેશાટન કરી આવ્યા પછી મારૂં યુવાન હૃદય જીવનસહચરીની ઝખના કરી રહ્યું હતું, અકસ્માત એક વૃદ્ધ વિધવા ને તેની પરમ રૂપવતી કન્યા સાથે મને પીછાન થઈ એક્સપરીમાં એક નિર્જન મહોલ્લામાં તે રહેતી હતી તેની કન્યાનું નામ એલીનર હતું તેને જોતાજ હું મુગ્ધ થઈ ગયો મારા જીગરમાં પ્રેમના અકુરો પુટ્યા થોડાજ દિવસમાં અમારો પ્રેમ સબધ વધ્યો અને એ ગરીબ કન્યાને મેં મારી પત્ની બનાવી મારી સાસુ મીસીસ સીડલી આ લગ્નથી ખુશખુશ થઈ ગઈ “હનીમુન” તું પરમ સુખ ભોગવી અમે પતિપત્ની આનંદથી જીવન ગુજારવા લાગ્યા મારી એલીનર પણ મને જાનોજીગરથી ચાહતી હતી અમારા પ્રેમના મધુગ ફળરૂપ બાળકની પ્રાપ્તિ અમને ન થઈ પણ અમે એકબીજાના સ્નેહમાં સુખી હતા પણ કોઈનું સુખ નિરંતર ટકી રહે છે ? મિસીસ સિડલી અચાનક માઠી પડી ને વૈધ ડોક્ટરોની ભારી મહેનત છતાં તે પરલોક ચાલી ગઈ મારી એલીનર માતૃશોકથી વિકલ થઈ ગઈ હું તેને ડેવનશાયર સહેલ કરવા લાઈ ગયો ધીમે ધીમે તે માતાને જાલી

મઈ પુન અમાગ સુખી જીવનની શરૂઆત થઈ ડેવનશાયરથી પાછા આવ્યા પછી મને શીલીપ ગમ્સે નામના યુવાન સાથે જોળખાણ થઈ એ બદમાસનું નામ લેતાજ માગ શરીરમા કોમની જવાલા ઉઠે છે થોડાજ દિવસથી તે મીં. માર્ટીનની બેઠો ડીરેક્ટર થયો હતો તે અત્યંત સ્વરૂપવાન હતો તેની વાત્સાળતા મોહક છે તે મારે ઘેર આવતો જતો થતા મારે વિશ્વાસ જીતી શક્યો મીં. માર્ટીનને માગ પિતા સાથે મંત્રી હતી એટલે એ બન્ને જણ બેક વિષે જે વાત કરતા તે હું લક્ષપૂર્વક સાંભળતો તેઓએ ખેડૂતોની કમાળ દશા, તેમની કરજદારી વિ ની વાતચીત કરી બેકને મોટા પાયાપર મૂકી મરીમ ખેડૂતોને સહાય કરવાની મને વિનંતી કરી હું પરમાર્થ કરવાના હેતુથી તેમની જાળમા ફસી ગયો ને બેકને ડીરેક્ટર બન્યો હવે ગમ્સે સાથે મારે ગાઢ સંબંધ થયો તે મારે ઘેર દરરોજ આવતો હતો એ અરસામા ડેવનશાયરમા મારા એક પ્રિયજનનું મરણ થવાથી હું ત્યાં ગયો એવીનગની તબિયત સારી ન હોવાથી તે ઘેર રહી. હું બે મહિને ઘેર પાકો આવ્યો ત્યારે એલીનર મને વિરહાગ્નિથી તડકડતી પ્રેમ પખીણી પેઠે બહાલથી બેટી પડી પણુ હવે મને ખબર પડી કે એ બહાલબર્ચા આલિંગનમા હલાહલ ઝેર ભરેલું હતું મારી એરહાજરીમા રામ્સે દરરોજ એલીનર પાસે જતો હતો મે મૂર્ખાએ મારી પત્નીની સભાળ રાખવા માટે તે સમયે તેનો આભાર પણ માન્યો હતો હું મહાન મૂર્ખ બન્યો હતો. સમજ નથી પડતી કે હું એટલો બધો પામલ કેમ થઈ ગયો હોઈશ! હું પાછો ફર્યો ત્યારે એલીનરે મારી ધામધુમથી એક મેળાવડો કર્યો નવા મિત્રોને મળવાની તેની લાલશા વધવા લાગી તેને અયશ આરામ અને વિલાસ વાસનાનો શોખ લાગ્યો કપડાલતા, જગજગદીર, ગાડીધોડા અને નાચ મેળાવડા આદિને ખર્ચ બેશુમાર વધવા લાગ્યો હું એલીનરને પ્રાણુથી પણ વધુ ચાહતો હતો તેનો ખર્ચ હદમા રહ્યો ત્યાં સુધી હું કંઈ ન બોલ્યો જેથી તેને આનંદ થાય તેમા દબલ ન નાખવાની મારી ધમ્મજા હતી રામ્સે હમેશ તેની જાયા પેઠે તેની સાથેજ ફરતો હતો તે તેની સાથે બોલના મેળાવડામા નાચતો, ડીનર વખતે તે એલીનરના જમણા હાથપર બેસતો

ને ફરવા પણ સાથેજ જતો એ બધું જોવા છતાં મને કંઈ શક ન ગયો હું રામ્સેને મારા સમાભાષ જેવો માનતો હતો તે મારી પત્નીની આટલી બધી સભાગ રાખે તેમા મને કંઈ અનુચિત ન લાગ્યું આમ ત્રણ ચાઠ વર્ષ વહી ગયા એ અરસામા હું પણ વિદ્યાસી બની ગયો એક બાબુથી એકની હાલત સધ્ધર હોવાની માર્ટીન અને ખાત્રી આપ્યા કરતો હતો એકનો હિસાબ હું કદિ જોતો નહોતો રામ્સે ને માર્ટીનના અમીરી ખર્ચો જોઈ મને કંઈ શક ન આવ્યો પણ મારા માથાપર આફતના બચકંઠ વાદળા ઘેરાઈ રહ્યા હતા તે હું સમજી શક્યો નહિ.”

સર રીચર્ડ જરા થોડો એ ચાર શ્વાસ લઈ તેણે પુન પોતાની વાત શરૂ કરી

“અફસોસ! મારા જીવન પર ધનધોર વાદળા ઘેરાયા જતા હતા પણ મને જરા શક પણ ન ગયો હું ભોળો, નિશ્વાસુ ઠગાઈ ગયો ગયા સોમવારે હું જરા પણ શકા વિના પ્રમન્ન હૃદયે નીદ્રામયી બીહાર થયો ત્યારે મારા દીલમા ચિતાતુ નામ નિશ્ચાન નહોતું એલીનરના દીલમા ફગે હતો તેથી તે તે દિને અત્યત મોહક, આનંદી અને પ્રેમાળ બન્યાઈ હતી એ સુદરી! તું જ્યારે કપટી થાય છે ત્યારેજ શા માટે અત્યત મોહક બન છે? નાસ્તા વખતે બેડી વીંટ વર્ષની પાણીદાર ઘોડાની જોડીની એલીનરે વાત ફડી ને એલીસબરીના સોદાગર પાસે એવી બીજી જોડી છે એમ રામ્સેએ તેને કહ્યું છે એમ પણ તે બોલી હું તેના પર પૂર્ણ આસક્ત હતો તેથી હું પીગળી ગયો. નાસ્તો કરી હું મારી એલીનર માટે અધ્યાની જોડી ખરીદવા ગયો ઘોડેસ્વાર થઈ હું એલ્સબરી ગયો મારો હજુરીઓ મારી સાથે હતો ઘોડાને તબેલામા મોકલી નોકરને બેઝેક કલાકની રજા આપી હું નવી એક બુક લેવા માટે મારી બેઠકમા ગયો ત્યાં મને ખબર પડી કે માર્ટીન અમત્વના કામ માટે લડન ગયો હતો રામ્સે આ વાત કરતા ફીકકો પડી ગયો હતો. કામના બોબથી તે કટબ્યો હતો એમ માની હું સોદાગરને ત્યાં ગયો ને તેની કીમ્મત નક્કી કરી એક આપી હું તબેલા તરફ જતો હતો એવામા મારા ધડાંઆળનો

છેડો છુટી જવાનું મને માફ આપ્યું નવો છેડો ખરીદવા હું મારા
 ઝવેરીને લા ગયો. એક છેડો ખરીદ્યો હું કદી પણ કોઇ ચીજો
 ઉધાર લેતો નહોતો. ફક્ત ધરમચ્યું ચીજોનાજ ખાતા રહેતા ને
 દર મહિને હિસાબ ચૂકતે થતા હતા. છેડાની કિંમત માટે ઝવેરીને
 મેં એક આપવા માડ્યો ત્યારે તે મને કંઈક વાત કહેતા સકોચાતો
 હોય એવો મને ભાસ થયો. મેં પૂછવાથી તે અત્યંત નમ્રતાથી
 બોલ્યો 'ત્રણ વર્ષથી આપના નામ પર ૮૦૦ પાઉન્ડની રકમ બાકી
 ખેંચાતી આવે છે મારે હાલમાં નાણા બીડ હોવાથી એ રકમ
 અમી દેશો તો આભાર થશે' આ વાત સાંભળતા હું અજબ થયો.
 એલીનરને અલકારો ખરીદવા માટે મેં રોકડા પૈસા આપ્યા હતા
 છતાં આ કરજ શાનું ? તપાસ કરતા લેડી સ્ટેમ્પને નામે એ રકમ
 ઉધાર હોવાનું જણાયું એલીનરે મને આ કરજની વાત કદી કરી
 નહોતી તેથી મને ભારી દુખ થયું હિસાબ જોતા મને જણાયું કે
 જે અલકારની કિંમત મારી પત્નીએ ૨૦ ગીની અને કહી હતી
 તેની ખરી કિંમત ૧૦૦ ગીની હતી મારી પત્ની દગાબાજ નીવડી
 છે એ વાત ઝવેરી ન જાણી જાય તે માટે મારો મનોભાવ છૂપાવી
 હું તેને એક લખી આપી ચાલતો હતો ગમગીનીમાં ખીરકતાર થઇ હું
 જલો હતો એવામાં રસ્તામાં પેલો સોદાગર બળ્યો ને તેણે એક
 પાછો ફરવાની દીક્ષગીર ચહેરે ખખર આપી મારા ચુસ્સા ને અજ-
 નમીનો પાર રજો નહિ "કંઈ જૂલ થઇ હશે. હું તમને હમણાજ
 મળુ છું" એમ કહી હું એકમા ગયો એ વખતે રામ્સે હાજર
 નહોતો. ખજાનચીને પૂછતા તેણે કહ્યું કે 'એકમા પૈસા
 નથી' માફ આપું ભમવા લાગ્યું એવો હિસાબ તપાસતા જણાયું
 કે બધી સુડી ખતમ થઇ ગઇ છે પાંચમાસી મારી સામે કેળા
 દુરઝવતી ઉભી / બે કલાક સુધી હિસાબના ચોપડા ઉથલાવી હું ગમ-
 ગીન થઇ રામ્સેના આગમનની રાહ જોવા લાગ્યો. પણ તે આવ્યો
 નહીં સાંજે. માત્ર વાગે હું એકમાથી બહાર નીકળી કોઇ એકાત
 જગ્યાએ જઇ બેસવાના વિચારથી એક હોટલમાં ગયો. ત્યાં બે એક
 કલાક રહેવાનો વિચાર રાખી મેં ડીનર મંગાવ્યું રાતના નવ વાગ્યા.
 એટલો સમય મેં કેમ પસાર કર્યો હશે, મને કેવી માતના થઇ હશે

તે હું જાણું છું બેંકની પાચમાલી હું ખુશીથી સહી લેત પણ મારી પ્રેમાળ પત્નીની દગાબાજીથી મારી છાતી ફાટી મધ હતી વિચાર કરતા હું એવા નિર્ણયપર આવ્યો કે તે ઉડાઉ ને વિલાસી થઈ ગઇ છે એટલું જ નહિ પણ તેણે રામ્સેને પોતાની પ્રીતિ અર્પણ કરી હતી ! આ ખ્યાલ આવતાજ મારા દીલમા આગ લાગી. હું આવેશમા ને આવેશમા ઉભો થયો પણ મારા પગ ચરચરી ગયા -મેજ પળે બાળુના એરડામા ફાઈ બે જણ વચ્ચે કઈ વાતચીત થવાનો અવાજ આવ્યો મારા ને તેમના એરડાની વચ્ચે એક પરદો લટકતો હતો અવાજપરથી રામ્સે ને માર્ટીનજ વાત કરી રહ્યા છે એવી ખાત્રી થતા મારી જીભાસા વધી અને હું તેમની વાતચીત જુષાઈને સાબળવા લાગ્યો માર્ટીને રામ્સેને કહ્યું “બનાવટી સીક્કા એવી સફાઈથી બનાવવામા આવ્યા છે કે એક એક ઇંગ્લડમા .તે વેચતા જરાપણ મુશ્કેલી પડી નથી” મને સમજાયું કે માર્ટીન બનાવટી સીક્કા વેચવા માટેજ લડન ગયો હતો અને ત્યાંથી વિજય પામી પાછો ફર્યો હતો બન્ને ડીનર લેતા લેતા આ વાત કરી રહ્યા હતા થોડકિવાર પછી રામ્સે બોલ્યો “સર રીચર્ડ એલ્સથરી ગયા પછી હું તેને ઘેર મથો હતો અને લેડી સ્ટેમ્ફર્ડને આપણો ચાકાકાની વાત કરી હતી આપણા માર્ગમા કાટા રૂપ પ્રુચતા સર રીચર્ડને દૂર કરવાની યોજના પણ મેં એલીનરને કહી પહેલા તો તેણે ના પાડી પણ પાછળથી મારા સમજાવ્યાથી તે સમજી ગઇ” એ બદ-માસે મને દૂર કરવાની થી યોજના ધડી હતી તે તે ન બોલ્યો મારે લોહી ઉકળા આવ્યું શું એ બદમાસો મારે ખુન કરવા માગે છે ? મારા ગુસ્સાનો પાર ન રહ્યો એવામા માર્ટીન બોલ્યો “લડનમા મેં જોસફ વોરન અથવા જ્યોર્જ મેગ્સમેન નામના મવાલીને શોધી કાઢ્યો છે. તે પૈસાની લાલચે આપણુ કામ કરવાને તૈયાર છે” રામ્સેએ પ્રુછ્યું ‘તે વખતસર આવી પ્રુગશે ?’ માર્ટીને હકારમા જવાબ આવ્યો પછી રામ્સેએ એલીનર સાથેની પોતાની મહેબબતની વાત કરી. બસ, હું એ વાત સાબળતા તો પાગલજ થઇ ગયો તેજ પળે રામ્સેને અંજબીમાંથી ફાળી દેવાને હું દોડી જતો હતો પણ

મારે મગજ ચક્રાક્રમિત ને હું ખુરશીપર ફસડાઈ પડ્યો” સર રીચડ આટલું કહી દીર્ઘ નિસાસા નાખવા લાગ્યો.

“એ બદમાસોને હું ન્યુજેટ જેલમા પુરીસ ત્યારેજ જ પીસ તમારી વાત પૂરી કરો સાહેબ” પેજ આતુરતાથી બોલ્યો.

“હવેની બીના એથી પણ બધાં કર છે--” કમનસીબ એરેનેટ બોલ્યો.
 “હોસમા આવ્યા પછો હું પાછો પરદા આગળ ગયો તો ત્યાં કોઈ નહોતું હું શું કરું ? ઘેર જઈ એલીનરને મારી નાખું ? નહિ ત્યારે તેને ક્ષમા કરું ? એ બદમાસોને શી સજા કરાવું ? હું પોતે માલ્ટ્રેટ થું તેમને પકડવાનું વોરંટ કાઢવાનો અને વીચાર આવ્યો. પણ હું એટલો બધો શાકી ગયો હતો કે બનેને સવારે ગીરફતાર કરાવીશ એવો ખ્યાલ કરી હું મધરાતે ઘેર ગયો. નોકરે દરવાજો ઉઘાડી કહ્યું “મી. રામ્સે બે કલાકથી તમારી રાહ જોતા બેઠા છે” આ સમયે પણ હું કેમ રાત રહી શક્યો હોયશ તે હું સમજી શકતો નથી હું ડીનર રૂમમા ગયો. એલીનરને રામ્સે સામ સામા બેઠા હતા એલીનરે મને મોડું થવાનું કારણ પૂછ્યું રામ્સેએ ચંદનીની પ્રશ્ન સા કરી અને કંઈ અગત્યની વાત કહેવા માટે બગીચામા આવવાની વિનંતી કરી એજ વખતે એ બદમાસ મારે કાટલું કાઢી નાખવા માગે છે એ વાત મને યાદ આવી મારે લોહી તપી ગયું ને ગુસ્સાથી ઉભા થઈ મેં બંનેને પાછી ઉતાર કરી નાખ્યા કોઈના આવેશમા હું શું શું બોલ્યો હોયશ તેનું મને જ્ઞાન નથી બને સમજી ગયા કે પોતાનો પાપનો ધડો પુટી ગયો છે રામ્સે ખુરશીપર અવાક જેવો બેસી રહ્યો પણ એલીનર તેના જેટલી દુષ્ટ નહોતી તે ગભરાઈ ગઈ-પસ્તાવાથી રડતી રડતી તે મારે પગે પડા મારી માગવા લાગી મારી આખાથી આગ વરસતી હતી હું ગુસ્સાથી પામલ થઈ ગયો હતો એલીનરને મેં જોસથી લાત મારી એજ પળે તે કંઈથી ચીસ પાડી વીજળી વેગે ઉભી થઈ ને પાસેના ટેબલપર પડેલી તીક્ષ્ણ છુરી ઉપાડી લઈ તેણે પોતાની છાતીમા ભોંકી દીધી હું ને રામ્સે તેનો હાથ પકડવા દોડ્યા પણ અફસોસ ! એક પલકારામા તેણે એ કામ કરી નાખ્યું ને મારા પગ પાસે લોહીમા તરબોળ થઈ તડકડવા લાગી એ કંઈથી દેખાવ જોતાજ હું તેના પાપ જુલી ગયો તેનું

મેહક વદન મારી આખ સામે તગવરવા લાગ્યું . ..” અને સર રીચડ બાળક પેઠે રોવા લાગ્યો. પેન્ને તેની પાસે જઈ તેને બહાલથી દીલાસો દઈ શાન કર્યો.

“હાય !—સર રીચડ મનગદ્ કંઠે બોલ્યો. “તેનું શબ મારી પાસે પડ્યું ત્યારે તેને સજીવન કંવા માટે હું આખી દુનિયાના તાજ ઓવારી નાખ્યા તૈયાર થયો. હું ચક્રબ્રમ બની ગયો—મે પોતેજ તેનું ખૂન કર્યું હોય એમ મને લાગ્યું. બહારની હવાથી મગજ કંઈક શાંત થાય એવા વિચારથી મે દરવાજો ખોલી નાખ્યો ને પામલની પેઠે હું બગીચામાં દોડી ગયો. પછી બધું કેમ બન્યું તે હું જાણતો નથી કાંઈ વિચિત્ર પ્રેરણાથી મે મ્હો ફેરવી નજર કરી તો દીનર રૂમમાંથી આમના સોલા નીકળતા જણ્યાવા હું નેટલી ઝડપથી બગીચામાં આવ્યો હતો. તેવીજ ઝડપે પાછો મકાનમાં જવા દોડ્યો, પણ એટલામાં ચાર પાંચ માણસો મારાપર તુટી પડ્યા અને તેઓ મને ઉઘડીને રસ્તાપર લઈ ગયા. રસ્તાપર એક બધ ગાડીમાં મને નાખી મારા મ્હોમાં હુલો મારવામાં આવ્યો અને ગાડી લડન તરફ ચાલી ગઈ. માર્ગમાં બેવાર થોડા બદલવામાં આવ્યા હતા. રહવારે પાંચ વાગે ગાડી લડનમાં દાખલ થઈ પછી મારી આંખે પાટા બંધાયા ને ગાડીને ગાડી અવળા ફેરવી આખરે મને અહિં કેદ કરવામાં આવ્યો ત્યાર પછી દરરોજ બે વાર મને બોજન આપવાને એક બદમાસ આવે છે જે તમે મારા સાથી ન થયા હોત તો હું થોડા દહાડામાં દુખથી પામલ થઈ જત એ બદમાસો એક કોરા કામળ પર મારી સહી લેવા માગે છે ને પછી હું સુખચેનથો છવી ચક્ર એવો બહોળસ્ત કરી મને અમેરીકા મોકલી આપવાની ખાત્રી આપે છે. દરરોજ ખાણ લાવતા સપ્તસને હું વિધવિધ સવાલો પૂછું છું પણ તે કંઈજ બોલતો નથી તમારે મ્હોડેજ અને ખખર મળી કે મારા પર બચકર આરોપો મુકીને મારા નામને કલકીત કરવામાં આવ્યું છે અફસોસ ! હવે હું શું કર ? આ બચકર બોમરામાંથી છુટી મારા દુશ્મનોને હું ક્યારે સળ કરાવી સંકીલ ?”

‘તમે એવી ચિતા ન કરો હિમ્મત રાખો.
વાર અહિંથી છૂટા થયા પછી તમારી નિર્દોષતા સહેલાઈથી
સાબીત થશે બેક ઓફ ઇન્લડ સાથની માર્ટીનની કમાઇ તો
તરતજ પુરવાર થશે તમે બેકમા ઘોરાબો કર્યો નહોતો તેની સાક્ષી
બેકનો ખલ્લનથી આપશે વળી તમને અહિં કેદ કરવામા આવ્યા
હતા એ બનાવથી તમારા સાથીઓની નીચ દાનત સાબીત થશે
પણ બે સુદા જરા વિકટ છે.” પેરે કહ્યું

“ક્યા ?”

“એલીનરનું મૃત્યુ ને રેટરૂડ હાઉસની આગ બે વર્તમાન
પત્રોમા વાચ્યુ છે કે આગ જલદીથી ખુલાવવામા આવી હતી ..”

“એલીનરની લાશ હાથ લાગી છે ?” તે કમનસીબ બેરોનેટ
ક પીત સ્વરે બોલ્યો

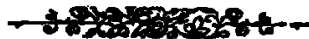
“જ્યા તેની લાસ પડી હતી ત્યા આગ પુગી નહોતી એટલે
તમારી પત્નીની લાશ જેવી ને તેવી હાલતમા મળી આવી હતી
જાતીમા છુરી મથુ કાયમ હતી જુરીની તપાસ થવાની હતી ’

“ડેક્ટરની તપાસથી સાબીત થઇ જશે કે એલીનરનું ખુન
થયુ નહોતુ પણ તેણે આપધાત કર્યો હતો ”

“પ્રશ્ન કરે ને તેમ થાય.”

“એમજ થશે ” સર રીચર્ડ ખાત્રીપૂર્વક કહ્યુ અને તે બોય
રામા ખુન ઘેર શાંતિ છવાઇ

પ્રિય વાચનાર ! બદમાસોની બચકર પ્રપંચજળમા ફસી
પડી આ નિર્દોષ અમીર અહિં કેદ થયો છે તેને પોતાની નિર્દોષતા
સાબીત કરી માર્ટીન ને રામ્સેને સજા કરાવવાની હોસ છે પણ
આ બચકર બોયરામાથી તેનો છૂટકારો કાણુ કરશે ?

પ્રકરણ ૧૨ મું.

પ્રેમમાં ફરી.

આજ કાલનું મુબધ પચીસ પચાસ વરસ પહેલાના મુબધ કરતા ચમત્કારીક ફેરફારો ખતાવે છે તેનીજ રીતે અમે જે સમયની વાર્તા લખીએ છીએ તે પછી આજ સુધીના લગ્ન પશુ અન્ય રીતે ફેરવાઈ ગયું છે.

પાલમાલ સ્ટ્રીટ બરાબર પાછળ સેટ જેમ્સ સ્કેવર છે આ બંને મહોલ્લાઓના મકાનના પાછળના ભાગે એક બીજા સાથે મળેલા હોય છે ફેશનેબલ વર્ગને સુફર ફીમતી વસ્ત્રો વેચવા વાળા મીસીસ બ્રેસનર રહેવાનું મકાન પાલમાલ મહોલ્લામાં હતું. એજ મકાનમાં પાછલા ભાગની જગા પશુ તેણે ભાડે રાખી હતી જેનો આગલો દરવાજો સેટ જેમ્સ સ્કેવર તરફ હતો પાલમાલ સ્ટ્રીટમાં તે દરજણ દુકાનમાં વિધવિધ ઓગડામાં સુદર મુલાયમ વસ્ત્રો સુબવસ્થીત રીતે ગોઠવી યુવાનીના નીચાને હમણાજ સ્વાદ આપતા યુવાન નરનારીઓને બહુ મસ્ત બનાવી રહ્યા હતા આ દુકાનમાં ડગલું મુકવું એક વખત જેવું અને વગર ખરીદવે ચાલ્યા જવું એ કબ્જુસ સિવાય કોઈથી થઈ શકતું નહિ અને મકાન એકમેકને અડોઅડ હતા અને અદરથી એક ધરમાથી બીજા ધરમાં જવા આવવાને સગવડ હતી.

વાચનાર ! જરા સાવધ થા અને બરાબર સાંજના છ વાગે પ્રિયતમને મૂલવાને ધડકતી છાતીએ ત્વરીત વેગે પાલમાલ સ્ટ્રીટ તરફ એક ગાડીમાં બેસી ચાલી જતી ઓકટેવીઆની મનોદશા જોઈ લે ફીમતી વસ્ત્રો, દુકાનની ભબક, રૂપરૂપની અબાર જેવી કન્યાઓ વિગેરેને જોઈ પોતાનું રૂપ યાદ આવેલા તે મજરાઈ મધ દુકાનમાં પ્રવેશ કરતાજ ખાંધી મીસીસ બ્રેસે અને જોળખી લીધી અને તેનું ભારે સ્વાગત કરવાની ક્ષમધુમ કરવા ક્ષામી આવો મીસ આવો. હવે તમારીજ રાહ જોતા હતા” કહી મીસીસ બ્રેસ આગળ મધ અને ઓકટેવીઆ તેની પાછળ મધ આમ - તેઓ છ ઓરડા વટાવી ગયા પછીના ઓરડામાં ઓકટેવીઆ દાખલ થતાજ અગાધથી હાર્લી તેની રાહ જોતો બેઠેલો નજરે પડ્યો તે નિર્દોષ બાળા અદર જતાજ

મીસ્ટર હાર્લીએ જોસથી તેને સેક્રેટેન્ડ ફરી મીસીસ બ્રસ ગ્રુપચુપ ખસાઈ ગઈ જતા જતા મીસીસ જોસે બહારથી દરવાજો બંધ કરી દેવો અને એક લાચાર બાળા ત્રેમના પ્રથમ પામળપણથી એક અગ્નિજ્વલા શખમ સાથે એકલી પડી

મીસીસ જોસનુ આ મકાન વેસ્ટ એન્ડના શ્રીમત લપટ પુરષો અને કુલટા સ્ત્રીઓનો એક બચકર અફો હતો સ્ત્રીઓ પલમાલ ટ્રીટમાંથી આવતી અને તેમના આજ્ઞાકો સેટ જેમ્સ સ્કેવ માંથી પધારતા

ધગવાળીની ઉમર આશરે ચાલીસેક વગમની હતી એની જીવાની હળી ગઈ હતી તોપણ તેના ચહેરા અને બદનનુ તેજ હજી જેવું તેવું નહોતું એના અંગે અગમ્યાથી વિલામપ્રિયતા ઝળકતી હતી એનુ મો કંઈક સપાટ અને પુરૂષ જેવુ હતુ પણ ઘાટ મારો હતો ફાન મોતીને પાણી ભરાવે એવા હતા આખો કટીલી અને વાળ કાળા ભેર હતા હજી એની ખુબસુરતીના પ્રશસકો મરી નહોતા ગયા

હમેશા એ જપકામા રહેતી કોઈ કોઈ વાર એના પૌષાક અચાનક ફીમતી થઈ જતા આ બેઢનો જલદી પતો મળતો નહિ સવા અગ્નીઆંક વાગ્યા પછી એ એકવાર પોતાના રૂમમા જઈ દસ મીનીટમા નવી ફેશનનો નવો માઉન પહેરી બહાર આવી શકતી, અને પોતાના સુદર નાજુક પગોને ખુબ ફેનો બહુ શોખ હતો ત્રણ વાગ્યાથી એ ચોટલો વાળવા માડતી અને તે વખતે દામીઓને પોતાની અનેક પ્રકારની વિલાસી વસ્તુઓ બતવી અદેખાઈ ઉપજાવતી એનો સ્વભાવ મનોહર, અવાજ મધુર અને મોં હસખુ હતા, સુદર સુદર નાદાન બાળકીઓ એના દુકાનમાં નોકરી કરતી હતી. એ જાને સવની સાથે ખાવા બેસતી હતી અને તેમના હીલ છતી લાઇ પોતાની નીચ યોજના પાર પાડતી એકએકથી અદ્ભુત રત્નો આ જગ નરકાગામા ભેગા થયા હતા પણ હાલના ઇચ્છાકા અમીરો અને રાજાઓના પુત્રોને પોતાની પ્રજાની કન્યાઓની પવિત્રતા માટે સમશેર ખેંચવાની તાકાત રહી નહોતી કેટલીક મરીબ સ્ત્રીઓ પૈસાના પાપી લોભથી એ મરતામા ફસી હતી આ બધાની દુકાન પદર વર્ષથી અહીં ચાલી રહી હતી એ આવી હારે એ કોણ હતી ? ક્યાથી આવી ? તે કોઈ ભણ્ણ

લંડન ૨૦૪-૨૬૨૫

“ નહિ ચુબ્બત પ્રેમની સોના મહોર છે ” હાલોંએ કહું
(પાનુ ૯૧)

J A P W

નહિ એ વિધવા ગણાતી પણ એના ધણીનું નામ શું ? તે શું
ધૂધો કરતો હતો ? ને કોઈને તેણે જણાવ્યું નહોતું એને દુકાન
ખોલતા મુડીની તગી નડી નહોતી આવકભાળી ખરચ ચાલવા
લાગ્યો વળી શ્રીમતોને યે આખો મીઝીને આપતીજ રહી અને બધ્ધો
ત્રણ ત્રણ વરસ સુધી ઉતરાણી ન કરી આવી ભલી દરજન એ
વખતની ભીખારી અમીર જાદીઓને ક્યાથી મળે ? જહારથી એની
દુકાન આખરુદાર ખુલાતી હતી પણ તેની અંદર શું થાય છે બહુજ
થોડા માણસો જણાતા હતા

“તું તારા વચન પ્રમાણે અહીં આવી તે માટે તારો કેમ
આભાર માનવો તેજ હું સમજી શકતો નથી અને હર લાગતો હતો
કે રખેને મને તું નિરાશ કરે-રખેને કોઈ કારણસર તું ન આવી
શકે,” મી. હાર્દીએ કહ્યું

“ધર્મ એમજ કહે છે કે મારે એકલા કદી ન આવવું જોઈતું
હતું પણ”

ઝોકટેવીઆના એ શબ્દો સાંભળી હાર્દી બોલ્યો “તારી
આવવાની મરજી તો હતીને ?”

“મરજી ન હોત તો આવત ખરી ?” આટલું કહી ઝોકટેવીઆએ
ઝોરડામા પહેલીજવાર ચારે તરફ નજર કરી ભય તથા આશ્ચર્ય
કપિત સ્વરે હાર્દી તરફ જોઈ તે બોલી “જે સ્ત્રી અને લઈ આવી
હતી તે ચાલી કેમ મધ ?”

રનેહ ભરી નજરે પોતાની ફાકડી સાથીને હાર્દી દુનીઆદારી
સમજવતો બોલ્યો “એ સમજી છે એ જાણે છે કે પ્રેમ શું ચીજ
છે, એ એ જાણે છે કે પ્રિય જનોને એકાત ગમે છે આપણે એક
બીજાને કંઈ કંઈ વાતો કહેવાની હશે તે એ માયાળુ બાંધ સારી રીતે
જાણે છે તેથી એ ચાલી મધ

“હરે છે શા માટે ? પ્રિયે ! મારો પ્રેમ કેટલો અગાધ છે તે તું
જાણે છે ! કે કાલે રાતે શરાબના નીશામા મેં એ વાત બકી દીધી
હતી હું હમેશા પ્રેમ અને દયાથીજ કામ લઉંજી જખરજસ્તી કે
સખ્તાઈ તારા પર કોણ ગુજરી શકે ?”

“નહિ જયોજ ! નહિ મને તમારા પર પુરું વીશ્વાસ છે”

હાર્દીએ એને કમરમાથી પકડી એવી રીતે પોતાના તરફ ધીમેથી ખેંચીને કહ્યું ‘ત્યારે વહાવી ! હું જીવનભર તને ખુશ મીઠાજ રાખવાની હું કોશીશ કરીશ”

હાર્દીના પોષાક રાજવંશી હતો તેનું વર્તન અમીરી હતું તેના ખમીશની કીમતી લેસ ખાસ ધ્યાન ખેંચતી હતી કોટ પાટલુન અને રેશમી મોળ તથા કાળા છુટની શોભા પણ નારાજ હતી આ સમયે એની પ્રેમીકાની નજરે એની આગળમાં ચમકતી ગ્લ જડીત વાટીથી એની સુદરતા અજેય થઇ ગઇ એની ખાત્રી થઇ કે એ કોઇ રાજવંશીનું જીવન મારી આવી છે એને ત્રણ ડરતો હતો પણ જ્યારે હાર્દીએ એને જોડ્યો પકડીને પોતાની નીકટ ખેંચી ત્યારે એ ચરચર ધ્રુજવા લાગી એનું કંથેજી કમ કમી રહ્યું હાર્દી પોતાની જાળમાં ફસેલી નાળાના લમસે લમ મીઠાવી અધરા સૂતનું પાન કરવા લાગ્યો ત્યારેજ આ નિર્દોષ યુવતીને અનિર્વચનીય પ્રેમ વીણાના સંગીતનો નાદ લાગ્યો અને તે પાંચ મીનીટ શાન રહી

તે તેના સોનેરીવાળો સાથે રમવા લાગ્યો તેના રેલમ જેવા વાળ, કોમળ બુલાખી ગાંધેને ચુમતા તેની રેશમપર ફરફરી રહ્યા હતા. હાર્દી નિર્દોષ પ્રેમની મસ્તી કરે છે એમ માની ઓકટેવીઆએ મધુર સુખ શાંતિથી ચાખી રહી હતી

“જ્યોર્જ ! તમે તો કહેતા હતા કે તમારે મને ધણુ ધણું કહેવાનું છે ?” ઓકટેવીઆ કંક કંક કરી છટા પણ હતી

‘હા બાળા!-” હાર્દી અતિ કોમળ મધુર અવાજે બોલ્યો “હું તમને કેટલા અચલ પ્રેમથી ચાહું છું એ હું તને શી રીતે સમજાવું ? આ વખતે આપણે એક સ્થાને અંતર્યા છીએ આ બીનાનું મને અભિમાન છે એ આનંદનું વર્ણન કવિઓની શુષ્ક વાણીથી થવાનું છે ? મને એ અસીમ આનંદનો અંત નથી મળતો વિચારતા વિચારતા પામલ થઇ ગાઉ છું જ્યારે સુવિરા દર્શનશાસ્ત્રી અલત વિચાર કરવા છતાં આ અનંત વિશ્વનો અંત નથી જાણતો ત્યારે અલત મલગઇ જાય છે તેવીજ રીતે હું પણ વ્યાકુલ થઇ મરું

હુ ખરી વાત એ છે કે મારો પ્રેમ અતસૂન્યની પેઠે વિશ્વનાપી અને ચીન્સ્યાથી છે આ શબ્દો સિવાય મારો પ્રેમ કેમ પ્રગટ કરતો તે હુ જાણતો નથી એ સિવાય તને મારા પ્રેમની સાબીતી આપની માટે ખીજી કશું નથી કહે બહાલી, કહે, કદી રાતને વખતે તારા પૂર્ણ આકાશને જોઇ તે કદિ એવો વિચાર કર્યો હતો કે તારો અતરંગમા અનત આકાશની પેઠે અનત ભાવથી વીકસીત થવા લાગ્યું છે ? કદપનામજે અતમા કદી મનમા ને મનમા એવો વિચાર કર્યો છે તારો આત્મા વધુ આગળ ન જતા છેવટે કલાન્ત, અને ક્ષુબ્ધ થઇ ફરીથી પોતાના પાર્થવ શરીરમા આવી પુગ્યો છે ? જો તુ એવા વિચારવાળી હશે તો મારો તારા પરનો અસીમ પ્રેમ સમજી શકશે. પણ મારો પ્રેમ તને કેવી રીતે સમજવું તેજ મને સમજવું નથી ત્યારે મને કેટલું બધું દુઃખ થવું હશે ?”

પોતપોતાનું મન પીગળાવવાની પોતાના આશક્તી આવી શ્રીડી વાતો કઇ રમણીને ગમતી નથી ? એકટેવીઆને તે સામળી અપાર આનંદ થયો પણ તેનું વર્નન તેના પવિત્ર આત્માને ન રચ્યું. તે બોલી “બ્યેબ્” ! તમે આવા બનાવડી પ્રેમથી મને કલકિત કરવા માગો છો ?”

“ નહિ ચુબન પ્રેમની પવિત્ર સોનામહોર છે ”

“ તમે મને શું કુકમ કરો છો બ્યેબ્ ?”

“ તું મારી થઇ જા ”

“ હું તમારીજ છુ ”

“ નહિ એમ નહિ—આમ—” કહી આવેશથી એકટેવીઆને હાથોએ હાથ પકડ્યો. બાળા તેની આખોમાની નીચ વાસના એળખી કરી ગઇ તે કુટણીએ પડી કરમરતે અવાજે બોલી

“ મને માફ કરો ”

“ જા તુ મને નથી માહતી. ” કહી કુર્ત હાથોએ તેનો હાથ છોડી એકડો છોડી જવા લાગ્યો આ સમયે એકટેવીઆનો હૃન્મત પ્રેમ પામલ બન્યો તે હાથોને કશું પ્રાર્થના કરતી વચગી પડી ને પવિત્ર એકટેવિયા પતીત થઇ.

પ્રકરણ ૧૩ મું.

લેહમા લેહ.

દશ વાગ્યા પછી ઓક્ટેરીયા મીસીસ બ્રેસનો દુકાનમાથી એકથી બહાર નીકળી હાલ્ડીએ એને સમજાવી દીધું હતું કે જો બન્ને મ થો બહાર નીકળશે તો દુકાનની “પ્રતિષ્ઠા”ને કલક લાગી જશે જીદા પડવા પહેલા હાલ્ડીએ ચાલાકીથી ફરીથી મળવાતું વચન પણ લઇ લીધું હતું

૧ પ્રિય વાચક ! હવે પેલા અધારા ભોયગામ કેદ થયેલા સર રીચર્ડ અને પેજ તરફ નજર કર સર રીચર્ડની કરમ કચા પુરી થયા પછી બન્ને જણા ઉઘી ગયા આ કુફરંતી નીંદ ન હતી પણ ધાકારો નીંદ હતી જેમ તેમ રાત ગઇ પણ ત્યા સૂઈ કોરણ જણાય તેમ નહોતું ચોગરદમ અધધર-ધોર અધકાર છવાઇ રહ્યો હતો

અચાનક દગવાળની ભોખડી માકળ ખખડી દરવાજો ઉઘડ્યો અને એક આદમીએ કરડા સ્વરે પુછ્યું “કેમ સર રીચર્ડ તમારા દોસ્ત કેમ છે ?”

“ ઠીક છે ”

સર રીચર્ડે જવાબ આપ્યો “વાત એમ છે મર રીચર્ડ કે એલ્સ અરીમા જે ભયકર બનાવ બન્યો છે તે પછી ભોઠો તમારે માટે કેવા નીચ ખમાલ બાધી રહ્યા છે તે જો હું તમને કહેત તો તમે મારી વાત બનાવડી ગણી લેત પણ મીં પેજ સઘળી વાત જાણે છે અને એમની વાત પગથી તમે દુનીયાની નજરે કેવા પાછ છો તે સમજી શક્યા હશો.” પેલા શખસે કહ્યું

“માઇ, મને કેદ કરવા માટે મારા દુસ્મનોએ તને મોટી રકમ આપી હશે પણ હજી હું સાધન વીનાનો નથી હ । અભારે પણ હું એક એવા માણસ ઉપર ચીડી આપી શકુ હું કે જે મને છોડી દેવા માટે એક હજાર પાઉંડ ન્યોચાવર કરી નાખશે ” સર રીચર્ડે લાચનુ પ્રયોજન બતાવ્યું.

“બસ બસ, ચાલાકી રહેવા દો છુટ્તુ હોય તો ગ્રુપગ્રુપ આ કામળ પર સહી કરો નહિ તો કેદમાં સડ્યા કરો પેલો ગ્રુપસ છેલ્લો પાટલો બેઠો

“ઠીક છે” રવાનાથી બોલી બેરોનેટ ગ્રુપ થઈ ગયો

“કેમ મીં પેન ! જાઓ છોને ?” હવે પેલા મનાલીએ પેન તરફ ફરીને પુછ્યું

“હા” પેને જવાબ આપ્યો

“જો તમે કેદમાંથી છુટવા માગતા હો તો મેસર હડસન એન્ડ મોર્લી પર ચીટી લખી આપો જે તે ૫૦૦ મીની મોકલી આપશે તો કાલ યા પરમ દીવસે તમારો અહીંથી છુટકારો થઈ જશે”

“પાચસો પાઉડ !” નીરાશ થઈ પેન પોકાર્યો “એટલા તો એ લોકો કદી નહિ આપે”

“અરે ! લખી તો જુઓ ! લખવામાં શું જય છે ?”

“લાવો, ખડીયો કલમ લાવો” પેન બોલ્યો

તે ઝોરડામાં બચકર અપકાર હોવાથી પેલો મનાલી પેનને ગાળુના ઝોરડામાં લઇ ગયો જતી વખતે તે ભોયર બરાબર બધ કરવાનું જુદ્યો નહોતો પેન જે ઝોરડામાં બેઠો હતો ત્યાંથી દૂર દૂર સુતી નગર કરતા લાગ્યો પણ તે મકાન લડન અથવા કયા શહેરમાં આવેલું છે તેને સમજી શક્યો નહિ અતે નીરાશ થઇ તેણે પોતાના માલીક ઉપર નીચેનો પત્ર લખ્યો -

મીં હડસન,

ગુડ બીટ,

બહાલા સાહેબ,

જે લોકોને હું ફસાવ્યા આહતો હતો તેમના કેદમાં હું ફસી ગયો છું નમાજ પઢવા જતા મસીદ કોટે વળગવા જેવી વાત બની છે હું એક બચકર ભોયરામાં સડી રહ્યો છું. એ સ્થળ કયા આવ્યું છે તેની કંઇ ખબર પડતી નથી જે લોકોએ મને કેદ કર્યો છે તેઓ મને પાંચસો પાઉડ લીધા વીના છોડવા માગતા નથી તેમનાજ

એક માણસના કહેના પ્રમાણે આ પત્ર હું લખી રહ્યો છું હવે મહેંગાની રી સોનાની પાત્રસો નગદ ગીનીઓ એક થેલીમા ભરી તેપર જે એચ. પી લખી હોસાલી કાઉનમા બેગર્સ સ્ટાફના શીગામે મોકલી આપજો એટલું થયા પછી છ કલાકમા હું આપની તહેનાતમા ખડો થઈ જઈશ અમલે અથવા બીજો કોઈ અને ગોધી કાઢશે એવી પ્રમણામા પડશે નહિ

લી. સેવક, જે. એચ પેજ.

આ ચીડી લઈ પેલો મવાલી બોલ્યો “શ્યામાસ. તુ બલો માણુમ કે ઉભો રહે તને જરા ગમત કરાવુ” એમ કહીને શરાબ વાલણી તથા ખાલા રકાબી રાખવાની અભરાઈ તમ્મ કર્યો એજ પળે પેજની ઈજર ટેબલની નીચે પડેલી એક મળખુત કાનસપર પડી વીજળીના ધમકારા જેવી સ્ફૂર્તીથી તેણે તે કાનમ ઉપાડી લઈ ડગલાના મળવામા છુપાવી દીધી

પેલો માણુશ શરાબની બાટલી લઈ આવ્યો પેજને એક ખાલી વાઇ અને બે દીનના ડબ્બા તથા બે પાઉ રોટી આપી તે પેજને મોયરામાં પહોંચાડી આવ્યો અને પછી તરત દરવાજો બંધ કરી દીધાય અંધ ગયો

મોયરામા કેટલીકવાર પેજ અને સર રીઅડ' ગુપચુપ ખાતાજ રહ્યા પછી પેજે ધીમા સ્વારે કહ્યું

“શું અહીંથી નાસી જવું તમે અશક્ય ધારો છો?”

“નહાસી જવું!” આ શબ્દ સાબળતા બેરોનેટની નસો ઝબ્કઝબ્કી રહી” એ કેમ અંધ શકે? દરવાજા મળખુત છે દીવાલો પથર જેવી કે અને આપણી પાસે એક યુદ્ધો ખીલો પશુ નથી ’

મહારી પાસે એક સુંદર કાનસ છે જરા જુઓ તો ખરા

“મહારથી સાકળ લાગી છે જે દરવાજો તોડવા જમથુ તો પર અવાજ સભળાશે.”

“દરવાજાને હાથ લગાવવાની કંઈ જરૂર નથી હું હમણા બહાર ચો સારે બધુ જરાબર જોઈ આવ્યો છું આ મકાન બધું નહાલું, જેટલું લાખુ આ બોયર છે એટલુંજ લાખુ આ મકાન છે એની

બાણુમા ને કોઇ ઓરડો હોય તો તે બીજા મકાનનો છે. માની લો કે આ દીવાલની પાછળ એક ઓરડો છે. આપણે તેમા જવાની કોશિશ કરીશું મહેને આશા છે કે એ મકાનના લોકો આપણા દુસ્મન નહીં થાય ગમે તે થાય પણ કોશિશ તો કરી નોંધ્યો. આ કાનમગી આપણે થોડા વખતમા આ દીવાલમા એવું મોટું કાણું પાડી ચક્રીશું કે સહેવારની આપણે આ મકાનમાથી પેલા મકાનમા જઈ ચક્રીશું” પેન્ જીવાસો કર્યો.

“પ્રભુ કરે ને તમારી યોજના ફળે આપણે બન્ને મહેનત કરીશું. કાવો શરૂઆત હું કરું ”

“નહિ પહેલુ હું કરીશ પણ પેલો માણસ કદી બન્ની લઇને આવે છે કે ?”

“નહિ કદી નહિ.”

આ સાબળી પેન્ને નીરાત થઈ અને તે દીવાલપર કાનસ અજ-માવવા લાગ્યો. લગભગ એક કલાક તેણે સખ મહેનત કરી પણ એક ઈંટ પણ ન ખસી ઉપરનું એક ઈંચ મોટું પ્લાસ્ટર કાનસનો ભોમ થઇ પડ્યું હતું હવે સર રીચર્ડનો વારો આવ્યો. લગભગ એ વાગે એક ઈંટ ઉખડી મધ અંતરે આ કામ થોડીકવાર બધ રજુ કેમકે કેદીઓ માટે ખાણુ લઇ જોલર આવવાનો વખત થઈ ગયો થોડીજવારમા જોલર આવ્યો અને તેણે બટાકાનું શાક, ખીર, મોસ્ટ, વગેરે ભોજન રજુ કર્યું અરધો કલાક પેટપુગ્ગમા ગયો. જોલર ચાલ્યો ગયો પુન ખોદકામ ચાલ્યું એક ઈંટ ઉખડ્યું જવાથી હવે કામ ધણુજ રહેલું થઇ ગયું હતું બન્નેએ પૂરજોસથી દીવાલ ખોદ ખોદ કરી, અંતે બાકોર પાડ્યું પેન્ મો અદર નોખી જોયું તો બાજુનું મકાન પણ ભોયરા જેવુંજ જણાયું બન્ને એ બાકામાથી બાણુના મકાનમા કુદી પડ્યા, સારે નસીમે એક ઓરડાનું ખારણુ ખુલ્લું હતું પેન્ ધીમે રહીને દરવાજો ખોલ્યો, અચકા અધારે ઉવાયું હતું. આધળાની માફક બને હાથો આગળ રાખીને પેન્ આગળ વધવા લાગ્યો પાચ દસ કદમ જતા તેના હાથે એક સીડી અડધી અત્યંત સાવધાનીથી તે સીડીપર ચડવા લાગ્યો. શર રીચર્ડ

તેની પાછળ આવેનો હતો. આ સમયે પણ બચકર અંધકાર અને નિર્જનતા છવાયા હતા. અતે બન્ને સીડીના નાકાપર પહોંચ્યા ત્યાં તેમને કંઈક પ્રકાશ નજરે પડ્યો અને દરવાજો ક્યા પડ્યો છે તે બન્ને જાણી શક્યા. પ્રકાશ એટલો ઝાંખો હતો કે એક બીજાના મોઢો પણ દેખાતા નહોતા. કંઈ અવાજ ન થાય એવા ડરથી બન્ને બહુ સાવધાનીથી ડગ ભરતા હતા. આખરે પેજ મુખ્ય દરવાજા આગળ જઈ પહોંચ્યો. તે બંધ હતો પણ ચાવી તાળાની અદરજ હતી તેણે ધીમેથી તાળુ ખોલી નાખ્યું. આહ ! હવે સ્વતંત્રતાની— છુટકારાની ષળ આવી, એ પળે પેજની છાતી આનંદથી ઉછળી રહી પણ તે ધણે સાવધ માણસ હતો. જો બન્ને સાથે બહાર નીકળી જશે અને દુસ્મનનો કોઈ માણસ બહાર ફરતો હશે તો તેની તરત નજર પડશે એમ ધારી તેણે સર રીચર્ડનો હાથ પકડી તેને બારણામાથી બહાર કાઢી મૂક્યો. પોતાને પ્રથમ બહાર કાઢવામા પેજે ઉદારતા વાપરી છે એમ સર રીચર્ડ સમજ્યો. પણ પેજની ખરી મતલબ અત્યંત સાવધાનીથી કામ લેવાની હતી.

સર રીચર્ડને બહાર કાઢ્યા પછી પેજે પુનઃ બારણા બંધ કરી દીધા અને તે મુખ્ય ઉભો રહ્યો. એજ પળે ઉપરના ઝોરડામાથી કોઈ દુખી અને દર્દી માણસના કાસવાનો અવાજ આગ્યો. પેજ ચોક્યો તોપણ તે લક્ષ્યપૂર્વક સામળવા લાગ્યો. તેને લાગ્યું કે માનસીક અને શારીરિક દુખથી પીડીત થઈ કોઈ ચીસ પાડી રહ્યું છે એ દર્દી કાણ છે તે જાણવાની પેજને મુખ્ય જગ્યાસા થઈ દાદર પાસે જઈ તે આગુરતાથી ઉપરથી આવેનો કંઈ અવાજ સામળવા લાગ્યો.

“ઓહ ! કેવું બચકર ! હું એકલો અહિં મરી રહ્યો છું—બધા તજ ગયા—હું એકલો—તદન એકલો—આ સુમસામ મકાનમાં એકલો પાણી પાણી કરતો મરી જાઉં છું. શું કોઈ નહિ આવે ? હાય ! મૃત્યુ !—”

આ તુટ્યા કુટ્યા શબ્દો સામળી પેજની ખાત્રી થઈ કે કોઈ કોઈ દર્દીજ ઉપર છે તે દાદર ચઢી જો ઝોરડામાથી અવાજ આવતો હતો તેમા સીધો ધુસી ગયો એક તૂટેલા ખાટપર મેલા

બીજાનાપર એક વૃદ્ધ માણસ પડ્યો હતો તેના મ્હેરાપર મોતની શીકાશ આપી ગઈ હતી આખો ઉંડો ઉતરી ગયો હતો તેના મ્હેરાપરનું નેજ મરી ગયું હતું અને તેના એકદર દેખાવ પરથી એમજ લાગતું હતું કે તે હરે ધ.ા એ ધડીતો આ દુનિયાનો મહેમાન છે તેના ગાલ ધર કચ્ચલી વળી ગયો હતો કાઠી મુઠ્ઠા અત્યંત વધી જાયથી મ્હેરા ડગમણો થઈ ગયો હતો આ કમનસીબ વૃદ્ધ એક હથ પર માથું રાખી બીજા હાથે દીવાનાની પેંડે ચાદર પકડી તેના માંડ વાળી રહ્યો હતા.

ધરમાનો સામાન અભ્યવસ્થીત પડ્યો હતો દિવાલની અદર જડી લીધેલા એક નાના કમાટમા ખાવા પીવાની સામગ્રી હતી. એક જગ્યાએ એ ચાર શીલીંગ અને કેટલીક પેનીઓ પડી હતી. દીવાલો પર અનેક કાળા ડાઘ હતા.

એરડામા ઝાખી બતી ટમટમી રહી હતી પેજને જોતાજ પેલા જઈક દર્દોના મ્હેરાપર આશા ચમકી પેજે તેને પાણી પાષ પુછ્યું.

“બોલો, બીજું શું કરે ? તમે આટલા બીમાર છો છતાં એકલા પડ્યા છો—”

“હા બાપ ! એકલો—તદન એકલો પડ્યો છું મારી બદમાસ પુત્રી જીવીયા બાપને એકલો છોડી ધણા વખતથી ધણા વખતથી ”

‘તમને જૂન લાગી છે ? હું તમને કંઈ ખવડાવું—’ કહી પેજ ખોરાક લેવા ઉઠ્યો.

“નહિ બાપ ! નહિ મારે ખાવું નથી. હું મોતની રાહ જોઈ રહ્યો છું—”

“તો હું ડોક્ટરને બોલાવી લાવું—” પેજ બોલ્યો.

નહિ—નહિ—હવે મને કંઈ આશા નથી હવે મને કોઈ બચાવી શકે એમ નથી. હું મોતની નજીક જતો જાઉં છું કંઈ રૂંધાઈ જાય છે, આખો તેજ હીન થઈ ગયો છે બાપ, તમે કયા છો ? બતી કેમ જુઝવી નાખી ?” આ વખતે તો તે વૃદ્ધનો મ્હેરા ધણો ભયંકર થઈ ગયો.

“હું અહિં છું. બતી જુઝાવી નથી મોલો તમારે કંઈ શહેરુ છે ?” પેજ દીલસોજ સ્વરે બોલ્યો.

“જરા મારી પાસે આવો મારા મ્હેા આગળ તમારો કાન લાવો—મારા તકીઆની નીચે હાથ નાખો—બરાબર મારા માથા પરના ઉશીકાની નીચે ત્યાથી પોકેટ લઇ લો—જુલીઆને કહેજો—મારો જનન જય છે ઓહ ! પ્રભુ ! ક્ષમા ! દયા ! હન્ના ! જુલીયા ! ક્ષમા ! દયા !”

એજ પળે તે વૃધ્ધનો આત્મા ઉડી ગયો.

એજ પળે તે ઝોરડામાનો ઝાખો દીવો પણ યુઝાઈ ગયો પેજ આ જોઇ ડરી ગયો હમણાજ પેલો યુદો મરણ પામ્યો હતો, એકાત જગ્યા હતી તેમા દીવો યુઝાઈ જવાથી મનુષ્યની મનોદક્ષા કેવી વિચિત્ર થઇ પડે ? કેદમાંથી છૂટવા માટે પેજના હૃદયમા કેટલાક સમયથી ઉત્પાહ ઉછાળા મારી રહ્યો હતો પણ આ બનાયથી તે બ્યાકુળ થઈ ગયો અચાનક તેના મનમા એક પ્રકારનો આતક ઉત્પન્ન થઇ ગયો

પેલા વૃધ્ધના ઉશીકાની નીચેથી પેજે જે પોકેટ યુક કાઢી હતી તે લઇ અતિ ઝડપથી તે નીચે ઉતરના લાગ્યો જાણે કોઇ ભૂત યા પીશાય તેની પાછળ પડ્યા હોયની તેમ તે નીચે ભાગી જતો હતો ચારચાર પગથીયા ફૂદી તે દાદર ઉતરી ગયો અને મુખ્ય દરવાજા પાસે આવ્યો ત્યારેજ તેના જીવમા જીવ આબ્યો પોકેટ યુક સંભાળીને રાખવા માટે તે જરા થોભી ગયો એજ પળે બહાર નીકળવાના ડરથી તે ફરીથી ગમનયો મૃત્યુનુ ભયાનક દ્રશ્ય જોઇ તે ગઇ રાતના બધા બનાવો બૂલી ગયો હતો હવે તે ફરીથી યાદ આબ્યા તેને હવે યાદ આવી કે તે ભોયરામાંથી નાસી આબ્યો છે અને બહાર જતા જો તેને મેશમેનનો કોઈ માથુસ જોઈ જશે નો તેના બાર વાગી જશે આવા ભયકર વિચાર આવવા છતા જે મકાનમા મુરદુ પડ્યું હતું ત્યા વધુ વાર રહેવાની તેની હિમ્મત ચાલી નહિ પેજ પોતાનાજ પડછાયાથી ડરવા લાગ્યો. પેલા મૃત યુદ્ધનો પ્રેતાત્મા તેને પકડવા માટે દાદર પરથી ઉતરે છે એવો તેને ભાસ થવા લાગ્યો

અતે તે જીવપર આબ્યો, દરવાજો ખોલ્યો અને બહાર મ્હે કાઢી આસપાસ નજર કરી કોઇ માણસ ન પડવાથી તેના દીલને

જરા ટાઢક વળી તે બહાર નીકળ્યો ઉતાવળથી આમ તેમ નજર મરતા તેને જણાયું કે ગથીમાના સધળા મકાનો જર્જરીત હાલતમાં હતા મહોલ્લમાં ગરીબો અને હલકા માણસો વસતા હતા એક દાણુ પેજ પોતે જે મકાનમાં કેદ હતો તે અને હમણા જે મકાનમાંથી બહાર નીકળ્યો તે બન્નેને જોતો ઉભો રહ્યો જે મકાનમાં તે કેદ હતો તેની ઉપલી ખારીમાં રાક્ષની નજરે પડતી હતી એ જોઈ પેજ બબડ્યો “મદમાસો મોજથી સતેલા જણાય છે તેમને ખબર નથી લાગતી કે ભોયર ખાલી પડ્યું છે”

હવે તે અત્યંત વેગથી ગમીને નાકે ગયો ત્યા જઈ તેણે ગલીના નામવાળું ખાટીયું વાચવાની ફરોષ કરી પણ તેનો હેતુ સફળ થયો નહિ ગથીમાથી બહાર નીકળી તે એક લાખી, સાકડી કાચી સડકપર જઈ પહોંચ્યો આ રસ્તાપરના મકાનો પરથી તેની ખાત્રી થઈ ગઈ કે અહિં પણ હલકા માણસોનોજ નિવાસ છે તે ગમે તેમ રસ્તો કાપવા લાગ્યો કોઈ જગ્યાએ ભાડાની ગાડી મળી જશે એવી તેને આશા હતી પણ કમાય પણ ગાડીનો રેન્ડ જણાયા નહી, રસ્તામાં એ ચાર માણસ જતા જણાયા તેમને તે કંઈ પૂછી શક્યો નહિ કંઈક પૂછવાથી કોઈને કંઈ શકે ઉપજે ને વળી પાછી આફત આવી પડે એવા ભયથી તે અપચુપ માર્ગ કાપતો રહ્યો

અચાનક કોઈ દેવળના ઘડિયાળમાં એ વાગ્યા થોડીવારમાં પેજ આપીંગ ફીટમાં જઈ પહોંચ્યો આ રસ્તો પેજ જાણતો હતો હવે તેની ખાત્રી થઈ કે તેને લડનના પૂર્વ ભાગમાં કેદ કરવામાં આવ્યો હતો. પણ એવું કેદખાતું એ ફરીથી શોધી શકે એમ નહોતું ગમે તેમ હો પેજને સીધો રસ્તો મળી ગયો પોણા કલાકમાં તે ટાવર હીલ જઈ પહોંચ્યો ત્યા તેને ભાડાની ગાડી મળી થઈ અને તેમાં બેસી રાતે ત્રણ વાગે પેજ જ્યોર્જ એન્ડ જુલવર હોટલમાં ફરીકામ થવાને ભાવ્યશાળી થયો

પ્રકરણ ૧૪ મું.

પોલીસ મારે પથરાતી બાળ.

પોલીસ રૂટીંગ મિસીસ બ્રેસની દુકાનમાં મી. હાર્લી એક ઓરડામાં મિસ ઓક્ટેવીઆના પ્રેમમાં લીન થઈ ગયા હતા તેજ સમયે એ દુકાનવાળા મકાનના એક બીજા ઓરડામાં એક ઓર બનાવ બની રહ્યો હતો.

રાતના નવ વાગી ગયા હતા. દુકાનમાં માલ વેચનારી યુવતીએ દુકાન બંધ કરવાની તૈયારી કરી રહી હતી મિસીસ બ્રેસ સર્વના કામપર નજર રાખતી હતી એ પણે સેટ બેન્ચ રકબેરવાળા મકાનમાંથી એક નોકરે બાવી મિસીસ બ્રેસને ધીમે રવરે કંઈ સંદેશો સંભળ્યા.

“ઓહો! હોડ ફ્લોરેમલ !-” બાનદર્થી આ બે ત્રણ સખ્તો બોલી મિસીસ બ્રેસ પોતાના ખાસ દિવાનખાનામાં ગઈ

દિવાનખાનું નાનું પણ સુસજ્જિત હતું. તેમાંના રાચરચીલા પરથી મિસીસ બ્રેસની કલા પ્રિયતાનો ખ્યાલ આવતો હતો બનાવટી ફ્લોરેથી શોભી રહેલા કેટલાક ફલાવર વાઝ, સુદર તરવીરો, ફાન્સની બનાવટનું ટાઈમપીસ ધડીઆળ, પાંચ છ ઇંચ મોટી હાથીદાંતની કેટલીક સુદર મૂર્તિઓ, બુક કેસમાં શોભતા પુસ્તકો-વિગેરેથી દિવાનખાનાની શોભામાં અનેરો વૃદ્ધિ થતી હતી એક બાજુ સમડીમાં અગ્નિ ધીપ્તી રહ્યો હતો બીજી પ્રકાશમાં બારીપરના રંગીન પરદાઓની સુદરતા ચમકી ઉઠી હતી

એ ઓરડામાં એક આરામ ખુરશીપર એક નવયુવક બેઠો હતો અને વારવાર ધડીઆળ તરફ જોતો પોતાના હાથમાંની સોનાની મુઠવાળી લાકડીથી ધીમે ધીમે જુટપર તાલ મારતો હતો તે હોડ ફ્લોરેમલ હતો અચાનક તેનો મોટો ભાઈ યુજરી જવાથી તેને પરપરાથી આલતો આવેલો હોડનો ખિતાબ અને અમાધ સપ્તિ મળી ગયા હતા હજુ તેના શોકદર્શક કાળા વસ્ત્રો ઉતર્યા નહોતા પણ એ સ્થામ વસ્ત્રો પણ તેને ખૂબ શોભી રહ્યા હતા. તેને

કુદરતેજ એવી ખુબસુરતી બક્ષી હતી કે તે વધારવાને
 કૃત્રિમ સાધનોનો ઉપયોગ કરવો પડતો નહિ તેનું વદન ચંદ્રદી રત્ન
 જેવું મોહક હતું તેનું વય બાવીસ વર્ષનું હતું ઝુઝનો દોરો
 હજી કુટરો નહોતો. દાદીપર અસો ફેરવવાની જરૂર હજી પેદા
 નહોતી તેના દાત મોતી જેવા સફેદ હતા નાક નાનું અને પા
 હતું ઝોઠ પાતળા હતા અને તેપર ઝુલાળી સુરખી હતી કાન
 ઝુલાયમ જણાતા હતા તેના લાભા ધુધરાયલા વાળ તેના ખભા
 વીખરાઈ તેની સુદરતામાં અપૂર્વ વધારો કરતા હતા ઉત્તમ અને પ્ર
 લક્ષાટની ઉપર બરાબર મધ્ય ભાગમાંથી વાળની સેથી પડવાથી ત
 મ્હે. આભાદ ક્ષી જેવું લાગતું હતું તેની આખો મોટી, કાતિલ ન
 મન્માંતી હતી તેના અંગ પ્રલમ્બા વિલામપ્રિયતા કમઠી
 હતી તેનું કદ પુરૂષોથી જરા નાનું અને ક્ષીઓથી મોટું હ
 રારીર સુડોળ અને તદુરસ્ત હતું અવાજ રમણીઓ જેવો મ
 અને મોહક હતો તેની વાત કરવાની છટા પણ આકર્ષક હતી
 વિલાસી હતો પણ લમ્પટ નહોતો અડખડટ હાસ્ય કે બીભક્ષ બ
 તેને ગમતા નહિ તે સુદરીઓનો પૂર્ણ ભક્ત હતો છતાં શરાળ
 સોખીન નહોતો તેને પુરૂષ મિત્રો ગમતા નહિ પણ ક્ષીઓ
 સહવાસમાં તે કલાકોના કલાક ખુશીથી ગુમાવી નાખતો કેલ નવ
 રમણીને જોતાજ તે હૃદય ગૂમાવી બેસતો તેનું હૃદય ઉદાર ન
 વિચારો ઉમદા હતા ખુશામતી મિત્રોને તે કદિ પૈસા ધીરતો ના
 પણ ચોખ્ખ પાત્ર જોઈ સેકડો ખીનીઓ દાનમાં આપી દેતો હ
 સૂધી તેણે લગ્ન કર્યું નહોતું અને લગ્નની બેડીમાં જકડાવાની તે
 મરજી પણ નહોતી એક ક્ષીને ગર્ભ બાંધી આખી જીંદગી માળવા
 વિચારજ તેને અસહ્ય લાગતો તેની પાસે અદળતક લક્ષ્મી હ
 તેના શીર પર માતાપિતા થા બે બેલ બોલનાર વડીલ હતાજ ન
 તેને પ્રેમનોજ નાદ લાગ્યો હતો રાત દિન તે કોઈ રમણી
 પ્રેમમાંજ મશગુલ રહેતો અને તે માટે પાણી પેટે દ્રવ્ય વાપરી નાખ
 મિસીસ બેસ જેવી દયાવાન ક્ષી આવા વિલાસી સુવાનને બ
 ઉપયોગી થઈ પડે એ રવાનાવીક છે. તેની દુકાનમાંથી લમ્બામ કાઠ
 સુવતીઓમાંની, ધણી ખરી થોડું ફોરેમલની પ્રણયીની થઈ ચૂકી હ

મિસીસ બ્રેસ એ એગડામા આવતાજ લોડં ફ્લોરેમલ જરા ઉભો થયો અને બેઠા પછી તરતજ એ ત્રિશાસી મુવાન બોલ્યો.
 “બહાલી ! આજ ક્ષય દિવસથી હું આમથી તેમ ને તેમથી એમ છૂમી રહ્યો છું છતાં મારે મન માને એવી કાંઈ પણ રમણી મારી નજરે પડી નથી તારા સિવાય મારી મનોકામના પૂર્ણ નહિજ થાય એવા પ્યાલથી આજે હું તારી પાસે આંચો છું”

“ત્યારે તો તમે ક્યાને પાત્ર છો” મિસીસ બ્રેસ સ્મિત કરતી બોલી

“ખરેખર હું ક્યા પાત્ર છું” તે બોલ્યો અને તેની નજર મિસીસ બ્રેસના અધધ્રુવા ઉરજ પર પડી

“બહાલી ! આજે તું બહુજ મોહક જણાય છે હો !”

“તમે મારા પર તો લટું નથી થયા ને ?”

“ખરેખર, આજે હું તારા પર આશક થયો છું બહાલી ! તું એટલી સુદર છે કે મીં બ્રેસની મને અદેખાઈ આવે છે—”

આ વાત સાંભળી મિસીસ બ્રેસ ચોકી અને જરા ચુસ્તે થઈ બોલી “મારા લોડં ! તમે મારી મસ્કરી કરો છો ?”

“નહિ નહિ તું જાણે છે કે હું તારે દીલ દુખવવા માગતો નથી”

“હા . .”

“વારુ એ વાત જવા દે તું નારાજ ન થા જો, આજે પદર દિવસ થયા મેં એવી કાંઈ યુવતી નથી જોધ કે જોને જોતાજ જાન બૂલી જવાય—”

“કંઈ શીકર નહિ તમને ગમે એવી એક નવી નવેલીતું ડેકાણું હું તમને બતાવું—” મિસીસ બ્રેસ બોલી

“જલદી બોલ—બહાલી ! જલદી બોલ !” લોડં ફ્લોરેમલ નવી રમણીની વાત આવતાંજ બેચેન બની બોલ્યો.

“જરા ધીરજ ધરો બહુ કહું છું આટલા ઉતાવળા કેમ થઈ જાઓ છો ?” મિસીસ બ્રેસ જરા ચુસ્તરુપે બોલી “મારી

પીછાનના એક નીપુણ પ્રેમીને અત્યંત દોષ કર્યા પછી એક પુલવાડીમાથી બે અધખીલી કલિઓ મળી છે”

“ત્યારે તો એ સગી બહેનોજ હશે—”

“હા અને એ બે બહેનો એવી ખુબસુરત છે કે તેમને જોતાજ અનેક રૂપગર્વિતાઓના ગર્વ મળી જાય છે એમાની એકને મેં જોધ છે અત્યારે પણ તે આ ઘરમા છે”

શેડ ફોરેમલતુ વદન ખીલી ગયું તેની નસોમા કામાઝિ બ્યાપી રહ્યો. “આજે તું મારી પાસેથી સો ગીની છનામ પડાવી જશે એમ લાગે છે”

“નહિ સાબળો તો ખરા” મિસીસ ગ્રેસ બોલી “મોટી બહેન તો પ્રેમ પિજરમા પુરુષ મધ છે ને પ્રેમની પાકાણામા કકડો છુટી રહી છે નાની કલિના તમે ભ્રમર થજો”

“એ પણ એની મોટી બહેન જેવીજ મોહક છે?” તે વિલાસી અમીરે પૂછ્યું

“મેં તેને જોધ નથી પણ સાબળવા પ્રમાણે તેની ખુબ સુરતી પણ મજબનાક છે જો એ રમણી તમારી પ્રણયિની થઇ તો તમે સર્વને થોડાક સમય માટે ભૂલી જશો.”

“એમ ! હું તો તારી વાત પરથીજ એના પર મોહી પડ્યો છું હવે એ પરી મને ક્યારે મળશે તે કહે—”

“વાત એમ છે કે એ બે બહેનો કોઇ આગરદાર ગૃહસ્થની કન્યા છે એ ગૃહસ્થ કુલીન છે પણ હાલમા તેની સ્થિતિ સારી નથી કેટલાક દિવસથી તે બહારગામ ગયો છે. મોટી કન્યાનું નામ ઝોકટેવિયા છે તે એક રંગીલા યુવાનના પ્રેમમા પડી છે. નાની પોલીન તમારી થવાનો સભવ છે. ઝોકટેવિયાને વિશ્વાસ છે કે તેના પ્રેમી તેની સાથે લગ્ન કરશે પણ એમા તે જાણતી ખતા ખાય છે એ કહેવાની જરૂર નથી કાલે રાતે તેના પ્રેમીએ એતાને પ્રેમ પ્રગટ કર્યો હતો અને આજે તે તેને અહિં મળવા ખીલી છે આ પરથી એ કેટલી પ્રેમવશ થઇ થઇ છે તે સમજી શકાશે. મારી

ધારણા મમાણે પોલીન પશુ એવીજ નિર્દોષ અને બોળી દર્શો તેને પ્રેમ જાળમા ફસાવતા તમારા જેવા ઉત્સાહને કેટલી વાર લાગશે ?”

“હુ એને ખૂબ પ્યાર કરીશ”

“નહિ નહિ મેં એક યુક્તિ શોધી મળી છે જેથી તમે બહુ સહેલાઈથી ઈડરીયો ગઢ છતી આવશો.”

“શુ ?”

“તમને સ્ત્રીનો પોષાક કેવો લાગશે ?” મિસીસ એમ એ અમીર તરફ માર્ગિક નજર ફેંકી બેસી

“એણે ! સમજી ગયો સ્ત્રીનો પોષક મને આપ્યાદ શોભી રહેશે. એક અજાણી યુવતી ગીરદીમા પોતાની માથી છૂટી પડી ગઈ છે, રાતનો વખત છે, બહુ ડરી ગઈ છે તેથી એક રાત આશ્રય માગે છે—અસ, એજ યુક્તિ છે ને ?”

“હા તમે બરાબર સમજી ગયા હવે મારી વાત સામળી લો મેં તમને કહી દીધું છે કે મોટી બહેન એક રમીલા જવાનને દીલ દઈ ચૂકી છે એ મૃદુસ્થ મારા પર તમારા જેવીજ અમી બરી નજર રાખે છે એકાકેત્રિયાનો પિતા ઘેર આવ્યા પછી ચોકકસ કામચુસર તે તેને ઘેર ન મળી શકે તે માટે બંને આ ધરમા મળી શકે એવી જોડવણુ કરવાની જરૂર છે પોલીનને છોડી એકાકેત્રિયા લાભો વખત સંધી ગેરહાજર રહી શકે અને તેના ગુપ્ત પ્રેમની વાત બહાર ન આવે તે માટે પોલીનને પશુ પ્રેમ માર્ગે ચલાવવાની જરૂર છે. બ્યારે બંને એક બીજાની વાત જાણી જશે સારે ઉભય એટલી ચાલાક થઈ જશે કે તેમના પિતાને કંઈ ખબર નહિ પડે.”

“આ તો સોના કરતા પીળું ! બન્નેને મન પસંદ પ્રેમીઓ મળી જશે ત્યારે એક બીજાથી ડરશે પશુ નહિ ઉલટું ઉભય એક બીજાને મદદ કરશે મને લાગે છે કે એકાકેત્રિયાના આશ્રમે પોલીનને માટે પ્રેમી શોધી કાઢવાનું કામ તને સોંપ્યું છે—”

“હા એકાકેત્રિયા આવી તે પહેલા એમણે એ વાત છેડી હતી.

તેમનો શુભ પ્રેમ પ્રકટ ન થઈ જાય તેની જવાબદારી મારે
આપે છે”

“અ પરથી લાગે છે કે તે કોઈ મોટા માણસ હોવો જોઈએ
ને તેની ખતી ધણી શકાશીલ હશે”

“ખરેખર તે ઘણા મોટા માણસ છે તેમની જાદો થોડા
વખતમાં થઈ જશે તમે જાણો છો કે હું કોઈ પણ માણસનો
ભેદ જોઈતી નથી”

“હા બહાની! એ હું સારી પેઢે જાણુ છું બીજાની પ્રેમલીલામાં
માથું મારવાની મારી તપ્પા પણ નથી ઓકટેવીયાનો પ્રેમી કોણ
છે, કેવો છે, તે જાણવાની મને સી પડી છે? મારે તો પોલીસનું
કામ છે હવે એ કામ તું ક્યારે હાથ ધરશે?”

“કાલે રાતે કાલે રહવારે ચીઠી લખીને હું તમારી બેચેની
હર કરી દઈશ”

‘થેકસા!’

“હવે જસ શરાય લેશો?” મિસીસ બેસે મહેમાનગીરી
કરવાની શરૂઆત કરી

“હું-કાંઈ અને ચોકવેટ સિવાય કોઈપણ કેશી વસ્તુ લેતો નથી”
‘પુરશીપરથી ઉભો થયો અને આપનામાં પોતાનું સ્વરૂપ જોઈ
પોહ્યો “યુવતીના પોષાકમાં તો હું શોભી નીકળીશ પણ મને
પણુ માર કોણ સમજવશે?”

“હું છું ને બહાલા!” હસતી હસતી મિસીસ બેસે બોલી

“તારા જેવી રાણુમાર સમજવાની હોય તો પછી વાપોજ શો ?
હી ફોરેમલે મિસીસ બેસના યુનાબી જાણેપગ હાથ ફેરવ્યો મિસીસ
સ તેથી જરા પણ નારાજ ન થઈ ત્યાર પછી એ યુવાન અમીરે
જ લીધી પાછલા મકાનમાં જવાના રસ્તા સુધી મિસીસ બેસ તેની
પે મઈ અને પછી તેનો નોકર એ અમીરને ફરવાળ સુધી
ફી આવ્યો.

પ્રકરણ ૧૫ મું.

પેલા બુઢાની પોકેટ છુક.

જદમાસ મેગ્સમેનના બચકર લોચગમાથી બહાર નીકળી પેલા બુઢાના મોત સમયની તૂટી ફૂટી વાત સામળી તેના ઉચ્છીકા નીચેયા પોકેટ છુક લઇ ચાકેલો પાકેલો પેજ જયોર્જ એન્ડ બુલ્લર હોટલમા મગે ત્યા પોતાના ઓરડામા મધ તરતજ તેણે પેલા મરનાર બુઢાની પોકેટ છુક તપામવા માડી રાતના ત્રણ વાગ્યા હતા, ને ચાકી ગયો હતો, આખો મીચાઇ જતી હતી તો પણ ને ધારજ ધરી ચકચો નહિ તેા સવાના ઓરડામા મગડી મળગાવવાનો સામાન મૌજુદ હતો તરત તેણે સગડી સળગાવી ઠડી ઉડાવી દીધી અને મગડી પાસે ખુરશી પર બેસી પોકેટ છુક નેવા માડી પોકેટ છુક જરી પુરાણી હતી તે પર ચરમીના ડાઘ લગ્યા હતા તેના પાનાનો કેટલોક ભાગ ફાટી ગયો હતો ટેમલ પર પોકેટ છુક મૂચી પેજ તેના પાના ઉથલાવવા લગ્યો નેમાથી તેને જૂના ફાટેલા કાગળો મળ્યા. પ્રથમ એક કાગળની ધડી મળી તેને સ્પર્શ કરતા પેજને જણાય કે તે ઘણી નગમ છે એ ત્રણ કાગળો ઉપરથી કદી નાખતા તેમાથી કાઢના માથાના વાળની એક લાખી બુદ્ધ નીકળી વાળ પર ધૂળ લાગી હતી તો પણ એક સમય એ વાળ રેશમ જેવા મુલાયમ અને કાળા ભર જોવા હશે એમ પેજને લાગ્યું વાળની જુદા માપી જોતા તે એ શીટથી પણ લાખી જણાઇ વાળોમા હલુય કાળાશ અને કોમળના હતી પણ તેની ચમક ઉડી મધ હતી એ વાળ કોઈ કોમળ હુદયની અતીત આશા અને પ્રીતિના ચિન્હ સમાન હતા કેટલીકવાર એ વાળ જોઇ પેજ જે કાગળમા એ વાળ બાધ્યા હતા તે કાગળો જોવા લાગ્યો જોતા જોતા એક કાગળમા કંઇ લખાણ મળ્યું પડ્યું અક્ષરો ઝાખા પડી ગયા હતા અને કેટલાક શબ્દો ઉડી ગયા હતા કામળ ઘણો જુનો હતો પેજે મહા મુસીબતે નીચલા શબ્દો વાંચ્યા.

“હન્ના લાઇટ ફુટના વાળ-તેના પ્રિયતમને માટે-સેટ જેમ્સ સ્કવેર-ડીસેમ્બર ૧૭૫૬”

આ શબ્દો વાચનાજ પેજ ચોકચો વાચનારને આ પ્રસંગે પહેલા પ્રકરણમાની હકીકત યાદ કરવાની અમે વિનંતી કરીએ છીએ જ્યોર્જ એન્ડ બુદ્ધવર હોટલમા સોદાગરોમા થતી વાતચીત પ્રસંગે હન્ના લાઇટ પુટ અને ઇંગ્લેન્ડના ગાળ ત્રીજા જ્યોર્જ વચ્ચેના ગુપ્ત પ્રેમની વાત પેજે કહી હતી તે અગ્રે સ્મૃતિપટ પર તાજ કરવાની જરૂર છે

હન્ના લાઇટ પુટના વાળની લટ જોઇ પેજની અળયખાં અને કુતુહલ વધી ગયા અવસ્ય આ વાળ હાલના ઇંગ્લેન્ડના મહારાજા ત્રીજા જ્યોર્જની પ્રણયીનીનાજ છે એમ પેજને લાગ્યું તેણે સમાજથી વાળની જુલુક કાગળમા આવી લીધી અને બીજા કાગળો તપાસવા માડ્યા

તેણે એક બીજો કાગળનો ટુકડો હાથમા લીધો બારીક નિરીક્ષણ કરતા તેને જણાયું કે આ કોઈ કાગળનો અર્ધો ભાગ છે-આખો નથી કાગળ ધણો જુનો થઇ જવાથી તે ફાટી ગયો હતો એક ભાગ પેજના હાથમા હતો બીજો ભાગ તેણે ધણો શોધ્યો પણ તે તેને મળી શક્યો નહિ પેજ નિરાશ થયો અને તે એ અર્ધો કાગળ વાચવા લાગ્યો કાગળમાના અક્ષરો જુરા અને ખીળા થઇ ગયા હતા જાણે આગમા બળી જવાથી એ કાગળનો રંગજ બદલાઇ ગયો હોયની એવો ભાસ થતો હતો પેજે જોયું કે અક્ષરો કોઇ પુરૂષના હાથના છે મહા મુસીમતે તેણે નીચેના શબ્દો વાંચ્યા

“આથી હું આખી આલમને જણાવું છું

વેલ્સ, આથી જાહેર

મિસ હન્ના લાઇટ પુટ

કારણથી પ્રાણથી પણ વધુ પ્રેમ

સર્વ શક્તિમાન પરમાત્માની સમક્ષ ભવિષ્યની પત્ની

આથી જાહેર થાય કે હું

પવિત્ર દીલથી પ્રતિજ્ઞા કરું છું અને

ઇશ્વરની ઇચ્છાથી, મારી પરમ ભક્તિ

કારણથી હન્ના લાઇટ પુટની સાથે

સમ્મતિ અને મજુરી આપે
 અર્ચીકાર કરે તો ઇશ્વર
 થી જ્યારે હું આ ગજની ગાળી
 તારે વગર વિલંબે મજકુર હનના
 અદભુત કરોશ અને અમે પરસ્પર
 વિવેચના કરીએ છીએ તેનું નિદર્શન
 હું આજે ત્રીજી એપ્રિલ
 આ પ્રતિજ્ઞા પત્ર પર સહી કરે છું
 સાક્ષી
 વિલિયમ સ્ટેમ્પ્ડ બેરોનેટ

ઉપલેખે અરધો પત્ર વાચ્યા પછી ફરીથી પેન્ને ગાકીના અરધા
 પત્રની શોધ કરી પણ તેને બાગ્યે નિરાશાજ લખાઈ હતી ઉપલેખ
 શબ્દો વાચના તેની ખાત્રી થઈ ગઈ કે આ પત્રને છગડના રાજનશ
 સાથે ખાસ સંબંધ છે જે પૂરો પત્ર મળી જાય તો વિના
 તકનીકી સમ્મતિ બેઠ પેન્નેને માનુષ પડી જાય સાક્ષી તરિકે મરહુમ
 બેરોનેટ મર વીલીઅમ સ્ટેમ્પ્ડની સહી દ્વારાથી તે એટલુય સમજાયો
 કે હાલના સર રીચર્ડ સ્ટેમ્પ્ડના જન્મ ત્રિપે પ્રજામાં જે અફના ચાલે
 છે તેમાં કઈ પણ સલાય હશે ! આ અરધો પત્ર અત્યારે નકામો
 જણાતો હતો છતાં તે હજા લાઈટ કુટના જીવન જતાતનું સ્મૃતિ
 ચિન્હ છે એવી પેન્નેની ખાત્રા થઈ ગઈ

આ પહે પેન્નેને એ ખ્યાલ આવ્યો કે જે બુદ્ધાના ઉશીકા
 નીચેથી આ પોકેટ બુક મળી હતી તે કોણ હશે ? પણ અત્યારે
 એવા વિચાર કરવાની તેને નવરાશ નહોતી આ બેઠી કથા પર વધુ
 પ્રકાશ પાડનારા કાગળો મળી આવે એવી આશાથી તે પુન પોકેટ
 બુકમાંના બીજા કાગળો જોવા લાગ્યો આ વખતે તેના હાથમાં જે
 પત્ર આવ્યો તે પણ બુનો અને ફાટેલો હતો પણ તે પરના અક્ષરો
 સ્પષ્ટ હતા એ પત્ર નીચે મુજબ હતો -

નામનાર પ્રિન્સ ઓફ વેલ્થ,

તા. ૯ મી ફેબ્રુઆરી ૧૭૫૭

તમારો પત્ર મળ્યો તે પરથી તમારી રાજકીય પદવીની અને ખર્ચ પડી એ હકીકત જાણતા મારી અનન્યખીનો પાર રહ્યો નહિ હું તો અવાજન થઇ ગઇ મારી બુધિ બહેર મારી મધ આ પત્ર લખતી વખતે પણ મારૂ દીલ બહાવરે બની રહ્યું છે મારૂ હૃદય મારે વચ્ચે નથી પત્રની પેઠે પત્ર લખી નાખું છું પણ ચિન્ત એકદમ અસ્થિર છે જાણે મવળી ચિતા દૂર થઇ ગઇ હોય એમ લાગે છે પાછલી વાતોનું સ્મરણ પણ સ્વપ્ન સમુ લાગે છે અને જાલ થાય છે કે ભવિષ્યમાં મારાપગ ઝોખે ભરી આપત આવી પડશે એમ કેમ થાય છે તે સમજાતું નથી તમારા પ્રેમ સિવાય અને કંઇજ યાદ રહેતું નથી

હી ફક્ત તમારી,

એચ. એલ.

આ પત્રના અક્ષર સુદર અને લાખા પ્રેમાળ ક્ષીના પત્ર જેવી લખિત હતી પેગની ખાત્રી થઇ કે આ પત્ર હન્ના લાઈટ કુટનો છે જેને ખીજો પત્ર કાઢ્યો તે નીચે મુજબ હતો

તા. ૧૧ મી ફેબ્રુઆરી ૧૭૫૭

મારા પરમ પ્રિય રાજકુમાર,

તમે કૃપા કરી જે પત્ર મોકલ્યો છે તેથી અને સંપૂર્ણ વિશ્વાસ આપ્યો છે હું તમારા પ્રેમ માટે શકાશીય છું એવો વિચાર પણ જૂલ બર્ષો છે નહિ મેં તમારા પ્રેમ પર કદિ શકાતી નજર કરી નથી તમે તમારી પ્રતિષ્ઠા પાળી શકશો કે નહિ તેનીજ અને ચિતા હતી હવે એ ચિતા પણ દૂર થઇ ગઇ છે સંપૂર્ણ વાત પ્રગટ થવા છતાં મારા ભાઈએ અને એક બોલ પણ કહ્યો નથી તે જાણીને તમે આનંદ પામશો. તમે જે સમયે મળવાનું લખ્યું છે તે સમયે હું જરૂર તમારા દર્શન કરવા આવીશ

હાહા રાજકુમાર ! કાલ સાંજ સુધી પ્રણામ

હન્ના.

આ પત્ર વાંચી પેળે એક ત્રીજો પત્ર ઉપડ્યો તે નીચે મુજબ હતો

તા. ૨૩ મી જુન ૧૭૫૭

મારા રાજકુમાર ! મારા પ્રિયતમ ! મારા પ્રાણથી પણ અધિક
ધારા સ્વામી ! આજે આ પત્રદ્વારા હું તમને જે શુભ સમાચાર
જણાવવા માગુ છું તે જાણીને આપને અત્યંત આનંદ થશે હું
ગર્ભવતી છું મને આનંદ થાય છે કે હું આપના અચલ અને
અટલ પ્રેમનો ઉપહાર યથા સમયે આપવાને લાગ્યેલાથી થઈશ
લેડી સ્ટેમ્ફર્ડ આ સમયે મારી સાથે છે તે મારા પર અત્યંત
પ્રેમ રાખે છે આજે ત્રીજો પહેરો હું તેને ઘેર જઈશ મને
પોતાની સાથે લઈ જવા માટે તે અત્યંત આગ્રહ કરી રહી છે
એલસબરીની પાસે તેનો એક સુદર બગલો છે હું એક સપ્તી
તરિકેજ તેની સાથે જતી નથી લેડી સ્ટેમ્ફર્ડને મઈ કાલેજ માણુમ
પડ્યું કે તે પણ મારા જેવીજ છે નોંધપોથી જોતા જણાય છે કે
અમે બન્ને એકજ દિવસે ગર્ભવતી થઈ હતી બહાલ ! બે સપ્તીઓની
આવી સમાન દશા કેટલા આનંદ દાયક અને છતાં કેટલી આશ્ચર્ય
જનક છે ! તમે જાહેરની બહાર જવાના છો તેથી હું સર વીલીયમ
અને લેડી સ્ટેમ્ફર્ડની સાથે એલસબરી જવાની રમ્મ માગુ છું હું
આપને પ્રતિજ્ઞા પુર્વક કહું છું કે જનિવાર પહેલાં હું પાછી ફરી
યથા સમયે આપને મળીશ

તમારો મારા પર અટલ પ્રેમ છે તે માટે હું આપની અત્યંત
ઋણી છું તમારા પત્રને મેં હજારો ચુમીઓથી વધાવી લીધો છે
અને તમને મળવા પહેલાં એ પત્રને દશ હજાર વાર ચુમી લઈશ

તમારી સ્નેહાળ પત્ની,

હન્ના

રાજા ત્રીજો જ્યોર્જ જ્યારે પ્રિન્સ ઓફ વેલ્સ હતો સારે તેણે
હન્ના લાઇટ ફુટ સાથે છૂપા લગ્ન કર્યાં હતા તેનું પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ
આ પત્રમાં મળી મળે પેળે સર વીલીયમ સ્ટેમ્ફર્ડની સહીવાળા પત્ર
ફરીથી જોયો પણ તેમા તારીખ માણુમ પડી નહિ તેણે અનુમાન

ક્યું કે આ પત્ર ૧૭૫૭ ના જીન મહિનામા લખાયો છે પેલો અરથો કામળ લગનના સટીશીકેટ જેવો હતો એ વાત પેળ ક્યારની મમજી મયો હતો તેણે કદપના કરી કે આ છૂપુ લગન તાં ૧૧ મી ફેબ્રુઆરી અને ૨૩ મી જીન ૧૭૫૭ ની વચ્ચે થયલું હોવું જોઈએ. તે બીજા પત્રો વાચવાને એટલો બધો આતુર હતો કે આ બીના પર તેણે વધુ વિચાર ન કર્યો તેણે એક બીજો પત્ર કાઢી વાચના માડ્યો.

સ્ટેમ્પ્ડ હાઉસ—

તાં ૬ ઠી જાન્યુઆરી ૧૭૫૮

શોકાતુર, વિસ્વળ અને નિરાશ થઇ પાગલ જેવી કાલે રાતે અગીઆર વાગે હું અહિં આવી અરે પરમાત્મા ! શુ મારા કુટેના કપાળમા આવુજ લખ્યું હતું ? તમે મને કહિ ચાહી નહોતી—નહિ—કહિ તમાગ દીલમા મારે માટે પ્રેમ પ્રકટયો નહોતો હવે હું સર્વ સમજી ગઇ છું અને હમેશને માટે આ માટે તજી દો છો ? જે તમારા બાળકની માતા થવાની છે તેના પર પણ તમને દયા નથી આવતી ? હાથ ! હું શુ લખી ગઈ છું તે પણ હું જાણતી નથી આખમાથી ચોધાર આસુ વહેતા હોવાથી હું જે લખુ છું તે વાચી શકતી નથી મગજ આગની પેડ ધીખી રહ્યું છે હું પાગલ જેવી થઇ રહી છું આ કહ્યું શખ્દો માટે મને માફ કરજો હું આ સહન કરી શકતી નથી આ પત્ર સળગાવી દઇ બીજો લખી શકતી નથી કેમકે આજ પત્રપરથી મારા દીલમા કેવો દાવાનલ સળગી રહ્યો છે તે તમને માલુમ પડશે સ્વામી ! પત્ર લખજો નહિ નહિ હવે એ પ્રિય નામથી તમને નહિ બોલાવું તો પણ પત્ર લખજો બૂલશે નહિ પત્ર જરૂર લખજો”

આ પત્ર પર કોઇની સહી નહોતી પણ હન્ના લાઇટકુટના બીજા પત્રોના અક્ષરે સાથે આ પત્રના અક્ષરો આબાદ મળતા હતા પત્રની તારીખ જોઇ પેળ મનમા વિચારવા લાગ્યો “આ સમયે તો હન્નાને પૂરા માસ થયા હશે. કદાચ તેથીજ તે સ્ટેમ્પ્ડ હાઉસમા

રૂઢી હશે. હાલના બેરોનેટના જન્મ સબધી જે ગપ આવે છે તે આ પગથી સાચી લાગે છે કોઈ આ પત્રો ખરીદી બેસે તો અને મોટી રકમ મળશે ને હું મોટો માણસ થઈ જઈશ પણ પેલો બુદ્ધો કોણ હતો ? અને જીલીઆનું નામ તે વારવાર પોકારતો હતો એ જીલીઆ કોણ છે ? . હું પણ કેવો બેચક્ર છું. પહેલા મોકેટ બુક તો જોઈ લઉં પછી બીજા વિચારો થઈ ગયેશે ”

આવા વિચાર કરી તેણે એક બીજો પત્ર કાઢ્યો. તેના અક્ષરો જોતાજ તે ચમક્યો. તેમાં હન્ના લાફટ કુટની કંઈ વાત નહોતી સરનામાપર “જેસફ વોરન, બેગર્સ ફટાફ, હોર્સલી ડાઉન” લખ્યું હતું અને કવગપર એલસબરીની ટપાલની છાપ હતી, અક્ષરો સ્પષ્ટ હતા કાગળ જરા મેલો થયો હતો તો પણ બીજા પત્રો કરતાં નવો જણાતો હતો. પેજ આતુગતાથી એ પત્ર વાચવા લાગ્યો.

તા. ૧૭ મી માર્ચ ૧૭૯૪

તમારી સદ્ગુણી સરતો કપુલ છે આ પત્રની સાથે સો પાઉડની નોટ બીડી છે તેની પહેલ્ય લખજો જવાબ પહેલાની પેઠે મી. એમ ના નામ પર લખજો અને કવગ પર ‘ખાનગી’ શબ્દ જરૂર લખજો પહેલી વખતે અમે ત્રણ હજાર લઈશું અને આજથી છ મહિનામાં બીજા ત્રણ હજાર લઈશું માલ ચોરસ પેટીમાં બંધ કરજો પેટી પોણા ઇંચથી પાતળી ન હોવી જોઈએ તેના ઢાકણ પર બરાબર લેખાડના પટા મારજો. કોઈ માણસ મારફતે પેટી મોકલજો અને ઠેકાણુના કાર્ડ પર ખૂણામાં “સી એન્ડ કપની”ની છાપ મારજો પેટી મળવે બીજી સો પૌડની નોટ મોકલવામાં આવશે ”

આ પત્રનો અર્થ પેજ પ્રથમ તો ન સમજ્યો તે પર કોઈની સહી નહોતી પણ અચાનક તેને યાદ આવ્યું કે પેલા બચકર ભોયરામાં સર રીચર્ડ સ્ટેમ્ફર્ડ પોતાની કરણ કથા કહેતા પોતાના બાગીદારો અને જદમાસ મેગસમેને બનાવટી સીકકા સબધી કરેલા કાવત્રાની કંઈ વાત કરી હતી ફરીથી પત્ર જોતા પેજને સ્પષ્ટ માણુમ પડ્યું કે આ પત્ર બનાવટી સીકકાઓ સબધીજ છે તે મનમાં વિચારમાલા મોકલવા લાગ્યો “આ પર એલસબરીની પોષ્ટની છાપ છે મી.

એમ એટલે માર્ટીન ! એકનો કોઇ કારકુન પત્ર ન ખોલે તે માટે પત્ર પર “ખાનગી” શબ્દ લખવાની સૂચના થઇ છે માલ એટલે ખનાવટી મીનીઓ ! આહ ! બદમાસો બડા ચાલાક જણાય છે. લડનની બેકા જેવી પેટીમા નાણા મોકલે છે તેવીજ પેટીમા નાણા મોકલવા લખ્યું છે સી એન્ડ કંપની કુટસ કંપનીને માટે લખવામા આવ્યું છે- કામ એવી હુશિયારીથી થયું છે કે બેકમા પેટી પહોચતાં ખજાનચી એમજ સમજે છે કે કુટસ કંપનીમાંથીજ મીનીઓ આવી છે ! આહ ! માર્ટીન અને રામસે જેવા પાછ બદમાસો મે આજ સુધી જોયા નથી હવે સર રીચર્ડની નિર્દોષતા સાબીત કરવામા વાધો નહિ આવે જોઉં તો ખરો-બીજુ શું મળે છે ?”

પેજે એક નાનો પત્ર ઉપાડ્યો તેના અક્ષર કોઇ સ્ત્રીના જણાતા હતા પણ હન્નાના અક્ષરો જેવા નહોતા પત્ર જરા બેટી જણાતો હતો

તા. ૭ મી જુલાઇ ૧૭૯૪

બીજી ડીલીવરીમા તમને એક મોટો પત્ર મળશે તેમા સઘળી હકીકત રપજ લખી છે તે પર રસોચાનિક દવા લમાવજો હું કાલે સાંજે ટી એમ ને મળીશ

એલ. એલ.

હવે ફક્ત બેજ કાગળો બાકી રહ્યા એક ધડી વાળેસો સાદો કાગળ હતો પણ તે પર કંઈ લખવામા આવ્યું છે કે નહિ તે પેજ જણી શક્યો નહિ આખો કાગળ કોરોજ જણાતો હતો

છેલ્લો પત્ર અત્યંત ટૂંકો હતો તેમા કોઇએ કવિત હાથે નીચેના વાક્યો લખ્યા હતા —

“સામાન ભરવાના ઓરડાની કાબી બાજુના ખુણામા જે પત્થર છે તેની નીચે તપાસ કરજો અને જે કંઈ મળે તેનો યુદ્ધિ પૂર્વક ઉપયોગ કરજો જુલીયા ! સાવધાનીથી કામ લેશે તો તાર કસ્માજુ થશે; નહિ તો આફતમા આવી પડીશ ”

આ છેલ્લો પત્ર વાંચી જેને સંબળા કાઢ્યો એક ચેટીમા મૂકી તેને તાળુ માર્યું અને પોતે બીજાના પર પડ્યો સ્વપ્નમાં તે મેક્સમેન હન્ના લાઇટફુટ, સર રીચર્ડ સ્ટેમ્પર્ડ અને પેન્ના યુદ્ધને જોવા લાગ્યો. સહવારે દશ વાગે તે ઉઠ્યો સારે તેનું આખું શરીર શરદીથી ઝલાઇ ગયું હતું બોયરામાની શરદીનું આ પરિણામ છે એમ ધારી તેણે ડોક્ટરને બોલાવ્યો અને મેક્સર્મ હડત્તન એન્ડ મોરલી પર એક પત્ર લખી ખબર આપી કે “હું બોયરામાથી નાસી છૂટી જ્યોર્જ એન્ડ યુલ્લર હોટલમા આવી ગયો છું માટે જો તમે હજી સુધી બેગર્સ સ્ટાફમા પૈસા મોકલ્યા ન હોય તો હવે મોકલવાની જરૂર નથી રૂબરૂમા બધો ખુલાસો કરીશ

પ્રકરણ ૧૬ મું.

હવે ડો. પાટવી કુંવર.

અમે જે સમયની નવય કથા લખીએ છીએ તે સમયે હવે ડો. પાટવી કુંભાર યાને પ્રિન્સ ઓફ વેલ્થ “કાર્લટન મેન્શન” મા રહેતો હતો. આજે તેના શયનગૃહમાં અમે વાચનારને લઈ જવા માગીએ છીએ.

પુવરાજના શયનગૃહની બબડનો પાર નહોતો. જમીન પર એક મોટો કિમળી અને સુદર માનીયો પડ્યો હતો. એ માલીયો એટલો મુલાયમ હતો કે તે પર ખુલ્લા પગ ચૂકતા પગમાં મલમલીયા થતા બારીઓ પર જગીના ભરતવાળા સુદર પગલો લટકી રહ્યા હતા. અને એ પરના એ ઠી રીતે ટાંગવામાં આવ્યા હતા કે જેથી હવે ડો. તીવ્ર ઠડી ઓરડામાં પ્રવેશ કરી શકતી નહોતી.

એક બાજુ એક સુમનિજત પલંગ પડ્યો હતો. પલંગ પર રેશમની તળાઈ ને ઉત્તીકાઓ ચોબી રહ્યા હતા. આસમાની રંગની જર્દીન ભરતથી ચકચક થતી મચ્છરદાની પલંગની શોભા જોર વધારી ચૂકતી હતી. તેની બાજુમાં કાળા આરસપહાણુનું એક ટેબલ પડ્યું હતું. શીશીએ એ ટેબલ બનાવવામાં પોતાની કળા સંપૂર્ણ ખર્ચી નાખી હતી. તે પર સોડાની બે ત્રણ બાટલીઓ, શરાબની બોટલ, બ્રાડીથી અરધું ભરેલું એક પ્યાલું, અને કાચની કેટલીક પ્યાનીઓ પડ્યા હતા. પલંગની નજીકમાં બે બારીઓની વચ્ચે એક ડ્રેસીંગ ટેબલ હતું. તે પર સોનાની ફ્રેમમાં મહેલો એક ચોતરફ ફરતો આવતો હતો. આ આવનામાં પ્રકાશનું પ્રતિબિમ્બ પડતા તેની સુદરતા અપૂર્વ થઈ જતી હતી. કપડા રાખવા માટે રત્ન જડિત ચાદીની બે પેટીઓ ત્યાં પડી હતી. તેમાંની નાની પેટી પર અસો, ઘાત સાફ કરવાનું બ્રશ, વાળનું બ્રશ, નખ કાપવાની કાતર, નાકના બાલ કાઢવાનો ચીપીઓ, પોએટમની ડબ્બી, સુગંધી સાબુની જોડીઓ, તેલની શીશી, અન્તરોની શીશીઓ વિ. શુભારની ચીજોનો એવો મોટો ઢગલો પડ્યો હતો કે બાર માણસો તેમાંથી શુભાર કરી શકે. પણ આ બધો ધૂમાડો ફક્ત એક જ માણસ માટે કરવામાં આવ્યો હતો.

ઝોરડાના મધ્ય ભાગમાં સખેલા એક ટેમલ પર નાની નાની સમસૈરો, મોક્ષિગનો સામાન, શીકારની ચામુક કિમતી લાકડીઓ, ધોડેસ્વારની ટોપીઓ, બડુકો, પીસ્તોનો, રાઇફલો, પેરીમથી મગાવેલી બેસરમ તસ્વીરો વિ પડ્યા હતા છપીઓ નિર્લંબજ હોવા છતાં કલાના નાદર નમુના રૂપ હતી તેમાંની રમણીઓ જાણે હમણાં બોલશે એવીજ લાગતી અને તેમને જોતાજ જોનારના દીનમાં કામાગ્નિ પ્રદીપ્ત થતો હતો જો તેના ચિત્રકારોએ પોતાની મળા સીધે માર્ગે વાપરી હોત તો તેઓ અમર થઇ જાત ટેમલ પર પડેલા પુસ્તકો એવા બીભત્સ હતા કે તે વાચના માઝરે આંખો પણ શરમાઇ જાય ! આનાઇ રમકડા, અનેક પ્રકારની ધડીઆળો, વીટીઓ, હીરા જડીત ગાઈર અને સ્ટાર ઓફ ઓર્ડર્સ જાણે મામુથી ચીજ હોય તેમ ત્યાં પડ્યા હતા તે સમયની નટીઓની હાથીદાનની મૂર્તિઓ, પુરાણ સીકકા, જુના ધ્રોટીશ હાથીઆરો, રોમના જુના વાસણો, કેથોલીક યુગના કિમતી રમણ ચિન્હો, અનેક રમણીઓની અસખ્ય પ્રેમ પત્રિકાઓ પણ આ ટેમલ પર નજરે પડતા હતા એ પત્રોમાંના કેટલાક તો વચાચ પણ નહોતા કેટલાક પત્રોના કવરમાં કોઇ પ્રેમવશ રમણીના રેશમ જેવા ચગકતા વાળો જણાતા હતા લક્ષ્મીથી ખરીદી શકાય એવી સર્વ વિદ્યાસ અને રગરાગની વસ્તુઓ અહિં સીચી સીચીને ભરવામાં આવી હતી ગરીમ પ્રજાના કલ્યાણ માટે રાજ્યની તીજોગી ખાલી હતી પણ મોહમમ્મક પાછળ સંયદા થયલા યુવરાજની એ ધડીની મોજ માટે લાખો પૌડો ધૂમાડો થયો હતો

એક બાજુ એક ટેમલ પર અમનુસની ડેસ્ક હતી તેનું તાણુ ખાસ આવી સિવાય ઉઘડતું નહિ યુવરાજના ખાનગી પત્રો અ ડેસ્કમાં રહેતા અને તેની આવી પ્રિન્સ ઓફ વેલ્સ હમેશા પોનાના વેસ્ટ કોટમાં રાખતો

દિવાલો પર સુપ્રસિધ્ધ ચિત્રકારોની પીછીની સુદર કૃતિઓ ટાંગી હતી પણ એ સર્વ ચિત્રો મોહ અને કામની વાસનાનો અગ્નિ ધીખાવી દે એવા હતા ટારકવીન લુકેચીયાને બન્ને હાથોએ પકડી

આકિંમન ઇર્ષ રહ્યો હતો અને લુકેશીયા તેના પગામથી ઈર્ષ્યાને તડફડી રહી હતી ખીજા ચિત્રમા કશીઓપેટાના ખુલા વક્ષસ્થલ પર મારું એન્ટની પડ્યો હતો. લીલી છ મ વનવાડીમા માસ અને નિનસની નગન છબી ચીતરવામા આવી હતી એવા અનેક વિલાસી ચિત્રો મગ્નડના ભાવી ગદી પતિની વિલાસીજીતિનો ખ્યાલ આપતા તેના શયનગૃહને દીપાવી રહ્યા હતા

શયનગૃહના મુખ્ય બાગણા સિવાય ખીજા બે દ્વાર હતા એક ઈપ્પ દ્વાર હતુ અને ખીજુ હમામખાનામા જવાનુ । મુસ્લીમ બાદશાહોના રનાનાગાર જેવુજ હમામખાનુ પ્રિન્સે બનાવસાનું હતુ હમામખાનાની ચારે દિવાલો આઈનાથી મઢી લેવામા આવી હતી સ્પ્રિંગવાળી આરામ ખુરશીઓ સફાઈથી ત્યા જોડવવામા આવી હતી તેમા પથ્થુ જરાબની બાટલીઓ ને સુગંધી પદાર્થોની શીશીઓ મોજુદ હતી એ રનાનાગાર જેતાજ ભલભલા માણુમને એકવાર વિલાસી થઈ જવાનું મન થઈ જતુ .

રહવારે લગભગ દશ વાગે રાજકુમારની નીકા તૂરી આગસથી બગાસા ખાઈ, ધીમે ધીમે આખો બોલી તેણે જોસથી કપાળ દાબ્યુ રાતે ઉઝગરે કરવાથી તથા સુરા-ભવાનીની અપૂર્વ ભક્તિ કરવાથી રાજેશ્રીનુ માથુ સખ્ત દુખતુ હતુ તે પલગપર બેઠો થયો ને તરતજ બાબુના ટેબલપર પડેલા વ્લાસમા જગબ નાખી તેમા સોડા ચીલાવી મટગટાવી ગયો નિસનિયમ પ્રમાણે સુરાપાનતુ મગલા ચરણુ કર્યા પછી તેની નજર રતન જડિત ધડીયાળ પર પડી ઈશ વાગવા આવ્યા હતા તરતજ તેણે રેશમની દોરી બેચી નોકરને બોલાવવાની ધડી વમાડી બીજજ પળે તેનો ફેચ હજુરીયો તેની ખીદમતમા હાજર થયો તેણે સુદર કાળા વસ્ત્રો પહેર્યા હતા અને હમ્મરમા લગભગ ત્રીસેક વર્ષનો જણાતો હતો

“આજ ઠંડી ધણી છે, જરમીન !-” પ્રિન્સ બોલ્યો

“હા હા હજુર !”

ફાસનો વતની હોવા છતા પ્રિન્સનો નોકર જરમીન શુધ્ધ અગ્રેજી ભાષા બોલી શકતો હતો.

“સમડી સ્વર્ગમાવ—”

તરત હુકમનો અમલ થયો જરાવાર તાપી પ્રિન્સ મોહ્યો.
“જરમીન ! સાચુ મોલને કાલે રાતે મે ખૂબ લાલ પાણી
પીધુ હતુ ?”

“જુ હુશુર બેહોશ થઇ ગયા હતા ” તોફા મોહ્યો

“હુ લાનમા હતો કે બેમાન તે પૂછનો નથી મને ઉચકીને
પલગ પર નાખવો પડ્યો હતો ?”

“જુ હા સરકાર !—”

“સારે તો મે જરા વધુ ઢીઝ્યો હશે વાર જ એક પેગ આડી
લાવ—”

જર્મીન તરત આડી લાવ્યો ને પ્રિન્સ ધીમે ધીમે તે પી ગયો

“ગુપ્ત દાર ઉધાડ મીઠ મીઠમ આવવાના છે તે નાસ્તો પણ
અહિજ લેશે ”

“આપ નામદાર પલગ પરજ નાસ્તો લેશે ?”

“નહિ નહિ હુ હમણા ઉડીને સ્નાન કરીશ અગીઆર વાગે
નાસ્તો લાવજે હવે જ—”

જરમીન ગુપ્ત દાર ખોલી ચાલતો થયો.

બે ત્રણ મિનીટમા ગુપ્ત દારના દાદર પરથી બે વ્યકિતઓના
ધીમા સ્વર અને હાસ્યનો અવાજ સભળાયો તે સામળતાજ રાજ
કુમાર ઉભો થયો અને મનમા ને મનમા ખીજવાઇને બબડ્યો
“બદમાસ મીઠમ આજે વળી કઇ રીતરજ રમવા માગે છે મે
એને એકલાજ આવવાની તાકીદ કરી હતી પણ—”

તે આમ બબડતો હતો એવામા ગુપ્ત દાર પરનો મખમલનો
પરદો હઠાવી એક પુરુષ આવી પહોચ્યો એક બે કદમ આગળ
આવી તેણે શુવરાજને સલામ કરી ને તે ત્યાજ ઉભો રહ્યો બીજી
પળે તેનો સાથી પણ આવી પહોચ્યો

પહેલા આવનારનું નામ ટીમોથી મીઠમ હતુ પણ તેના મિત્રો
તેને ટીમ મીઠમને નામેજ બોલાવતા તેનું વય ત્રીસેક વર્ષનું હતુ.

કદ નહીં પણ શરીર સશક્ત હતું. તેના અહેમ પર શીતળાનાં કાંધ હતા આખો છુરી, બાલ ધુધરાલા અને દાંત સુંદર હતા. તે એકદમ એકાંત હતો એમ કહેવાય એમ નથી તેના વાળ લાલ હતા મહેનો ધાર સાથે નહોતો તોપણ રમણીઓમા તે એક અળખામણો થાય એવો નહેતો જ્યારે તે ઘોડેસ્વાર થઇ જ્યાર નીડળનો ત્યારે અનેક અગીર જાની મા તેને સીંગ ઝુકાવી નમન કરતી શકરના અનેક અમોર ઉમંગલો તેને ચાહતા હતા રાજકુમારના મિત્ર હોવા માટે નહિ પણ ટીમ મીંગદસના કેલક મણો માટે ઘોડો નેનો સત્કાર કરતા હતા દ્વદ યુધ્ધમા એક માણસની જરૂર પડતા ટીમ મીંગદસજ તૈયાર થતો મુકાબાજ અને કચુતરોનો લડાઇમા તટસ્થ ન્યાયાધીશ એજ થઇ શકતો ઘોડ દોડ અને શિદારમા મોમદસ એડકો મણાતો સગીત અને વક્તામાજીનો પણ એ ઉત્તાહ હતો. એ ત્રણ બાટલી શરામ પી જરા પણ લથડયા વિના ઘેર જઇ શકતો શરામ અને અશ્વોની જાત પારખવામા એના જેવો પરિક્ષક મળતો મુરકેલ હતો પીસ્તોલ અને બડકની નીશાનમાજીમા એ સિધ્ધસ્ત મણાતો મુકાબાજ, તરવાનો, દોડવાની, કૂદવાની રમતો, વિ મા એ પાવરધે હતો કોઇ સલાહ માગવા આવે તો પોતાના મનમા આવે એવી સલાહ આપી દેતો આટલું વર્ણન કરવા છતાં અમે તેના અર્ધો ઝુલ્લો પણ વર્ણવી શક્યા નથી તે કેવો હતો તે આ વાર્તાની રમણમિપર તેનું ચિત્ર વિચિત્ર કામ જોવાથી વાચનારને માલુમ પડી જશે રાજકુમારનો તે જમણો હાથ હતો તેના વિના યુવરાજ કંઈ કરી શકતો નહિ તે કોઇ રમણીનું સનીત્ર નષ્ટ કરી આવતો ને તેમાથી રાજવશની કીર્તિ પર કલક લાગતો જેવો પ્રસંગ આવતો ત્યારે મીંગદસ તે સ્ત્રીના આપ્ત જનોને સમજાવી સમાધાની કરાવી દેતો પ્રિન્સનું મનનું ખાલી થઇ જતું ત્યારે તે તેને કોઈ શ્રીમત પાસે નાણા અપાવતો કોઇવાર પ્રિન્સને ખૂબ કડકા પડતા ત્યારે તેની કિમતી વસ્તુઓ તથા તેની પ્રણયીની મિસીસ શીટરબર્ટના અલકારો ટીમ મીંગદસ સ્નેહ રાડના કોઇ સાહુકારને ત્યાં ગીરો મૂકી પ્રિન્સનું કામ કરી આપતો પ્રિન્સે તજ દીધેલ કોઇ રમણીને સમજાવી પટાવી આશાસન આપવું, કોઈના માણસોને મારી મુકવા, અપ્ત

પ્રેમના ઘોડાળા પર પરદા નાખવા અને પ્રિન્સના માગનારાઓને ચૂપ રાખવા વિ કામ મીગલ્સજ બજાવી શકતો, પ્રિન્સ તેને મિત્ર જેવો ગણતો તેથી બાળ અમીર ઉમરાવો પણ તેની સાથે પ્રેમથી વર્તતા આથી દીમ મીગલ્સ મોટા મોટા શ્રીમતોની મજકરી હિઝવી શકતો પણ તેથી ચુસ્ત થવાને બદલે અમીરો ઉલટા રાજ થતા ઘોડાની સરતમા આ પૂનળા સાથે યુવરાજને પહેલી પીછાન થઈ હતી તે પહેલા તે શુ કરતો હતો તે કોઈ ગણતુ નહોતુ તે ગમે તે હોય પણ તેનામા કોઈ જાતનુ અભિમાન નહોતુ રાજકુમાર પાસેથી કોઈવાર કંઈ ધનામ મળતુ તે તથા જુગારમા કોઈવાર હાવ લાગી જાય તો તે-એ સિવાય રાજેશ્રી પાસે કમાઈનુ કંઈ સાધન નહોતુ તેના આરિય માટે કોઈ કંઈ આદી વાત કરી શકતુ નહોતુ છતાં યુવાન રમણીઓ સાથે દીમ મીગલ્સનો પરિચય થતો જોઈ તેમના મા બાપ રાજ થતા નહેતા

પ્રિન્સના મિત્ર સાથે અમે વાચકની પૂરી પીછાન કરાવી દીધી પણ તેનો સાથી કોણ છે ?

આ અદ્ભુત વારતાનો બીજો ભાગ તરત વાંચશો.

તૈયાર છે !

સચિત્ર

તૈયાર છે !

હાસ્ય તરંગ.

(હાસ્ય રસથી ભરપુર)

આ પુસ્તકને વાંચવા લીધા પછી પુરૂ કયા સિવાય
છોડવાનું મન થશે નહિ કારણ કે દીલપજીર દુશ્કાઓ,
અને હાસ્ય રસથી ભરપુર આ પુસ્તક તમોને પેટ પકડીને
હસાવશે અને તમો ખુરસો પર બેઠા હશે તો તમારે
જરૂર જમીનની સીટ લેવી પડશે વાચતા તમોને ગમ્મત
સાથે જ્ઞાન આપશે

પૃષ્ઠ સંખ્યા ૨૦૦) અને સુંદર ત્રણ ચિત્રો હોવા છતાં

કિંમત માત્ર રૂ. ૨-૦-૦

તૈયાર છે !

સચિત્ર

તૈયાર છે

ભારત વર્ષનો ઉષઃકાળ.

(સચિત્ર રાજનૈતિક અને સામાજિક નવલ કથા)

આ નવલકથા એટલી બધી રસીક છે કે વાચવા લીધા
પછી પુરી કર્યા સિવાય છોડવાનું મન થશે નહિ પ્રેમ રસ
તથા સામાજિક રાજ નૈતિક બાબતોથી ભરપુર પુસ્તક તમો
વાચતા અભયગીમા ગરકાવ થશે. સુંદર કપડાનું પાકું
પુઠું, સોનેરી નામ સાથે, ત્રણ સુંદર ચિત્રો હોવા છતાં

કિંમત રૂ. ૨-૮-૦

આજેજ મળાવે

તૈયાર છે.

સચિત્ર

સ્વામી રામતિર્થ

નું જીવન ચરિત્ર (સંપૂર્ણ)

પહેલી આવૃત્તી.

સાહિત્ય પ્રેમીઓને અત્યુત્તમ અવસર

એક આદર્શ દેશ સન્યાસીનું

રસમય જીવન.

આ પુસ્તકમાં શું જોશે ? ધર્મ સેવાની જેના દીક્ષામાં ધનશ હતી, સ્વદેશ ધર્મનો ઉધ્ધાર કરવાની જેના ઉરમાં ખટકી હતી, મારો દેશ મારો ધર્મ એ જેનો મુદ્રામત્ર હતો, દેશપ્રિતી જેના હૃદયમાં સજ્જડ અંકિત હતી, ધર્મ પ્રવાહ જેની રક્તવાહીનીઓમાં સદોદીત નેસખધ વહેતો હતો તેવા હિંદના એક વખતના ધર્મ મુરધર ધર્મોધ્ધારક સ્વામી રામતિર્થનું જીવન સંપૂર્ણ રીતે પ્રસ્તુત પુસ્તકમાં આ લેખવામાં આવેલ છે

‘રામબાદશાહ’ના નામથી પૌર્વાત્ય તથા પાશ્ચાત્ય દેશોમાં વિખ્યાત એવા સ્વામી રામના આ જીવનને કયો સાચો હિંદીવાન નહીં વાચે ?

જનકાર પુસ્તક ઉપા એન્ડીક કાગળ પાકુ બાદન્ડીંગ સોનેરી નામ મુદ્રક છાપ પૃષ્ઠ ૨૪૦ રાયલ આઠ કદ છતાંય તેની કીમત માત્ર રૂ ૩-૦-૦. પોસ્ટેજ ભુલું.

મહેરૂનીસા

અથવા

દુઃખી અખળા.

મહેરૂનીસા નામની એક દુઃખી બાળા પોતાના શીશ-
જને સાચવવા માટે પોતાના બે પુત્રોનું બલીદાન આપે
છે અને છેવટે પોતાના સુખનો અફળોદય કેવી રીતે થાય
છે તે તમે આ પુસ્તક વાંચેથી જાણી શકશો. આ ચોપડી
તમારૂં દીલ પીગળાવી નાખશે. નહિ વાંચી હોય તો
આજેજ વાંચો.

કિંમત માત્ર ચાર આના.

બહારમામવાળાઓએ સાદાઆર આનાની પોસ્ટની ટિકીટ ખીડવી

તેયાર છે !

તયાર છે !!

ખખરદાર ખૂની.

(રસીકે ડિટેકટીવ નવલ કથા)

ખુન, કાવતા, છળ કપટ, લેલી ખુન, ખુનીનું ડિટેકટીવને
પજવવું, આગાહીમાં ડિટેકટીવની હાર, ખુનીને ઘેર બાંધવું
પરજો, બે ડિટેકટીવો વચ્ચે હરીફાઈ ઇત્યાદી દીલ
હરકેન્નારા બનાવો વાંચવા હોય તો આજેજ મંગાવો.

કિંમત રૂ. ૧-૪-૦

તમામ જાતના પુસ્તકો મળવવા માટે લખો:

ડાકર વીઠલદાસ હરજીવનદાસ બુકસેલર.

જકરીબાદ મસજીદ મુંબઈ ન. ૩

જાહેર તેમજ ખાનગી લાયબ્રેરીઓમાં રાખવા લાયક
ચુંદી કાઢેલા પુસ્તકોનું મુંચી પત્ર.

તમામ જાતના પુસ્તકો મળવાનું ઠેકાણું,

લખો:—

ઠાકુર વિકલદાસ હરજીવનદાસ

બુકસેલર.

ડે:—જકરીઆ મસ્જીદની સામે

મુબદ્દિ નં ૩.

સચિત્ર વેગ વસુલ ભાગ ૧-૨-૩-૪	.	૧૨-૦-૦
„ પ્રેમની ખુમારી ભાગ ૧-૨		૬-૦-૦
„ ભયકર બદ્દ ભાગ ૧-૨	૬-૦-૦
„ અઠગ ઉઠાવગીર ભાગ ૧-૨	..	૪-૦-૦
„ બસરી બાલા	૩-૦-૦
ડીટકટીવ બે ભેદી	૨-૦-૦
સચિત્ર મહેન્દ્ર મુકતા ઉર્ફ પ્રેમ જવાળા	.	૨-૮-૦
દસ લાખનો દક્ષો	..	૨-૮-૦
બાબે કચતાન	૩-૦-૦
રજુજીત અને કુસુમ	..	૨-૦-૦
શયતાનનું ચક્કર	...	૨-૪-૦
ડીટકટીવ ભયકર કુતરો	૧-૮-૦
ચક્રકળા અથવા બહુરૂપીઓનું બગ્ગર ભા. ૧-૨ ...		૩-૮-૦
ઝેરી જમાનો ભાગ ૧ થી ૫	..	૧૧-૦-૦
બહાદુર બાગા ભાગ ૧-૨	...	૩-૦-૦
પદ્મલતા યાને કટકમા શુલાબ	૩-૦-૦
કાળરાત્રીનું ખૂની ખજર ભાગ ૧-૨	૬-૦-૦
કુસુમ કાન્ત ભાગ ૧-૨-૩	. . .	૯ ૧૨-૦

વસંત વિજય ભાગ ૧—૨—૩—૪	૧૨-૪-૦
સત્યમહતી રામા	૩-૦-૦
કુમુદ કુમારી	.	.	૩-૦-૦
કોલાસ કુમારી ભાગ. ૧ થી ૪	..	.	૮-૦-૦
વિશ્વ મોહિની ભાગ ૧ થી ૮			૧૬-૦-૦
જુહી જલિમ	૩-૦-૦
રજુષીલા રજપુતો ભાગ ૧—૨			૬-૦-૦
મધુ માલતી ભાગ ૧ થી ૪	.	.	૮-૦-૦
ચુડેલનો ચમત્કાર			૩-૦-૦
સ્વરાજ્ય પ્રાપ્તિનો મહા મત્ર	૨-૮-૦
મૃગલોચની બા ૧ થી ૧૦	૨૧-૦-૦
લાવણ્યમવી અને પ્રત્યક્ષ જવાલા મુખી		.	૨-૮-૦
રતિશક્તિકિવા કોકશક્તિ	.		૩-૮-૦
મર જુમીની મોહિની	૧-૮-૦
મનોહારિણી માયા	...		૧-૮-૦
બસરીબાલા		...	૩-૦-૦
કમનસીબ કુસુમ	..	.	૦-૦-૬
જુવન મોહિની	૨-૪-૦
કમાલ કેદી ભાગ ૧—૨	..	.	૫-૮-૦
દમાખાજ દુનીયા	૨-૮-૦
ભાગ્ય દેવીની ભયકરતા		..	૧-૧૨-૦
પિયાશ્વરીની કે પ્રેમદા ?	.	.	૧-૧૨-૦
સ્વર્ગમાં શયતાન	.	.	૧-૮-૦
પેશાવરની પત્નિની	૧-૮-૦
હાસ્ય તરંગ	૨-૦-૦
વીર અને વીર પુખ્ત	.	.	૩-૮-૦
ચાદાબાઈ મહા કેસ	૨-૮-૦
મહારાજ લાયબલ કેસ	૨-૮-૦
બેગી કેસ અથવા વારંદાલીલા	૨-૦-૦
અભદેશની રાણી	૨-૦-૦
હર્દ કુમાર	૧-૮-૦

વિચીત્ર જગત આમ ૧-૨
પંચભુ રહસ્ય	૧-૬-૦
અપારાધની પ્રજ્ઞતા	૪-૬-૦
પ્રાણેશ્વરીનું પ્રેમમંદિર	૩-૪-૦
રજપુતોની રમણમી	૩-૦-૦
કેલેઆમ	૨-૮-૦
સાણકચનદોની	૨-૮-૦
અનુભવદા અથવા વસ્તુકાપૂરનો વિનાસ ?	૩-૮-૦
બાદશાહ બાબર અથવા તુરે ઇસ્લામ	૪-૮-૦
કુચનો કાર્તિકેય	૩-૮-૦
ચક્રવર્તી હમીર	૩-૮-૦
અનારકલી અથવા અપરાધી અકબર	૪-૦-૦
ફોનક મહેલની રાજ ખટપટ	૨-૮-૦
બાજરાવ બલ્લાડ	૨-૮-૦
ખાટણની પ્રજ્ઞતા	૨-૮-૦
વેરની વસુદાત	૩-૮-૦
શુજરાતનો નાથ	૪-૦-૦
પૃથ્વી પતિ વસ્તુભ	૧-૮-૦
પુરુષ પરાભય	૧-૦-૦
મારી કલમા અને બીજી વાતો	૧-૮-૦
મહારાણી મયણુસ્લા અથવા શુજરાતની માતા	૪-૮-૦
હમ્મરઅલી અને ટીપુસુલતાન	૨-૦-૦
શીવાજીનો વધ નખ	૧-૦-૦
ફલદો ધાટુ યુદ્ધ	૧-૦-૦
સાહબદો અને બીખારી	૧-૮-૧
મીસરની મહારાણી	૧-૮-૦
પશ્ચિની અથવા ભગિમજીત ચિતોડ	૨-૮-૦
ઐરગજીબનો ઉદય	૩-૮-૦
સુજનળથી બાબ્ય પરીક્ષા	૨-૮-૦
બદકાલી અથવા પાવામઢનો પ્રલય	૨-૮-૦
લીલા અને યાત્રિ તત્ત્વ	૨-૦-૨

કુળ્યો વહાણ	૪-૦-૦
મીમતિ વોજ્યા	૩-૦-૦
મણુપ પદ	૨-૮-૦
વિદ્યમણુ વેર	૨-૮-૦
સુધા હાસિની		૨-૮-૦
મેઢિલવીર હમ્મીગુ			...	૨-૮-૦
સુધા મ્હોતેરી (૭૨ વારતાનો સુમ્રહ)		૩-૦-૦
સ્વીટઝરલેડની સ્વતંત્રતા		૧-૪-૦
ઉષા અને અરણ્ય	૩-૦-૦
ગુલીસ્તાનનું ગુલ			.	૫-૦-૦
બોસ્તાનનું બુલબુલ	૫-૦-૦
માફી ચવિત્રી			...	૪-૦-૦
ગુલવાડીનું ગુલાબ	૪-૦-૦

વીએરે તમામ જાતના પુસ્તકો મલશે.

જાહેર સુચના.

અમારે ત્યાંથી દરેક જાતના યુજ્યતી પુસ્તકો છુટક અને જથ્થાબંધ કીદાવત આવે મફતથી લાયબ્રેરીના તથા બહારગામના ઓફિસો પર ખાસ ધ્યાન આપી માલ દુરત રવાના કરવામા આવે છે

એક વખત ઓર્ડર આપી ખાતરી કરો.

દરેક જાતના યુજ્યતી પુસ્તકો માટે લખો —

હકર વિકુલદાસ હરજીવનદાસ બુકસેલર.

કેં જકરીયા મસ્જીદ, સુબઈ ન ૩

તૈયાર છે !

તૈયાર છે !!

બંગાળી ભૂત

અથવા

રહસ્યમય ખૂન ?

(અદ્ભુત ડિટેકટીવ નવલકથા)

બીજી આવૃત્તિ.

‘ ડિટેકટીવ દેવેન્દ્રના ’ અદ્ભુત પરાક્રમો અને ખૂન ? નો પતો મેળવવો હોય તો આ પુસ્તક જરૂર વાંચો. ઉચ્ચ એન્ડ્રીક પેપર, આર્ટ પેપરનું સચિત્ર બહુ પુકું હોવા છતાં મૂલ્ય માત્ર બાર આના પોસ્ટેજ ભુદ.

જપાય છે !

જપાય છે !!

નવીન નવલકથા

પિશાંચ પ્રતિમા.

રસીક, મનોવેધક, અદ્ભુત વાર્તા જરૂર વાંચો.

મૂલ્ય માત્ર બાર આના.

અમાઉથી પૈસા મોકલી માફક ચતાર પાસેથી આઠ આના પોસ્ટેજ માફ

તમારા વાળને ખરી પડતા અટકાવવા માટે તથા તેને
લાંબા, ચળકતા અને સુશોભિત બનાવવા હોય
તો તરત વાપરો

ધી નેશનલ ટ્રેડીંગ કુંઠ ના બનાવેલાં
બચ્ચીના ઉચા પુલોની ખુશખોવાળાં નેલો
ઓટો-ડી રોઝ કોકોનેટ હેર ઓઈલ.

બેસ્મીન હેર ઓઈલ.

રેડ રોઝ હેર ઓઈલ.

‘ એમ્પ્રેસ ’ હેર ઓઈલ.

લીલાક હેર ઓઈલ.

તેમજ

રજીસ્ટર્ડ ‘ લક્ષ્મીછાપ ’ નાગર, નારગી, આમળા. કાપસી.
કુપેલ. મેદી માગરો વિગેરે લોકપ્રિય તેલો.

એકલા બનાવનાર,

ધી નેશનલ ટ્રેડીંગ કુંઠ

નં ૭, અનતવાડી, મુબઈ ન. ૨.

વારતા અને હાસ્યરસના શોખીનોને અમૂલ્ય તક !

નવરસથી ભરપૂર સચિત્ર અકબારી પત્ર

વિલાસ.

દર શનિવારે પ્રગટ થાય છે.

“સૌન્દર્ય વિજય યા સતરમી સદીલુ ઇંગ્લેડ” તથા
“લોહીના વેપાર” ના લખક રા. મધુકરની નાચતી, કુદતી
પછડાતી, રસભરી કલમની પ્રસાદી દર અડવડિયે આખર
હોય અને તે સાથેજ ગુજરાતના સર્વ મસ્ત લેખકોના
વિવિધ ખાનીની લહજજત લેવી હોય તો આજેજ કેપીજ
ત્રણ ભરી વાર્ષિક ગ્રાહક થઈ જાઓ.

લંડન રાજ-રહસ્ય

અથવા

મીસ્ટરીઝ ઓફ ધી કોર્ટ ઓફ લંડન.

વિલાસના ચલુ અકોમા આ અદ્ભૂત નવલકથાને રા.
મધુકર અજબ ઉત્સાહથી આજગ વધારી રહ્યા છે. પહેલ
ભાગ વાચનારને ખાકીનો ભાગ જલદી વાચવો હેતુ તે
તરત ‘વિલાસ’ ના ગ્રાહક થઈ જાઓ.

વ્યવસ્થાપક.

વિલાસ.

૯૮, હોલીવુડલા, કોર્ટ, મુંબઈ

